TERORIŞTII LUI BIN LADEN PÂNDESC ÎN BALCANI

Gherilele şi teroriştii au avut întotdeauna nevoie de puteri de stat care să-i sprijine. Odată cu declanşarea ofensivei americano-britanice din Afganistan, Ossama bin Laden a pierdut fiefurile, leagănul terorismului. Taberele de antrenament ale teroriştilor islamici sunt prinse în focul încrucişat al rachetelor şi bombelor aliaţei americano-britanice. Şi odată cu acestea se prăbuşeşte şi unul din pilonii de susţinere ai reţelei internaţionale teroriste islamice al-Qaida, puterea talibană, care juca exact rolul de putere protectoare pentru bin Laden şi fidelii săi.

La adăpostul islamismului primitiv instituit de garda fanatic-religioasă dela Kabul, bin Laden a găsit teren propice pentru recrutarea şi instruirea teroriştilor şi şi-a putut organiza ofensiva la scară mondială împotriva Statelor Unite şi a Occidentului. Odată cu prăbuşirea acestui sanctuar al terorismului, problema care se ridică firesc este ce opţiuni teroriste mai are bin Laden în actuala situaţie, se întreabă autorul Rolf Tophovern în comentariul său din cotidianul *"Die Welt"*.

Oricare va fi soarta celui mai căutat om de pe planetă, distrugerea refugiului său afgan nu va însemna totodată şi prăbuşirea complexei organizaţii teroriste al-Qaida. Pretutindeni în lumea islamică, dar mai cu seamă în Yemen, se află structuri secrete ale reţelei lui bin Laden. După cum presupun serviciile de informaţii, Europa este ticsită de celule ale teroriştilor *"în adormire"*, care pot fi activaţi oricând, printr'un simplu consemn. Chiar şi în Statele Unite există zeci de organizaţii islamice de binefacere care, sub acoperirea *"caritãţii"* lucrează în realitate pentru bin Laden sau pentru organizaţii radicale palestiniene precum Hamas.

Strategia lui bin Laden înscrie pe lista ţintelor terorismului în primul rând Statele Unite şi Israelul, însă aceste previziuni ar putea deveni peste noapte maculatură. Surse din cadrul serviciilor secrete atenţionează că Aiman al-Zawahir locotenentul lui bin Laden şi ideologul mişcării teroriste islamice, a instruit membrii celulelor din Balcani ai reţelei al-Qaida şi activiştii Jihadului să deschidă în această zonă un al doilea front împotriva trupelor americane, parţial sub acoperirea organizaţiilor nonguvernamentale. În Bosnia, în Kosovo, în Albania şi Macedonia se află, potrivit estimărilor serviciilor secrete, circa 6.000 de luptători ai reţelelor islamice gata de acţiune. Comandouri teroriste ale lui bin Laden ar putea lansa atacuri şi împotriva trupelor americane staţionate în Asia Centrală.

Continuare în pag. 5

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual: 40$ / 60 DM

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 27 Nr. 297 - NOEMBRIE 2001 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

DECLRAŢIE DE SOLIDARITATE CU SUA
pag. 2
Victor Ciorbea
Preşedntele PNŢCD

IMAGINEA ROMÂNIEI
pag. 6

DEZVĂLUIRI
pag. 8 şi 9

pag. 11
PENTRU CE A FOST ASASINAT C.Z. CODREANU ?

CRONICI LITERARE, ARTISTICE, CULTURALE
pag. 12 şi 13

CONFUZIA SPIRITUALĂ A OCCIDENTULUI CREŞTIN
pag. 14

ÎNCEPE ANCHETA

GENERALUL NICOLAE PLEŞIŢĂ, FOSTUL ŞEF AL DIE SUB ACUZARE

Andrei BĂDIN

Generalul în rezervă Nicolae Pleşiţă, fost şef al Direcţiei de Informaţii Externe a Securităţii în anii '80 şi cel care l-a angajat pe teroristul internaţional Carlos Ilici Ramirez denumit Şacalul pentru mai multe acţiuni teroriste nu a dorit să se prezinte la Secţia Parchetelor Militare pentru a afla ce acuzaţii i se aduc în dosarul deschis recent împotriva sa. De aceea procurorii au fost nevoiţi să îl viziteze pe Pleşiţă la domiciliul său, o vilă din cartierul Primăverii. Probabil au fost nevoiţi să aştepte şi ca generalul criminal să-şi bea cafeluţa şi să-şi facă siesta.

Pleşiţă încearcă să tragă de timp şi a solicitat efectuarea unui examen psihiatric, care va fi făcut săptămâna viitoare, scop în care fostul şef al Securităţii a solicitat internarea.

Este ciudat însă că procurorii militari au acceptat comportamentul insolent al lui Pleşiţă, care putea fi adus sub escortă la Secţia Parchetelor Militare şi pus sub arest deoarece există numeroase dovezi privind relaţia sa de colaborare cu Carlos, care este în detenţie în Franţa. De asemenea examenul psihiatric, Pleşiţă îl putea efectua în arest şi nu într'o clinică unde să stea internat câteva zile.

Chiar dacă Securitatea română a lucrat în mai multe rânduri cu Carlos Şacalul, Nicolae Pleşiţă este singurul român care va fi judecat pentru instigare la omor prin comandarea către Carlos a unor asasinate politice în Germania, Franţa şi Elveţia.

Cateva mii de documente strânse de Securitate începând cu 1978 dovedesc că Securitatea cunoştea foarte bine activităţile teroriste puse la cale de Carlos Şacalul. Colonelul Sergiu Nica, specializat în terorismul internaţional, a fost desemnat să-l contacteze, după ce i-a luat urma în ţările socialiste. Sergiu Nica s'a deplasat în Cehoslovacia. în coofetăria Intercontinentalului din Praga, Nica i-a propus neutralizarea *"trădătorului"* Pacepa şi a *"Europei libere"*. Deplasarea s'a făcut în vara lui August 1979, Sergiu Nica fiind însoţit de colonelul Ion Deaconescu. Au urmat numeroase întâlniri cu Pleşiţă, vizitele Şacalului la Bucureşti înmulţindu-se. Alte întâlniri cu Şacalul au avut loc la *"Palashotel"* din Berlinul de Est. Relaţiile Securităţii cu Şacalul erau consolidate de vreme ce două posturi telefonice (33.49.91 şi 13.64.69) erau destinate doar legăturii cu cel mai mare terorist al lumii.

Sergiu Nica a dat o declaraţie în Februarie 1990 şi a murit în 1995, lăsând neelucidate multe amănunte despre tenebrele terorismului.

Continuare în pagina 4

DEZMETICIREA

Eugen BÂRSAN

Nu este uşor pentru Români să iasă din complexul intoxicării şi manipulării de care au parte. În acest complex stă motivul că, în decursul anilor scurşi dela Revoluţie, politica din ţară s'a înrădăcinat în ape tulburi. În care fiecare om politic a căutat şi caută să pescuiască cu cât mai mult folos pentru el. Fără îndoială că numai aşa s'a putut ajunge la falimentele din toate sectoarele vieţii de stat şi la marile anomalii pe care le vedem.

Ori că e vorba de una, ori că e vorba de alta, rădăcina acestora e numai una: cearta lor cu adevărul. Ceea ce echivalează cu un blestem pentru viaţa Românului. Un blestem care a dus la bezmetica politică naţională. Din care se trag toate. Aici e tot răul. Inclusiv şi aruncarea României în coada Europei. Din păcate, într'o asemenea situaţie, cei care militează pentru perspectiva întoarnării adevărului nu au la îndemână decât să mai aştepte dezmeticirea, iar până atunci, să mai rabde şi să mai îndure.

Intoxicarea şi manipularea sunt una cu cumplitul rău din ţară, care stă în obiceiuri şi deprinderi, ce trebuesc dezmeticite prin dezmeticire politică. Căci atunci când totul decurge duplicitar, ajungerea la punctul de dezmeticire e singura soluţie. Şi nu poţi să nu te dezmeticeşti dacă ajungi să-ţi dai seama că întreaga clasă politică românească, ce se înfruptă din putere, e plină de mentori, de impostori care contribuie în chip greu ca programele de guvernare să se piardă pe lungul drum al discuţiilor, ambiţiilor şi intereselor de partid sau personale.

După cum se vede, procesul de dezmeticire politică mai are de trecut examenul actualului regim Iliescu, care (ca şi mai înainte) se mărgineşte să facă doar schimbări de decor. Altfel *"Eu şi binele meu"* este deviza şi în prezenta perioadă PDSR/PSD. Mai departe nu este nimic altceva decât un balon de oxigen, în care se promite (mereu) că *"rezultatele se vor vedea într'un an, un an şi jumătate"*. Şi cu asta se face politică pe fondul că lumea poate fi amăgită şi dusă cu cârpeli.

Faţă de o asemenea politică, devenită un fel de imanenţă, este mai mult decât timpul să sune ceasul

Continuare în pagina 3

editorial

CRIZA POLITICĂ DIN ŢARĂ

În ţară este în plină desfăşurare o criză politică de mare anvergură şi este necesară şi imperativă o radicală intervenţie pentru domolirea sau înlăturarea ei, dat fiind nevoile şi interesele naţionale. Problema cea mai importantă constă în faptul că guvernul de azi nu dispune de mijloacele necesare rezolvării acestei crize.

Criza politică este creată de intenţia României de a obţine integrarea în NATO şi în Uniunea Europeană. Ambele integrări se poticnesc din cauze dificile, pe care le întreţine însuşi Guvernul. Acest Guvern este reprezentantul unui partid unic, deci nu are acordul general al ţării. Partidul socialist democrat (PSD) nu a fost ales de Electoratul Român, ci numai de oamenii fostului PDSR.

Pentru a obţine acceptarea în Alianţa Socialistă Internaţională, PDSR s'a transformat în PSD şi a făcut pact de unificare cu Partidul Socialist al lui Atanasiu.

Unirea celor două partide PSD şi PS nu a făcut obiectul unor discuţii mai largi în presa din ţară, cu toate că era în interesul general ca să se cunoască cu aspectele destul de încurcate ale acestei situaţii noi, cu apariţia unui nou partid, care cerea integrarea în Alianţa Socialistă Internaţională, în care deja se afla Partidul Democrat condus atunci de Petre Roman.

Este greu de crezut că România, care scăpase de Socialismul Marxist al lui Ceauşescu, ar fi avut nevoie de o nouă orientare socialistă, după dezastrul care l-a adus ţării, cu o guvernare marxistă, socialistă. Poporul român nu avea structuri spirituale în subconştientul lui naţional pentru o astfel de orientare şi perspectivă ideologică.

Astăzi, când procesul de aderare la structurile NATO şi Uniunea Europeană este destul de complicat, Guvernul actual va avea probleme serioase cu reprezentaţii occidentali. Probleme legate de aceste structuri, bazate pe idei fundamentale, şi anume: cine reprezintă România în realitate şi pe ce considerente se bazează această reprezentanţă? Pe baza căror principii juridice îşi asumă Partidul Socialist Democrat rolul de negociator ca reprezentant al unei naţiuni? Ţara reală nu se identifică cu guvernul actual, sub absolut nici un fel de formă. Dar, această situaţie politică este de ordin juridic şi nu vrem să discutăm noi acest lucru.

După noi, soluţia cea mai înţeleaptă ar putea să fie o *"coaliţie naţională"*, în care să intre reprezentanţi politici ai tuturor partidelor existente, ca o formulă autentică de salvare naţională. Numai aşa se vor apăra interesele ţării întregi, şi numai aşa se va aduce măcar o brumă de democraţie, care să satisfacă pe Europenii din Uniunea Europeană şi NATO. Fără o astfel de democraţie, nu va fi posibilă intrarea în lumea occidentală. Şi, mai mult decât atât, odată intraţi, dacă va fi posibil, prin uşa din dos, se vor crea mari şi tulburătoare probleme ulterioare, afectând ţara în întregul ei. Si, în acest caz, guvernanţii actuali vor pierde aşa zisa *"partidă"*. Iar pe de altă parte, marea majoritate a populaţiei nu va rămâne indiferentă.

Guverne de coaliţie naţională au mai existat în momente grele ale trecutului naţional. Deci, nu ar fi vorba de o dificultate, peste care nu se poate trece. Actele, propunerile şi promisiunile pe care le pregăteşte guvernul actual, aşa cum au *"transpirat"* până acum, sunt acte administrative care nu au nici un conţinut pur românesc, de gândire şi simţire românească. Ele sunt formalităţi bine închegate, scrise însă într'o *"limbă de lemn"*, fără emoţia specifică neamului nostru şi nu au un iz românesc. Nu se vorbeşte deloc despre conştiinţa, identitatea şi idealurile naţionale, care sunt *"de demult"*, dela începutul existenţei româneşti în istorie. Valorile incluse în actele oficiale nu sunt identice cu viziunile neamului nostru. În ele nu se regăseşte acest neam, sub nici o formă.

În eventualitatea unei coaliţii naţionale, guvernarea de azi nu ar pierde nimic, ci ar câştiga respectul poporului şi al străinătăţii, iar poporul şi-ar recâştiga propria lui identitate naţională şi reînvigorarea de a promova valorile spiritualităţii româneşti şi încrederea de a porni din nou procesul de dezvoltare al unei comunităţi morale, în conformitate cu resursele spirituale, uriaşe, din profunzimile subconştientului naţional.

O coaliţie guvernamentală este, astăzi, imperios necesară, pentru interesul naţional al ţării, şi nimeni, de bună credinţă nu poate refuza realizarea acesteia. Ţara este într'un moment de mari încercări, în faţa cărora este nevoie de o solidaritate, puternică şi eficientă, pentru a sprijini interesele primare ale ţării şi poporului.

Cine îşi poate lua răspunderea unor eşecuri, astăzi, când este pusă la încercare conştiinţa naţională, şi dreptul, nu datoria de a apăra ţara de haosul care o paşte, într'un viitor mai mult sau mai puţin apropiat?

George BĂLAŞU

DECLARAŢIE DE SOLIDARITATE CU S.U.A.

Atacul sălbatic asupra partenerului nostru strategic, SUA şi asupra poporului american prieten reprezintă o ameninţare la adresa vieţii şi civilizaţiei. PNŢCD şi-a exprimat neîntârziat revolta şi protestul faţă de agresiunea împotriva SUA, declarându-şi totodată solidaritatea cu Poporul American, cu Guvernul şi Preşedintele SUA, în această încercare fără precedent în faţa căreia considerăm că se impune imperativ o concertare a tuturor forţelor democratice ale lumii. PNŢCD şi-a exprimat, totodată, speranţa că vinovaţii vor fi identificaţi şi neutralizaţi, astfel încât omenirea să depăşească primejdia majoră a terorii, iar pacea mondială să-şi reintre în drepturi. Protestul PNŢCD a fost întâiul şi cel mai ferm comunicat oficial din România.

PNŢCD este şi primul partid care a solicitat ralierea României la operaţiunile NATO, în conformitate cu articolul 5 din Tratatul dela Washington.

PNŢCD a propus şi va face demersuri la forurile internaţionale pentru marcarea cu chenar negru în calendare a zilei de 11 Septembrie, ca dată a unui atentat fără precedent împotriva libertăţii, păcii, valorilor democraţiei şi statului de drept. Marcarea cu doliu a datei de 11 Septembrie ar fi de natură să mobilizeze toate forţele democratice într'o acţiune concertată care să facă imposibilă repetarea acestei agresiuni criminale împotriva civilizaţiei mondiale.

PNŢCD salută cu deplină solidaritate deciziile anunţate în mesajul Preşedintelui SUA, Domnul George W. Bush, din Congresul American, pe care îl considerăm unul dintre cele mai importante discursuri din istoria umanităţii.

Preşedintele Statelor Unite a declarat război terorismului, oriunde s'ar afla. Terorismul este o crimă împotriva umanităţii create de Dumnezeu în toată cuprinderea diversităţii ei. De aceea, campania anunţată de SUA nu este nicidecum un război religios, nici o luptă între civilizaţii, ci un război pentru dreptul la civilizaţie, pentru dreptul la viaţă şi la libertatea credinţei.

Considerăm întru totul necesare în vederea păcii mondiale demersurile pe care preşedintele SUA, autorităţile americane şi partenerii NATO le fac pentru capturarea vinovaţilor, pedepsirea acestora şi pentru lichidarea reţelelor teroriste, a terorismului ca sistem de stat totalitar.

PNŢCD îşi reafirmă convingerea că marea democraţie care este America şi sistemul de valori pe care il reprezintă lumea civilizată nu pot fi nicicând ingenuncheate, în ciuda intenţiilor forţelor demolatoare, iar Statele Unite rămân reperul de neclintit al stabilităţii politice şi al securităţii internaţionale, valori ce stau la temelia NATO, în care trebue să ne integrăm.

Congresul PNŢCD este încredinţat că forţele euro-atlantice care garantează securitatea lumii şi echilibrul mondial se vor consolida decisiv în urma acestei provocări teroriste, iar mileniul trei va marca victoria valorilor luminoase ale civilizaţiei iubirii împotriva forţelor oarbe ale terorii şi urii.

SUA reprezintă deopotrivă puterea şi graţia lumii libere, splendoarea umanităţii înfrăţite.

God bless America!

Dumnezeu să binecuvânteze România !

Victor CIORBEA

Preşedintele PNŢCD

CLIENTELA PDSR AMENINŢĂ INDEPENDENŢA RADIOULUI PUBLIC

Cel mai important post public de radio din România cunoaşte de multe luni de zile o stare de nesiguranţă, datorată presiunilor politice insistente care se fac asupra consiliului de administraţie. Preşedintele radioului Andrei Dimitriu este primul vizat de rivalii săi care au susţinerea partidului de guvernământ, relatează într'o corespondenţă din Bucureşti postul de radio german *"Deutsche Welle"*.

Preşedintele PSD Adrian Năstase şi Preşedintele Iliescu au fost destul de rezervaţi în această privinţă şi au recomandat şi partidului să adopte o atitudine mai prudentă. S'ar putea însă că fenomenul să le depăşească puterile, întrucât politica românească este într'o prea mare măsură construită pe aspiraţia la funcţii publice a aderenţilor şi simpatizanţilor. Există o puternică presiune a clientelei politice, care după alegeri doreşte să obţină răsplata eforturilor depuse. Se pare că în cadrul radioului public se întâmplă un lucru asemănător cu ce se întâmplă în întreaga societate românească. Imediat după alegeri, PSD a declanşat o campanie amplă de acaparare a tuturor posturilor publice din toate domeniile. Interesant este că acolo unde funcţiile erau eligibile aşa cum sunt primăriile sau consiliile municipale şi judeţene, acolo PSD a dus o campanie de racolare care a dat rezultate spectaculoase.

O anchetă realizată de un institut independent de studii politice arată că numărul reprezentanţilor PSD în administraţia locală aproape că s'a dublat dela alegeri încoace, graţie migrării politice către partidul de guvernământ.

În cazul radioului public încă dela alegeri preşedintele consiliului de administraţie Andrei Dimitriu a fost supus unor presiuni foarte puternice şi unor şicane susţinute. Rivalul său din cadrul instituţiei, Dragoş Şeuleanu, un client al PSD, a căutat prin toate mijloacele să-l discrediteze pe preşedintele Dimitriu: denunţuri la poliţie, plângeri la Curtea de conturi, menite să intimideze şi să determine o schimbare a Consiliului de administraţie sau măcar a preşedintelui său.

Toate rapoartele oficiale au dat însă dreptate preşedintelui Dimitriu. Problema aceasta nu mai este o chestiune particulară, ci este o chestiune politică şi de partid. PSD, prin mulţi dintre reprezentanţii săi, susţine schimbarea consiliului de administraţie şi numirea unui nou consiliu subordonat partidului de guvernământ. Toată presa din România suportă de altfel o ofensivă discretă a puterii politice, manifestată prin pârghii fiscale. Radioul public este doar un capitol din campania generală de subordonare a mediilor care au pretenţii de independenţă.

Actualul consiliu de administraţie condus de Andrei Dimitriu a reuşit în ultimii aproape doi ani să menţină un ton echilibrat în tratarea problemelor politice. Ceea ce uimeşte însă acum în România este că partidul de guvernământ nu agrează de fapt echilibrul, făcând serioase presiuni pentru obţinerea monopolului de opinie.

Este foarte grăitor ce a spus Adrian Păunescu, senator PSD, care este, în situaţie nefireasca, şi moderator al unei emisiuni de televiziune, iar în plus este preşedintele comisiei senatoriale care se ocupă de mass-media. El a cerut ziariştilor din România să nu îl mai critice pe Preşedintele Iliescu. Un apel mai direct la suspendarea libertăţii de exprimare nici că se putea.

Situaţia a reuşit să îngrijoreze şi să mobilizeze multă lume. Ziarişti, intelectuali, persoane publice s'au reunit, au dezbătut aceste probleme, iar mulţi dintre aceştia au semnat un apel către parlament în care i se cere să analizeze activitatea lui Andrei Dimitriu fără ură şi părtinire.

NU UITAŢI!
REÎNNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"!

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestui ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

SITUAŢIA CABINETULUI NĂSTASE

Mihaela MOISIN

Ziarul *Financial Times* din 3 Octombrie acordă 4 pagini României, în care este analizată situaţia economică cu care se confruntă azi ţara. Articolul intitulat *"Primii paşi pe un drum lung spre reformă"* semnat de Ştefan Wagstyl şi Phelim McAleer începe prin aprecieri pozitive la actuala guvernare. *"România are un an mai bun decât cetăţenii săi îndrăzneau să spere. Noul guvern social democratic a adus o oarecare stabilitate atât de necesară, iar progresele făcute pentru integrarea în Uniunea Europeană încep să se arate"*. România poate are un an mai bun (?!), dar nu populaţia ţării. Şi continuă apoi cu declaraţia Ministrului de Externe Mircea Geoană: *"Nu suntem martorii unui miracol în România, dar am făcut o revenire spectaculoasă"*.

Articolele se înşiră pe 4 pagini, cu semnături şi declaraţii ale unor jurnalişti americani şi români, cu aprecieri şi aspecte diferite din viaţa României. Punctul esenţial al articolului îl constituie însă faptul că Fondul Monetar Internaţional consideră acordarea unui împrumut de 380 milioane de dolari României, eşalonat pe 18 luni şi condiţionat de prezentarea unui buget parlamentului, cu măsuri dure, de salarizare, creşterea preţurilor energiei şi accelerarea reformelor, inclusiv continuarea privatizării.

La aproximativ o lună dela apariţia acestei serii de articole, în acelaşi ziar *Financial Times* un alt articol însă atrage atenţia asupra României. Pe scurt, se reia din nou problema acordului *stand-by* cu Fondul Monetar Internaţional, pentru încheierea căruia cabinetul Năstase s'a angajat să îndeplinească criteriile impuse. Pe toată perioada aranjamentului *"stand-by"* (Octombrie 2001 - Martie 2003), FMI va analiza trimestrial, iar la anumite criterii lunar, programul guvernului. Citind cu atenţie aceste criterii, te întrebi cum va fi în stare guvernul Năstase să-şi ducă mandatul său la îndeplinire.

Nu este nici o noutate însă: un reprezentant al Ministerului Finanţelor a declarat că măsurile cerute de FMI fac parte din programul de guvernare al PSD. Mai puţin... majorarea preţurilor la energie care vor creşte constant şi care, de fapt, va atrage majorarea tuturor preţurilor la bunurile de consum. *Este un acord care insistă cu precădere pe restructurarea sectorului energetic."*

Cabinetul Năstase s'a angajat, de asemenea, să îmbunătăţească gradul de colectare a încasărilor societăţilor din sectorul energetic. Este interesant de urmărit cum va realiza acest lucru acum, cu aceste măriri, dacă nu s'au putut colecta când preţurile erau mai mici. Privatizarea companiilor de distribuţie a gazelor naturale va fi accelerată, şi se intenţionează ca două societăţi de distribuţie a electricităţii să fie privatizate.

Criteriile sunt multe şi detaliate, precum eliminarea unui număr de posturi din guvern, mărirea impozitului pe profit la exportatori, eliminarea scutirilor de taxe vamale şi TVA pentru întreprinderi mici şi mijlocii la importul de materii prime; excepţările de taxe vamale vor fi uniforme pentru toţi agenţii economici, iar accizele vor creşte gradual până la atingerea standardelor UE etc.

Situaţia în care cabinetul Năstase se găseşte azi, este mai rea decât o minte îşi poate imagina. Creşteri de preţuri deja au avut loc dela 1 Noembrie, şi urmează în continuare. Cum se arăta mai sus, în programul PSD s'a cuprins dela început îndeplinirea criteriilor cerute de FMI, dar nu s'a vorbit de mărirea preţurilor la energie, care atrage măriri de preţuri la bunuri de consum. Deci, programul prezentat de PSD la alegerile din 2000, cu promisiuni pentru o viaţă mai bune nu pot fi îndeplinite. La fel mărirea salariilor, tot atât de promisă electoratului credul şi naiv, nu poate avea loc, sau poate doar cu echivalentul preţului unei pâini. Toate acestea vor duce la o stare de nelinişte şi de nemulţumire a populaţiei ţării.

Pe de altă parte, dacă nu va îndeplini criteriile impuse de FMI, împrumutul acordat în tranşe de acesta poate fi întrerupt în orice moment. În plus, prin închiderea unor întreprinderi neproductive va fi o avalanşă de şomeri. Iarna se apropie cu paşi mari, frigul şi foametea va acoperi curând întreaga ţară. Dacă azi 41% din populaţia ţării trăieşte sub limita sărăciei, la ieşirea din iarnă acest procentaj poate fi mult mai mare.

Pe unde va scoate cămaşa cabinetul Năstase?

DEZMETICIREA

Urmare din pagina 1

unei dezmorţiri, al unei reveniri cu picioarele pe pământ. Al unei schimbări a "schimbărilor" care ar urma să se concretizeze în măsuri cât mai rapide şi eficiente pentru a scoate ţara de pe muchia trandafirilor corupţi, în jurul căreia încă se învârte. În fapt, până în ziua când treaba n'o să mai meargă, fiindcă poporul s'a trezit că el nu are nici dreptate, nici democraţie, nici pâine, nici nimic...

Primul loc în care Românii se pot regăsi este dezmeticirea. Trestia gânditoare trebue să ajungă la punctul de împingere a lucrurilor la o evadare din promiscuitatea politică ce are loc şi care se simte ca o grea şi mare povară. Înainte de a fi la urne, rezolvarea trebue să fie în capul Românului, al fiecăruia. Ceea ce, din păcate, nu s'a putut face până acuma. Pentrucă nu s'a ajuns la reforma mentalităţii care să fie în stare să ţină piept intoxicărilor şi manipulărilor neocomuniste şi să scoată ţara din dilema: România să nu ajungă să fie o ţară de azi pe mâine.

În vederea unui asemenea lucru, înţelepciunea şi luciditatea trebue să triumfe în contra aroganţei nomenclaturiste că oricât de mult ar încălca ea legile ţării şi Constituţia, oricâte abuzuri ar comite, oricât dispreţ şi cinism ar manifesta faţă de cetăţeni, aceştia tot vor fi determinaţi s'o voteze. Prea a fost şi este manipulată încrederea Românilor, prea li s'au vândut vorbe, prea au fost amăgiţi. Iar toate astea au dus la un munte de lehamite, care trebue să aibă şi ea un sfârşit. Cu: dela starea de *"nu ne pasă"* să vină cea care cere Românilor să le pese! de trezirea conştiinţei naţiunii din minciunile, injustiţiile şi toate mizeriile dramatice aduse de machiavelismul comunist şi neocomunist. Sfârşit înseamnă când surzii încep să audă şi orbii încep şi ei să vadă. Şi când un asemenea lucru se întâmplă, mimic nu poate salva un regim nomenclaturist.

Dezmeticirea aduce mai multă minte omului de rând. Şi cu cât mai multă minte, cu atât mai bine. Ajunşi la mintea cea bună, Românii îsi pot da seama că nu Dumnezeu i-a părăsit (după cum se obişnuieşte să se spună) ci că mai degrabă ei L-au pierdut. Ca urmare a faptului că visul lui Ceauşescu cu *"omul nou"* a devenit în parte realitate. Lucru care a îngreunat şi încă îngreunează enorm procesul de dezmeticire. Pentrucă legat de el, cetăţeanul fie că nu ştie, fie că nu poate, fie că nu vrea să se rupă de trecutul comunist. Ca să regăsească onoarea şi bunul simţ, în binefacerea unui echilibru în viaţa românească. A unui echilibru care să scoaotă această viaţă din sfera abstracţiilor ghidate de interesele de gaşcă ce strivesc omul, de care partidele politice îşi aduc aminte doar când sunt alegeri.

Cu o minte dezmeticită şansa Românului nu se mai joacă în politica parşivă a nomenclaturismului, ci într'un proces de liberă reflecţie personală, câştigată prin despărţirea de dictatura opresiunii morale. Prin dezmeticire, din o cantitate neglijabilă pe cântarul puterii, *"simplul cetăţean"* devine cineva într'o ţară care se guvernează haotic. El vrea să-şi ia destinul în propriile mâini.

Desigur, nu-i deloc uşor pentru o societate să-şi înfrângă reflexele, obiceiurile şi să ajungă la pierduta conştiinţă civică. Fără de care nu poate exista o ţară care să impună.

Eugen BARSAN

Pipăruş

LAURII LUI DÂNCU

Pe la mijlocul lunii trecute, refuzând să participe la un seminar al Internaţionalei Socialiste pentrucă partidul de guvernământ (PSD) al premierului Adrian Năstase se erijase în co-organizator, liderul Partidului Democrat Traian Băsescu s'a văzut caracterizat de Cosmin Guşă, purtătorul de cuvânt al PSD, ca fiind un politician asemănător cu Corneliu VadimTudor. Pentru a fi mai pe înţelesul social-democraţilor europeni, un proaspăt pesedist, evadat din partidul lui Băsescu, l-a comparat pe acesta cu... Haider!

Mă rog, am fi putut zice *"ţara arde şi baba se piaptănă"* şi-am fi lăsat baltă această furtună într'un pahar de apă chioară, dacă n'am fi auzit apoi, în radiojurnalul postului public *"România actualităţi"*, o cunoscută jurnalistă dela *"Adevărul"* comentând foarte partizan întâmplarea şi asemuindu-l pe Băsescu cu - aţi ghicit, nu? - Corneliu Vadim Tudor! Parcă s'ar fi întors *"vremurile bune"* ale secţiei de presă a C.C. al P.C.R....

Acest mic cancan dâmboviţean ne oferă şi el un semnal îngrijorător al felului în care presa română este manipulată, când nu este supusă de actuala putere unor presiuni directe sau indirecte, în scopul unei totale subordonări. Sunt cunoscute atacurile asupra Consiliilor de administraţie ale posturilor publice de radio şi televiziune, care au avut ca urmare o *"cumînţire"* a programelor lor de ştiri, reapariţia vioaie a unor redactori şi realizatori cunoscuţi pentru nelimitata lor obedienţă faţă de puterea politică şi ignorarea oricăror iniţiative ale personalităţilor politice sau civice aflate în opoziţie. Consiliului Naţional al Audiovizualului i s'au mai restrâns prerogativele şi i s'a *"arătat pisica"*...

Posturile private de televiziune au fost şantajate financiar, iar rezultatele s'au văzut imediat într'o aliniere fără crâcnire la programele de propagandă ale guvernanţilor: pensionarii care abia-şi duc zilele află cu trei-patru luni înainte că li se vor mări pensiile cu echivalentul a doi litri de lapte, copiii sunt şi ei înştiinţaţi că dela anu' li se va mări alocaţia cu preţul a două perechi de şosete, bugetarii nu mai pot de fericire aflând că peste nişte luni de zile salariul minim se va ridica la ameţitorul prag de 1.750.000 (cam cât *"întreţinerea"* şi *"lumina"* la un loc), în fine toată lumea e mulţumită (puţin zis, e fericită de-a dreptul!) când i se comunică fabuloasele ritmuri ale creşterii noastre economice, apa de trandafiri rozalii ai social-democraţiei biruitoare se revarsă în cascade, iar presa românească e chiar albia ei primitoare...

Ca să fie treaba bună până la capăt, agenţia naţională de ştiri *"Rompres"* e trecută cu arme şi bagaje la ministerul condus de Vasile Dâncu, autorul celebrului panseu: *"Terorismul s'a născut datorită mass-media"*. Într'adevăr, afurisite trebue să fie mass-media astea, dacă ele stau la rădăcina răului cu care luptă acum toată lumea civilizată. Noroc că Dâncu al nostru veghează, supraveghează şi supervizează. Putem spera, însă, că osanalele la adresa social-democraţiei năstasiste nu ne vor fi dictate direct dela ministerul condus de Vasile Dâncu. Ni se va lăsa - în această privinţă, strict în această privinţă! - toată libertatea imaginaţiei.

Mihai CREANGĂ

OBLIGAŢIA DE A FI

În temniţă fiind, Iuliu Maniu, a transmis colegilor săi de suferinţă, testamentul său politic: *"Să nu lăsaţi partidul să moară"*.

Gândindu-mă la acest testament, putem spune astăzi că avem obligaţia de a fi, avem obligaţia morală de a continua existenţa politică a partidului şi lupta pentru mai binele Românilor iniţiată de generaţia întemeietorilor PNŢ şi ai României întregite.

În luna trecută, pe data 10 Octombrie, PNŢCD a aniversat 75 de ani de existeţă. A fost un traseu politic complex, cu suişuri dar şi cu pierderi politice, cu guvernări şi perioade de opoziţie sau chiar de funcţionare în ilegalitate. Niciodată însă, ţărăniştii nu au acceptat ideea dizolvării partidului. Indiferent de persecuţii, de teroarea dictaturilor pe care le-au înfruntat, nu au acceptat să le fie stinsă candela crezului lor politic.

Acum însă, s'au găsit în rândurile noastre, unelttori care au urmărit ca PNŢCD să nu mai existe. S'au aflat, îmbrăcaţi în haina politică de ţărănişti, oameni care s'au străduit din răsputeri, ca această aniversare să nu mai aibă loc.

Demersul lor poate fi echivalat cu o mineriadă politică pornită din interior, dirijată împotriva PNŢCD şi coordonată de aceiaşi constanţi autori morali ai învrăjbirilor politice româneşti.

Cum era de aşteptat, partidul s'a curăţit de acest rău care creştea în interiorul său. În faţa atacurilor venite dinăuntru, în faţa susţinerii evidente dată de puterea politică acestor distrugători, pe fondul unei decizii judecătoreşti absurde, s'a produs o vie reacţie de apărare a partidului. Ceea ce pentru mulţi nu era de crezut, s'a petrecut în realitate. Sala Palatului din Bucureşti a devenit neîncăpătoare pentru cei peste 5.000 de participanţi la Congresul Extraordinar dedicat aniversării PNŢCD.

A fost clar, chiar şi pentru adversari, că *"ochiul"* PNŢCD nu poate fi închis; a fost clar, că partidul nu poate fi distrus, că susţinerea lumii creştin democrate europene este de netăgăduit.

Participanţii la Congresul din 30 Septembrie şi zecile de mii de membri, sunt garanţia că PNŢCD continuă. Sunt convins că, în continuare, vom avea suferinţe de îndurat. Sunt convins că structuri ale actualei puteri politice vor încerca în continuare să ne submineze, să ne dezbine, să ne blocheze activitatea, vor încerca în continuare să ne denigreze.

Sunt însă, de asemenea, convins că nimeni, nici o forţă politică nu va putea să ne facă să îngenunchem, nu va fi în stare să ne determine să ne rusinăm de noi înşine.

Nu vom pica în capcana spre care am fost împinşi, de a ne schimba denumirea, de a ne dezice de ceea ce reprezentăm cu adevărat.

S'a observat clar că suntem un partid respectat, cunoscut şi susţinut în plan internaţional. Trebue să redevenim un partid susţinut şi respectat şi în viaţa politică internă de către Românii de bună credinţă, pentru care contează nu doar propriile interese, ci şi nevoile ţării.

România are nevoie de creştin democraţie pentru a fi deplin împlinită în plan politic. Câtă vreme PNŢCD va exista şi va fi puternic, va exista şi certitudinea continuării luptei pentru o Românie întregită, democratică şi europeană.

Va trebui să-i venerăm pe înaintaşi, să-i respectăm pe cetăţeni, să lucrăm pentru viitor, pentru tinerele generaţii de care avem nevoie pentru a putea continua.

Remus OPRIŞ
Vicepreşedinte PNŢCD

CITIŢI LUNAR
"CUVÂNTUL ROMÂNESC"

GENERALUL NICOLAE PLEŞIŢĂ

Urmare din pag.1

Un document acuzator: "Raportul" colonelului Sergiu Nica

RAPORT

În legătură cu unele acţiuni speciale pe care le cunosc din timpul cât am fost ofiţer activ, raportez următoarele:

În anul 1978, când a trădat Pacepa, funcţionam în UM 0620 Bucureşti, şef serviciu informativ şi, printre altele, lucram personal la acţiunea informativă asupra teroristului internaţional *"CARLOS"*. Acţiunea informativă era deosebit de dificilă deoarece nu exista nici un fel de reţea informativă, ameninţări cu privire la ţara noastră erau destule (atac asupra aeroportului Otopeni, vizarea unor ambasade străine din Bucureşti şi altele), iar practic teroristul nu putea fi localizat.

In anul 1979, printr'o sursă străină am reuşit să stabilesc că teroristul *"Carlos"* trăia în ţările socialiste, cu asentimentul şi sprijinul acestor state (RDG, RPP, RSC, RPU şi Iugoslavia) şi, în plus, faptul că era interesat să realizeze un contact şi cu autorităţile din România.

Am raportat informaţia şi după participarea la întâlniri cu sursa a col. Blaga Ştefan şi gral lt. Vlad Iulian, conducerea Departamentului Securităţii Statului, personal Postelnicu Tudor, a hotărît să fac o deplasare în străinătate pentru a verifica informaţia cu privire la identitatea *"Carlos"*, a atitudinii acestuia faţă de România, eventuale posibilităţi de a ne sprijini in neutralizarea trădătorului Pacepa.

În baza ordinului dat de Postelnicu împreună cu lt. col. Deaconescu Ion, în August 1979 m'am deplasat la Praga şi am efectuat prima întâlnire cu Carlos şi alti câţiva membri ai organizaţiei sale.

Am prezentat rezultatul într'un raport care nu mi-a mai revenit multe luni dela data întâlnirii.

În anul 1980, după preluarea conducerii CIE de către gral. lt. Pleşiţă N., acesta m'a chemat şi întrebat dacă pot să reiau legătura cu Carlos şi să-i facilitez personal o întâlnire.

Am făcut uz de sistemul de legătură stabilit la prima întâlnire şi am primit răspuns favorabil din partea acestuia, dar cu multe, multe suspiciuni din partea acestuia, deoarece nu am dat nici un semn de viaţă după atâta timp.

În această conjunctură, la începutul anului 1981, am fost mutat la CIE cu caz cu tot.

În perioada 1981-1982 (Iunie) gral. lt. Pleşiţă N. a efectuat mai multe întâlniri cu Carlos şi alţi membri ai organizaţiei acestuia urmărind următoarele:

- determinarea lui Carlos să nu întreprindă acţiuni teroriste împotriva României;
- acordarea unor facilităţi acestuia întâlnire la Bucureşti cu mama sa, cu alţi membri din ţări ale Americii de Sud etc.);
- determinarea lui *"CARLOS"* să ne sprijine în neutralizarea trădătorului Pacepa.

Din câte cunosc, cu trădătorul nu s'a făcut nimic, pe motiv că nu aveau oameni în SUA, dar s'a realizat actul de influenţă de a nu săvârşi acţiuni teroriste împotriva României, iar prin mijloacele folosite pentru controlarea întâlnirilor lui *"CARLOS"* la Bucureşti am obţinut o serie de date şi informaţii privind relaţiile acestuia cu diferite servicii de informatii (17), procedee şi metode folosite în acţiuni, identificarea a circa 100 elemente (membri şi simpatizanţi ai organizaţiei sale).

Întrucât s'au obţinut informaţii că această relaţie cu noi era cunoscută, au apărut unele ştiri şi in presa străină, în Iunie 1982 din ordinul lui TUDOR POSTELNICU s'a încetat legătura, iar aceştia au plecat din ţară.

Raportez că în anul 1981 când am fost mutat în CIE, colectivul din care făceam parte a primit în lucru şi trădătorii, foste cadre active ale MI (circa 30).

Am organizat urmărirea informativă a acestora prin acţiuni individuale vizând în special localizarea acestora în străinătate, timp în care majoritatea lor au fost condamnaţi pentru trădare de către instanţă.

În paralel, din ordinul gral. lt. Pleşiţă prin Serviciul tehnic al CIE s'a acţionat pentru confecţionarea unor mijloace care puteau fi folosite în străinătate împotriva trădătorilor.

Aceste mijloace constau, în principal, în: pistoale cu amortizor, disimularea de armament în saci sau colete, unele încărcături explozive cu diferite dispozitive de declanşare şi altele.

Deşi mijloacele respective erau rudimentare şi insuficient testate, la începutul anului 1982, gral. lt. Pleşiţă N. a ordonat să se întreprindă două acţiuni împotriva trădătorilor, din câte am înţeles, chiar numai pentru a-i speria. Graba şefului CIE era determinată şi de faptul că în acea perioadă continuau să trădeze unele cadre aflate la post.

Acţiunile au constat în plasarea la autoturisme a unor încărcături explozive asupra trădătorilor ŞERBAN ION din Elveţia şi MANDACHE GH. din R.F.Germania, aceştia condamnaţi la moarte.

Rezultatul a fost rănirea uşoară la un picior a trădătorului ŞERBAN ION şi incendierea autoturismului lui MANDACHE.

Acţiunile respective au avut răsunet în presa din Occident (*"moartea bate la uşă"*) şi probabil deranjând prestigiul fostei conduceri în străinătate, în lunile Iulie-August 1982 s'a hotărît desfiinţarea colectivului prin transferarea efectivelor la *"unităţile speciale"*, care au preluat şi dosarele trădătorilor, iar eu împreună cu 5 ofiţeri am rămas în CIE pentru a coordona activitatea antiteroristă din unităţile operative.

Raportez că de colectivul din care am făcut parte răspundea direct seful CIE, gral. lt. Pleşiţă N., iar gral. Zagoneanu G. şi ulterior gral. lt. Stamatoiu Aristotel nu au coordonat acţiunile respective.

Nu cunosc alte acţiuni întreprinse de cadre ale CIE, decât din auzite sau din presa străină, cum a fost cazul *"HAIDUC"*, condus direct de Pleşiţă Nicolae.

Lt.col.(r) Nica SERGIU

21.02.1990

Andrei BĂDIN

Western Union® – Este ca şi cum ai trimite bani celor dragi în persoană!

Când trimiteţi bani prin Western Union, puteţi fi liniştit că tranzacţia va fi făcută rapid şi cu cea mai mare siguranţă. Mulţumită prezenţei noastre globale, transferul de bani este foarte rapid într-o perioadă de timp foarte scurtă de numai câteva minute. Puteţi trimite bani chiar şi prin telefon, folosind un credit card. Cei dragi pot ridica banii la oricare din cele 101,000 de locaţii în 185 de ţări, incluzând România. Când familia sau prietenii se bazează pe ajutorul dumneavoastră, dumneavoastră vă puteţi baza pe Western Union. În concluzie, când trimiteţi bani celor dragi, folosiţi numai Western Union, companie în care au încredere milioane de oameni ca dumneavoastră.

Vorbim româneşte

1-800-347-6000

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER

The fastest way to send money worldwide.®

© 2001 Western Union Holdings, Inc. All Rights Reserved.

DEPUTATUL MĂDĂLIN VOICU ŞI ŢIGANIADA SA

Aurel Sergiu MARINESCU

Dorinţa politicienilor români de după lovitura de palat din Decembrie 1989 de a pătrunde în structurile europene sau în NATO a adus ţării româneşti, tot felul de pagube: teritoriale, morale, de imagine în lume ş.a.

Aceşti aşa-zişi politicieni - de fapt o adunătură de indivizi porniţi pe căpătuială şi imense averi făcute necinstit şi rapid, au donat Bucovina de Nord, străbun pământ românesc Ucrainei, în speranţa deşartă că vor intra în NATO. Au făcut acest act politic criminal fără nici o strângere de inimă şi pic de remuşcare, chiar atunci când au constatat că primirea în NATO s'a amânat peste ani.

Tentaţia fără bază de a fi România membră a Uniunii Europene şi a Pieţei Comune este percepută la Bucureşti, ca un corn al abundenţei şi al bogăţiei ce se va revărsa asupra României. Nimic mai inexact! Dacă clica conducătoare din România ar privi obiectiv spre Taiwan, Sud-Coreea, Hong-Kong or Singapore ar constata că nici una din aceste ţări nu fac parte din Piaţa Comună Europeană şi totuşi cunosc o bogăţie şi prosperitate pe care multe din ţările Pieţei Comune nu le-a cunoscut!

Este un secret simplu! Muncă cu responsabilitate şi intensă; exploatarea raţională a resurselor naturale proprii, import strict necesar de materii prime şi corectitudine în relaţiile de afaceri. Ceea ce în România nu există! Şi dacă partenerii NATO se complac în a lăsa liber, atentatul la morala creştină, perversiunile sexuale, desfrâul împotriva firii umane, atunci s'a căutat să se impună - ca o condiţie de a pătrunde în structurile euro-atlantice - liberalizarea acestor monstruozităţi şi în România, ceea ce guvernanţii au admis.

La orice argument contrar pătrunderii în NATO, pentrucă Românii au fost saturaţi cu fel de fel de argumente fără susţinere, li se răspunde cu baubaul rusesc: vin Ruşii! Oarecum este îndreptăţită temerea de pericolul rusesc, cunoscându-se tendinţa atavică a politicii rusesti de secole, spre imperialism şi dominaţie a altor popoare. Dar, ne întrebăm, în cazul că România va fi în NATO şi va fi în conflict armat cu Rusia, vor veni trupele americane să lupte cu Rusia, în apărarea României? Imposibil vis. Se vor înţelege marile puteri ca întotdeauna în istorie, în detrimentul ţărilor mici. Exemple sunt destule: Casablanca, Teheran, Yalta, Potsdam, Helsinki şi chiar în timpurile actuale.

Şi, pentrucă Statele Unite au o problemă cu negrii săi şi ţările vest-europene cu negrii sau Arabii din fostele colonii stabiliţi în ţările devenite independente ATUNCI şi ţările care aspiră la intrarea în NATO şi structurile europene trebue să aibă şi ele o problemă asemănătoare. Şi astfel s'a creat problema ţiganilor în România.

Dintr'un început, după lovitura de stat din 1989, Ion Iliescu, preşedintele ţării pe atunci a inventat un împărat ţigan la Sibiu, Iulian I, un rege ţigan în Vâlcea, Cioabă I, clar, cu scopul de a lovi în ideea monarhică, vrând să demonstreze că funcţia monarhică este o bagatelă pe care orice nespălat o poate îndeplini.

Astfel, s'au creat împăraţi şi regi fără teutoni, armată, monedă naţională, politică externă, doar nişte paiaţe cu coroane de aur de 5 kg. pe cap, impertinenţi, obraznici şi gălăgioşi. Tot Ion Iliescu, în prima sa domnie, a introdus noi termeni în limba română pentru ţigani, adică rromi, romani, romanes, ceea ce a adus un enorm dezavantaj României, căci ţiganii zburdând prin toată Europa, furând, jefuind, tâlhărind atunci când poliţiile statelor unde ei activiează îi prind, se declară romani sau romanes, ceea ce crează confuzie.

Dar Ion Iliescu a permis şi înfiinţarea a două partide ţigăneşti cu participare în Camera Deputaţilor şi Senat.

Aşa s'au creat bazele pentru ţigani de a se plânge la forurile europene de tot felul de discriminări rasiale, suferinţe şi persecuţii. Şi cum politicienii euro-atlantici sensibili nu cunosc despre lipsa de morală ţigănească, ei pun semnul egal între minorităţile lor oarecum mai evoluate şi ţiganii din România, care întotdeauna au constituit majoritatea în puşcăriile patriei, tocmai din cauza leneviei şi câştigului nemuncit. În România întotdeauna au existat ţigani care - în proporţie mică - au mers la şcoli, au învăţat meserii, au muncit, s'au ridicat social şi au fost respectaţi în comunităţile în care au trăit.

Mulţi dintre muzicanţii noştri instrumentişti sau vocali au fost ţigani: ex. Grigoraş Dinicu, Fărâmiţă Lambru şi mulţi alţii. În tinereţea mea am lucrat cu un arhitect - Ursescu-Galaţi - fiu de ţigan rudar. Găselniţa că ţiganii n'ar fi avut acces la învăţământ şi bună stare este creată pentru lumea apuseană necunoscătoare a realităţilor româneşti. Ţigăncile florărese de zeci de ani au muncit cinstit şi au avut o bună stare materială.

Un alt membru al comunităţii ţigăneşti, Ion Voicu, violonist, a cucerit cele mai înalte culmi în muzica clasică prin talentul său şi a urcat pe scara socială la înălţimea la care merita, respectat, admirat şi iubit de toti cei ce l-au cunoscut. Şi lui nu-i era ruşine cu originea lui ţigănească şi nu-şi zicea rrom.

Spre deosebire de acest om sensibil, fiul său Mădălin Voicu s'a declarat rrom, este deputat în PDSR şi vicepreşedintele Comisiei pentru Cultură, Artă şi mass-media din Camera Deputaţilor.

Nu cunoaştem ce profesiune are, probabil tatăl său s'a ocupat de formarea sa intelectuală şi profesională. Ceea ce am constatat însă în aceşti ani este că el agită din când în când spiritele şi nu priveşte corect şi cinstit problema neamului său, adică a rămas tot un ţigan obraznic, guraliv şi mincinos. În ziarul *"Curentul"* din 16 August a.c. susnumitul a dat un interviu la Radio actualităţi, pe care ziarul l-a reprodus şi pe care la rândul nostru îl reproducem parţial:

INTREBARE: *"Nici pe plan internaţional Românii nu se bucură de o imagine prea bună, unul din motive fiind acela că o mare parte din rromi sunt renumiţi pentru ilegalităţi făcute, desigur în diferite oraşe din Europa. Care ar fi în opinia Dvs. soluţia pentru rezolvarea, pentru eradicarea acestei situaţii?"*

RĂSPUNS (MĂDĂLIN VOICU): *"Nu ştiu de unde aveţi Dvs. aceste informaţii, dar dacă vreţi să facem un cumul al infracţiunilor comise de cetăţenii români în străinătate, cu siguranţă că pe primul loc nu sunt rromii. Ei nu au mâncat nici lebedele, aşa cum se spunea şi nici n'au făcut hold-up-uri care să destabilizeze economia diferitelor ţări din Europa, dar există subiectivismul şi tendenţiozitatea pe care unii îl au vis-à-vis de ceea ce comit sau nu comit rromii în străinătate".*

Ziarele româneşti par a nu fi citite de deputatul M. Voicu, căci dacă ar fi citit *"Ziua"* de cu câteva săptămâni înainte, ar fi văzut un titlu mare *"Şase metode folosite de ţiganii români care fură în Germania"*, cu subtitlul *"ingeniozitatea infractorilor români lasă lumea occidentală cu gura căscată."* Cele şase metode descrise sunt: metoda *"putreghia"*; metoda *"Capselor anti-furt"*; metoda *"la biluţe"*; metoda *"fişelor de cazino"*; metoda *"cerşitului"* şi metoda *"alba-neagra"*.

Dacă mai adăugăm cele citite în presa europeană *"metoda câinelui mort plimbat în faţa casei"* practicat în Germania, apoi spartul automatelor de ţigări şi al vitrinelor de bijuterii în Germania sau spargerea şi furtul monedelor din aparatele de taxat -parcare de-a lungul străzilor din Paris - care au îngrozit poliţia pariziană - atunci înţelegem de ce *"atracţiile"* de mai sus crează un flux anual spre Germania, Ungaria, Grecia şi de acolo în restul ţărilor vestice, de circa 3.000 ţigani anual.

Imaginea României în lume? Iată ce scrie pe un carton purtat de o cerşetoare ţigancă în Düsseldorf unde era cu trei puradei: *"Tatăl lor a murit în Revoluţia din România, sunt singură cu trei copii, iar statul român nu mi-a acordat nici un ajutor..."* Sau un alt cerşetor cu cartonaşul scris: *"Sunt un rănit în Revoluţia din România şi am fost persecutat de regimul comunist!"*

În alt ziar *"Ziua"*, un articol sub semnătura Marianei Gavrilă este intitulat *"Minoritate fără frontiere: Toţi ţiganii din Huedin au fost cel puţin o dată în Occident!"*

Ziaristul ne informează că Huedinul, atestat documentar din 1296, cu o populaţie de 8.000 de locuitori s'a pricopsit la sfârşitul secolului al 18-lea cu două familii de ţigani angajaţi ca hingheri; azi sunt 10% din locuitorii Huedinului, şi au construit unele dintre cele mai mari *"palate"* cu bani munciţi *"cinstit"* în Occident. Autorităţile susţin că ţiganii din Huedin după revoluţie au ajuns până în Germania, cerşind, dar în 1995 deşi cei mai mulţi au obţinut certificatul de azilant, după ce au cerut azil politic, Nemţii s'au supărat şi le-au închis graniţa. Ei s'au întors cu sutele şi cu sute de mii de mărci în buzunare despre care afirmă că i-au făcut prin muncă, fără să spună concret ce muncă. Şi-au construit case cu 3 etaje şi 7 turnuri ce costă unul, 1 miliard lei. Fiecare familie are telefon celular şi acum după închiderea graniţelor germane merg în Irlanda prin Franţa. Ţiganul Vohinder a venit din Germania cu 200.000 de mărci.

Boston Herald din 9 Septembrie 2001 - *"Police gain ground on band of thieves preying on Mass."* Pe scurt este vorba de o bandă de ţigani care au spart sute de case în statul Massachusetts în această vară, după cum afirmă poliţia că în sfârşit sunt aproape de a face o arestare în legătură cu aceste furturi.

Continuare în pag.6

TERORIŞTII LUI BIN LADEN

Urmare din pag. 1

Teroriştii şi-au pregătit din timp posibilitatea unor astfel de acţiuni, organizând depozite secrete de arme şi muniţii în regiune.

Terorismul este un monstru şi ameninţă să evolueze precum un monstru: - în locul fiecărui cap retezat cresc mai multe: în aşteptarea unui atac american, Ossama bin Laden şi-a împărţit reţeaua teroristă în cinci grupuri de comando autonome, cu sarcini şi obiective bine definite. În vreme ce el şi-a rezervat coordonarea grupului din sectorul Afganistan-Pakistan, Zawahiri conduce comandoul din Balcani, fiind *"responsabil"* şi pentru Europa şi Marea Britanie.

Imediat după atentatele din Statele Unite au apărut informaţii că Zawahiri s'ar fi deplasat la Tirana pentru a organiza personal infrastructura celulei balcanice a reţelei teroriste islamice. Se pare că locotenentul lui bin Laden a beneficiat în această acţiune de sprijinul lumii interlope albaneze şi al mafiei locale. Unul dintre cei mai periculoşi indivizi din cercul apropiaţilor lui bin Laden este fostul organizator al unor spectaculoase acţiuni de răpire desfăşurate în Liban, pe nume Imad Mugniyah, Fostul şef de operaţiuni al Hezbollahului se adăposteşte în prezent în cercurile mullahilor radicali dela Teheran. Mugniyah deţine comanda grupului pentru Orientul Apropiat şi zona Golfului al reţelei al-Qaida.

Una din cele mai alarmante informaţii ajunse la cunoştinţa serviciilor secrete spune că în Iulie anul acesta, 200 de luptători ai reţelei lui bin Laden s'au deplasat în Nordul Irakului, unde au fost instruiţi în secret de către experţi militari irakieni în privinţa confecţionării şi utilizării bombelor şi încărcăturilor explozibile cu substanţe chimice sau biologice.

Indiferent cât de masive vor fi bombardamentele alianţei internaţionale antiteroriste în Afganistan, reţeaua al-Qaida va continua deocamdată să existe, reaminteşte Rolf Tophoven în finalul articolului din ziarul *"Die Welt"*. Pentrucă în toate colţurile lumii, cei care au fost sau sunt încă apropiaţi teroristului numărul unu mondial se consideră *"fraţi"*. Şi unii dintre aceşti fraţi s'ar putea simţi acum întreptăţiţi să ia pe cont propriu aşa-zisul *"război sfânt"* împotriva Occidentului.

Adapatare de

Ana BADEA

PENTRU VÂNZĂRI
ŞI CUMPĂRĂRI DE CASE
Apelaţi la:

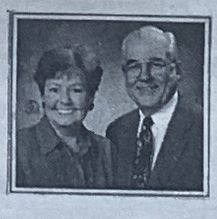

COLDWELL BANKER

ELITE REALTY

ULTIMATE SERVICE

George & Dorothy Donison
Sales Representatives

775 Upper Wentworth Street
Hamilton, Ontario, L9A 4V7

Tel: (905) 388-1110
Fax: (905) 388-1736
Email: donison @ coldwellbanker.ca

IMAGINEA ROMÂNIEI ÎN STRĂINĂTATE

Preşedintele Ion Iliescu şi premierul Adrian Năstase nu şi-a platit hotelul, masa şi cheltuielile pentru voiajurile electorale din 2000 în Statele Unite şi Canada

În vara anului trecut liderii de atunci ai PDSR, Ion Iliescu şi Adrian Năstase, în prezent preşedintele României şi respectiv primul ministru al guvernului, au efectuat câte o vizită în Statele Unite ale Americii, în plus actualul premier vizitând şi Canada. Costul întregii operaţiuni a fost de peste 200.000 de dolari, dintre care numai o parte au ajuns până în prezent la organizatorul turneului electoral pedeserist, compania *"Eurasia Group"*, cu sediul central la New York şi care s'a specializat în organizarea vizitelor în Statele Unite pentru demnitari provenind din Europa de Est, spaţiul exsovietic şi Asia.

Pentru o zi în Statele Unite, Ion Iliescu şi Adrian Năstase au beneficiat de 8.000 de dolari

Preşedintele *"Eurasia Group"*, Ian Bremmer, a trimis mai multe scrisori Premierului Adrian Năstase,

reamintindu-i de datoria pe care o are atât domniasa cât şi preşedintele Ion Iliescu pentru deconturile vizitelor din America de Nord.

Contactată, conducerea *"Eurasia Group"* a recunoscut că nu a primit sumele solicitate pentru vizitele lui Adrian Năstase şi Ion Iliescu. Un responsabil al *"Eurasia Group"* a spus că situaţia este penibilă pentru companie dar că nu doresc să facă alte comentarii şi că regretă că scandalul a ajuns în mass media.

Suma de 8.000 de dolari este salariul unui Român pe 6 ani şi 6 luni

Concret, *"Eurasia Group"* trebue să primească contravaloarea cheltuielilor pentru vizita lui Adrian Năstase în perioada 29 Iulie-18 August 2000, care a cuprins Washington, New York, Montreal şi Los Angeles şi pentru vizita lui Ion Iliescu din perioada 11-15 Septembrie 2000 la Washington şi New York. Calculând reiese că pentru 25 de zile în Statele Unite ale Americii şi Canada, Ion Iliescu şi Adrian Năstase au cheltuit 8.000 de dolari pe zi. Mai pe românește, calculând la salariu mediu în Romania de 100 de dolari pe lună, Ion Iliescu şi Adrian Năstase au cheltuit fiecare într'o singură zi salariul unui concetăţean de al lor pe 6 ani şi 8 luni.

Nu se ştie exact ce au putut să facă cu aceşti bani preşedintele şi premierul în exerciţiu cunoscut fiind faptul că un apartament la un hotel de lux în Statele Unite nu poate depăşi 1.000 de dolari. Chiar şi cu angajarea unor bodyguarzi sau limuzine de lux reiese că de departe Iliescu şi Năstase au trăit ca nişte adevăraţi nababi putând eventual pune ceva deoparte şi pentru zile negre.

G.C.Păunescu ar fi trebuit să plătească cheltuielile lui Iliescu şi Năstase

"Eurasia Group", înfiinţată în 1998, are sediul central la New York şi filiale la Londra şi Washington şi s'a specializat în pregătirea vizitelor unor demnitari. Printre aceştia, începând cu anul 2000, s'au aflat ministrul rus al afacerilor externe Igor Ivanov , preşedintele georgian Eduard Shevardnadze; preşedintele lituanian Vike-Freiberga; fostul premier rus Victor Cernomirdin; ministrul afacerilor externe iranian Kamal Kharrazi; fostul preşedinte moldovean Petre Lucinski .

Ian Bremmer, preşedintele companiei, este o personalitate cunoscută, fiind analist pentru cunoscute ziare americane, ca şi pentru postul de televiziune ABC.

Chiar dacă momentan *"Eurasia Group"* nu doreşte să-şi facă publică poziţia privind recuperarea cheltuielilor pentru vizitele lui Iliescu şi Năstase există modalităţi prin care compania americană poate face acest lucru.

"Eurasia Group" poate pune gaj pe bunurile României în străinătate

"Eurasia Group" poate cere punerea sechestrului pentru bunurile statului român din Statele Unite sau eventual poate da o lovitură de imagine folosind un precedent în care a fost implicat statul român. Este vorba de vizita Preşedintelui Emil Constantinescu în Canada, în Mai 1998, când un om de afaceri canadian care avea de recuperat bani din afaceri cu firme de stat româneşti a cerut şi a obţinut punerea sub sechestru a avionului companiei TAROM, care îl transporta pe şeful statului român într'o vizită oficială în ţara frunzei de arţar si trebuia să decoleze dela Montreal cu destinatia Quebec. Sechestrarea avionului prezidenţial nu s'a mai produs deoarece a intervenit statul canadian pentrucă Emil Constantinescu se afla într'o vizită de stat, beneficiind deci de un protocol special.

Potrivit unor informaţii, controversatul om de afaceri George Constantin Păunescu s'ar fi angajat să achite contravaloarea cheltuielilor pentru vizitele lui Ion Iliescu şi Adrian Năstase pe continentul nord american dar nu a făcut acest lucru până în prezent.

G.C. Păunescu a părăsit România în 1997 şi s'a internat într'o clinică la New York, în Manhattan, lângă Consulatul român, pe care a părăsit-o la începutul acestui an , revenind bine mersi in România. Se pare că motivul adevărat pentru care G.C Păunescu ar fi părăsit România nu era presupusa boală ci marile fraude ale omului de afaceri, cunoscut în mod special pentru devalizarea BANCOREX. Se ştie că G.C. Păunescu a finanţat din plin campaniile electorale ale PDSR şi ale lui Ion Iliescu din 1992 şi 1996.

Însă Premierul Năstase sau Ion Iliescu în preconizatele vizite neoficiale în Statele Unite care se vor desfăşura în următoarele luni pot avea parte de o surpriză de acest fel.

Consecinţe extrem de negative pentru imaginea României în străinătate

Oricum ar fi imaginea României în străinătate, cel puţin în Statele Unite ale Americii, este în acest moment puternic şifonată de datoriile neonorate ale lui Ion Iliescu şi Adrian Năstase. Marile corporaţii americane cunosc întreaga poveste şi fără îndoială la capitolul încredere Iliescu şi Năstase au pierdut imens.

Demn de remarcat este şi faptul că *"Eurasia Group"* avea intenţia să organizeze în toamna acestui an vizite la Bucureşti ale unor importanţi oameni de afaceri dar simpozioanele anunţate au fost anulate. De asemenea, uşile mass mediei americane se pot închide pentru Ion Iliescu şi Adrian Năstase deoarece aşa cum a arătat Ian Bremmer, preşedintele *"Eurasia"*, este un influent analist american, care semnează în *"New York Times"* sau *"Los Angeles Times"*, două dintre cele mai importante cotidiene americane.

DEPUTATUL MĂDĂLIN VOICU

Urmare din pag. 6

Viteza spargerii de case a obligat poliţia să formeze o echipă specială de detectivi din diferite oraşe ale suburbiei Bostonului care încearcă să termine cu cultura crimei ce există în largi familii şi clanuri ale unui misterios european etnic grup cunoscut oficial de Roma. După stilul de lucru, noi Românii cunoaştem aceşti Romi de unde provin. Ei fură argintărie, bani şi bijuterii în următorul sistem: folosesc ca hoţi femei; două-trei vin la intrarea principală a casei şi angajează o discuţie cu persoana care deschide uşa, distrăgându-i atenţia, în timp ce alte două pătrund în casă prin altă intrare şi rapid fură. Uneori sunt agresive şi cu forţa intră în casă. Se ştie că aceşti ţigani locuiesc în New York.

La Madrid a avut loc primul Congres Mondial al Fericirii, organizat timp de trei zile de INEP (Institutul pentru Studii de Noi Paradigme) între 26-28 Septembrie. Deputatul român Laurenţiu Priceputu nu a reuşit să ajungă la timp, dar ţara noastră România a fost reprezentată de o ţigancă aflată în sală, care a făcut deliciul publicului când a spus: *"Măi fraţilor, eu nu ştiu decât că sunt fericită aici". "Am scăpat din România pe vremea lui Iliescu şi bine am făcut, că acum şurubul ni-l strânge şi nu mai putem cerşi în lume ca tot ţiganul care se respectă"*, a adăugat aceasta. Cât despre motivele fericirii sale, ţiganica nu este deloc pretenţioasă: *"Sunt fericită că am mâncare, că muncesc vânzând ziare şi că ne-am luat o furgonetă Mercedes în numai trei ani de zile... şi gata!"*.

Mădălin Voicu, acest ţigan deputat impertinent acuză în tot interviul său că statul român nu a investit în etnia lui în învăţământ, educaţie, sănătate. El nu vrea să recunoască că au avut toate posibilităţile, chiar şi mai ales în comunism, însă unde Miliţia era atentă la orice încălcare a legii. Pentru a-i face cunoştinţă cu realitatea ţigănească din România, citâm câteva titluri din ziarele româneşti cele mai recente:

• Ţiganii din Toflea au ţepuit ASIROM cu peste un milion de dolari, prin neplata ratelor la autoturismele Daewooo achiziţionate, poliţia nereuşind să recupereze automobilele neachitate. (Adevărul, 14 Septembrie 2001).;

• Ţiganii din Călăraşi pun taxă de protecţie pentru a lăsa cetăţenii din Vasilaţi (spre Oltenita) să vină în Bucureşti, cerând între 500.000 şi 2 milioane lei (Adevărul, 8 Iulie a.c.);

• Un comando de ţigănci a prădat o benzinărie din Buzău (Evenimentul zilei, 3 Mai 2001);

• Răfuială în Pantelimon între două clanuri ţigăneşti (România liberă, 30 August 2001);

• Sub ochii autorităţilor 30 de ţigani au atacat personalul 3637 Ciucea-Oradea. Ei au lovit cu pietre poliţiştii, personalul CFR şi pasagerii în gara Tileagd (Bihor), furând bagajele călătorilor (Adevărul, 10 August, 2001);

• Mafia ţigănească face legea în Ferentari. Taxa de protecţie, exploatarea cerşetorilor, traficul cu carne vie şi stupefiante sunt elemente de bază cu un peisaj specific acestui cartier cunoscut sub denumirea de al doilea Bronx (România liberă, 30 August, 2001).

• Peste 200 de ţigani evacuaţi dintr'un bloc ocupat abuziv. Inspectorii primăriei, jandarmi şi trupe SPIR au evacuat dintr'un bloc cu 4 etaje de pe strada Aniversării 41, în spatele complexului *"Mall"*, familiile de ţigani care ocupaseră abuziv în urmă cu un an spaţiul aparţinând SC *"Consing"* SA. Cei mai mulţi se aflau la a doua sau a treia evacuare din alte blocuri bucureştene (România liberă, 30 August 2001).

Profitând de corupţia din întregul aparat de stat - poliţie, magistratură, ţiganii îşi fac de cap. Ei fură, jefuiesc, tâlhăresc, terorizează, ocupă spaţii ce nu le aparţin, cum ar fi în Bucureşti, Calea Moşilor, străzile Ştefan Furtună, Polonă, adică tot centrul capitalei.

Soluţia? Când reprezentanţi ai Uniunii Europene impun României reguli şi metode faţă de ţigani, atunci guvernul român să trimită în ţara respectivă câteva sute de ţigani să demonstreze respectivul guvern cum pot fi transformaţi aceşti ţigani amorali în oameni folositori societăţii şi să şi-i păstreze acolo. Paşapoarte fără drept de întoarcere că şi aşa intrarea în UE, Piaţa Comună şi NATO este problematică şi dacă va fi, să sperăm prin 2010.

Altfel, ne trezim cu cine ştie ce bazaconii că trebuesc îndeplinite, spre fi acceptaţi.

Sergiu MARINESCU

TRADUCERI LEGALIZATE (Certified Translations)
ENGLEZA - FRANCEZA - ROMÂNA

- ACTE EMIGRARE - SPONSORARE
- DIPLOMĂ, FOAIE MATRICOLĂ FACULTATE - LICEU
- CERTIFICAT NAŞTERE - CĂSĂTORIE - DIVORŢ
- RESUMÉ - C.V.
- ANUNŢURI, RECLAME, BROŞURI, MANUALE
- PAGINI WEB IN HTML

POST-SCRIPTUM TRANSLATIONS
Tel: 416-587-6603
http://PostScriptum.Netfirms.com

O, SANCTA SIMPLICITAS

Radu DUNĂREANU

Prin tradiție culturală și limbă suntem legați de Roma. Mai mult decât atât: datorită înțelepciunii și clarviziunii unor intelectuali dela începutul secolului al 18-lea, Românii din Transilvania, oprimați și subjugați, au intrat în circuitul civilizației europene prin unirea, chiar dacă numai formală, cu Sfântul Scaun dela Roma, recunoscând pe Papa ca lider al bisericii. A fost un act de mare curaj fără de care poate că o bună parte a Românilor ar fi fost desnaționalizați, vorbind acum ungurește, așa după cum a fost primejdia ca biserica română să fi fost complet slavizată, mai rău chiar, rusificată. N'a fost un act de răzvrătire contra bisericii tradiționale, Ritul Bizantin a rămas același, a fost un act de construire a unui viitor mai bun care a dat roade culturale ce se resimt până și azi. Din nefericire, marea noastră prietenă dela Răsărit, atât de lingușită de Sadoveanu, Arghezi, Bogza și alții nu a dorit intrarea noastră în lumea civilizației vestice, unde am fi avut un loc de drept și, prin slugile ei din filiala română a cominternului, a încercat să distrugă singura noastră legătură culturală cu Roma, adică să desființeze Biserica Unită. Cu toată prigoana cumplită aceasta Biserică, singura neaservită ocupantului, a supraviețuit și, vorba Poetului, ca jnepii a mers înainte, încet, târîș dar a ieșit la lumină și acum înflorește. (Un fenomen foarte similar a avut loc și în Ucraina, unde aceeași Biserică Unită stă neclintită pentru binele națiunii ei, contra cnutului dominant, rusesc.

Destul de recent un profesor de istorie dela Oxford scria că principala caracteristică a fanaticilor este aceea de a-și atribui lor înșile o corectitudine morală absolută și cei care nu acceptă fără un murmur punctul lor de vedere sunt socotiți pieirii.

Datorită fanatismului Inchiziția a lăsat în urmă ruguri de nevinovați și a ținut în loc progresul civilizației în timpul Evului Mediu întunecat. Tot fanatismul a distrus civilizații precolumbiene sau alt fanatism contemporan, cel mahomedan, ar vrea să distrugă tot ce nu e conform opticii lor coranice. Fanatismul comunist, cel mai recent, a pustiit lumea, după cum se estimează de unii, de circa 60 de milioane de ființe umane.

Singurul lucru cert pe care noi, azi, îl avem de învățat, după dezastrele istorice ale fanatismului este unul foarte simplu și atât de evident încât în permanență este ignorat, acela că NIMENI NU DEȚINE MONOPOLUL ADEVĂRULUI.

În privința acestui monopol se pare că Biserica Catolică a învățat ceva din trecutul ei istoric, dogma infailibilității papale ne mai fiind impusă ca învățătură primordială. Mai mult decât atât, dintr'un spirit neegalat de reconciliere și de umilință creștină, poate chiar cu prea multă umilință, actualul Papa Ioan Paul al doilea, a cerut iertare, în numele bisericii sale, pentru greșelile făcute de biserica sa, în decursul istoriei, atât contra altor creștini cât și împotriva altor religii.

Ca unul crescut și educat în România, dela începuturi familia mea fiind ortodoxă, am fost foarte impresionat de flexibilitatea Bisericii Catolice. Aș fi fost fericit să văd aceeași atitudine și la oficialitățile Bisericii de Răsărit, dar n'a fost să fie. Dintr'un spirit fanatic oficialitățile bisericii oficiale române refuză să accepte colaborarea lor cu ocupantul comunist, refuză să-l trimită - nu la închisoare - dar la schit fără nume pe patriarhul colaborator al ceaușismului și pe acoliții lui.

Mai mult decât atât, am fost șocat să văd, faptul e de domeniul public, că și viitoarele generații de preoți sunt în continuare educați în același spirit fanatic, rămas cu secole în urmă, dovada fiind violența cu care *studenții dela Teologie* au încercat să gonească cu bâtele pe credincioșii uniți care veniseră să-și reia în posesie catedrala redobândită legal, prin justiția mai mult sau mai puțin democratică și independentă. Am zis că poate a fost un fapt singular, netipic, cum ar zice marxismul.

Dar opoziția de lungă durată a Bisericii oficiale Ortodoxe de a accepta vizita Papei în Țară a dovedit că în ideolologia celor dela Patriarhie nu s'a schimbat nimic și încă ei cred că dețin monopolul adevărului numai pentrucă au preluat un cuvânt grecesc în traducere însemnând *opinie / credință adevărată.*

Papa, acum la zenitul vieții sale de Pontif, vrând să calce pe urmele apostolului Pavel, convertitul, cel iluminat pe drumul Damascului, a vizitat Grecia și Siria. Oficialitățile bisericii grecești, care ar trebui să ne fie pildă și model de înțelepciune și înțelegere creștină, au ieșit în stradă cu lozinci și pancarde ca și foștii activiști plătiți de comintern, protestând în mod ridicol contra Papei, de altfel și șef de stat, printre altele numindu-l și...anticrist!.

Ca o palmă morală dată Grecilor, oficialitățile siriene, deși nu creștini, l-au primit pe Papă cu un profund respect, iar oficialitățile musulmane s'au dovedit mai mult decât civilizate, de o delicatețe diplomatică dela care Ortodocșii ar avea de învățat.

Mai trist a fost în Ucraina unde, fracțiunea Bisericii Ortodoxe afiliată de Moscova prin administrație și (probabil) KGB, a refuzat să se întâlnească cu Papa care a avut contacte numai cu partea autocefală nesubordonată patriarhului moscovit precum și cu, e firesc Catolicii și Uniții.

Pentru cine are ochi de văzut și urechi de auzit cred că poate vedea legătura dintre oficialitățile bisericești române și cele grecești sau ucrainene promoscovite. Iar oficialitățile dela patriarhie să nu se plângă de avansul altor ramuri creștine. Nu e de ajuns să te numești *dreapta credință*, trebue să și dovedești prin fapte că păzești și răspândești dreapta credință cu umilință și atenție la cerințele timpurilor de azi. Iar începutul poate fi făcut, urmând exemplul Papei, cerând iertare pentru greșelile trecutului perpetuate și în prezent.

Violența verbală și chiar fizică declanșată contra Papei, în numele așa-zisei Ortodoxii, mi-a amintit de o întâmplare/ legendă istorică. În Cehia de azi, în vremea revoltei condusă de Jan Hus, protestantul naționalist, contra stăpânirii naționale și bisericești străine, populația l-a primit pe Hus ca și pe Mesia, prosternându-se în calea sa, o bătrână încercând chiar să-i și sărute picioarele. La scurt timp după aceea, Jan Hus este prins, judecat de herezie și condamnat să ardă pe rug. Ziua execuției era una ploioasă și rugul refuza să ardă așa cum trebue ca să ucidă victima legată de stâlp.

Istoria spune că o femeie bătrână, a adunat vreascuri uscate și cu mare atenție a aținat focul. Jan Hus s'a uitat în jos și a recunoscut-o: era aceiași bătrână care, mai înainte, încercase să-i sărute picioarele, ca unui sfânt. Și atunci se zice că martirul Jan Hus ar fi exclamat: O, Sancta simplicitas!

Este expresia care mi-a venit în minte când am văzut, nu de mult, imaginile legate de vizitele Papei în Europa de Răsărit.

TERORISMUL ȘI OFENSIVA ÎMPOTRIVA LUI

- un test de maturitate pentru jurnaliști-

Atacul din 11 Septembrie a.c. asupra unor obiective civile și militare ale Statelor Unite ale Americii, de către elemente extremiste-teroriste în numele Islamului, a șocat întreaga lume civilizată și a îndoliat poporul american. Mii de oameni și-au dat sfârșitul fără a cunoaște pentru ce și din cauza cui, au trebuit să plătească cu viața.

Toți cei care am văzut sau am vizionat acele acțiuni criminale avem momente și astăzi în care refuzăm să credem că cele întâmplate sunt adevărate. Parcă au fost niște jocuri pe computer, regizate diabolic și oferite gratuit celor amatori de senzații tari!

Executanții sinucigași ai acestor monstruoase acțiuni au fost punctați, verificați și recrutați, cu grijă, din rândul elementelor cele mai fanatice ale unor nuclee sau organizații extremiste islamice.

Aducerea acestora în starea de roboți distructivi s'a realizat în timp, cu perseverență și abilitate de către mentori spirituali malefici, care au transformat versetele Coranului într'o cutremurătoare doctrină a morții. Realizând ce a fost mai greu - motivarea spirituală, instruirea din punct de vedere terorist - a rămas doar o chestiune de timp, care avea să se realizeze în condițiuni dure de climă și relief și tot atât de ostile ca sufletul lor pervertit.

După finalizarea acestui stadiu, cei mai fanatici și capabili au fost lansați în diferite puncte ale lumii - cu precădere Europa și America de Nord, pentru a-și organiza punerea în aplicare a ceea ce au fost instruiți să facă. O întreagă rețea a fost realizată după toate metodele muncii clandestine, care a implicat finanțare, obțineri de documente pentru identități false, legendarea biografiillor, agenți de legătură, curieri, instructori și nu în ultimul rând, complici. Au fost organizate grupuri de acțiune pe sistemul rezidenților din activitățile de spionaj extern.

S'au efectuat planuri de acțiune în urma unor studii amănunțite asupra sistemelor de supraveghere, pază și apărare a aeroporturilor și asupra aparatelor de linie ale companiilor aeriene. Fiecare grup terorist a avut cel puțin un membru capabil să piloteze aparatul către țintă.

Toate aspectele de ordin tehnic și profesionist arătate mai sus, nu au fost puse la punct de un bin Laden sau alți beduini, fedaini, mudjahedini sau talibani, fie ei mai mult sau mai puțin bogați; ci de specialiști în activități clandestine de pe vremea războiului rece, care, după căderea comunismului și-au vândut cunoștințele și experiența unor asemenea nemernici.

Vasta organizare a unei asemenea rețele teroriste și acțiunile ei criminale săvârșite sub instinctele satanice, au îndreptățit Statele Umite ale Americii și celelalte state membre ale NATO să declanșeze acțiuni fără precedent împotriva terorismului.

Dacă prețul libertății câștigate de zeci de națiuni, prin spargerea sistemului comunist, a costat numai contribuabilul american peste 1.000 de miliarde de dolari și s'a derulat pe parcursul a zeci de ani, prețul vieții amenințate la scară mondială de pericolul terorist, nu poate fi mai prejos și trebue apărat cu toate eforturile!

Orice om civilizat și de bună credință trebue să sprijine în mod conștient și sub orice formă eradicarea flagelului terorist, care, poate crea în orice moment situații de necontrolat.

În urma agresiunii de tip terorist asupra Statelor Unite, sunt opinii, mediatizate chiar de colegii noștri de breaslă - jurnaliștii, prin care se aduc critici severe serviciilor de informații americane, în special, pentru neputința lor de a cunoaște și preveni cele întâmplate.

Sigur, este adevărat, serviciile speciale au avut lipsuri în activitățile lor, poate și din cauza birocrației, din neajunsuri de ordin legislativ, ori din lipsa unor măsuri ferme ale factorilor de decizie.

Oare noi, jurnaliștii, îi sprijinim pe acești oameni, în aceste momente de grea încercare numai prin *"critici constructive"*? Parcă frizează deopotrivă eticul și moralul!

Să nu uităm că jurnaliștii curajoși prezenți în state totalitare, dictatoriale sau producătoare de terorism, au fost asasinați în misiuni de documentare. Ei sunt eroii publici ai profesiei noastre!

Totodată, ofițeri de pe frontul nevăzut, aflați în misiune, au căzut victime și au rămas anonimi. Pentrucă așa sunt regulile muncii lor. Ceva mai dure...

Jurnaliștii cer transparență și pot scrie liber ceea ce gândesc, într'o societate democratică autentică.

Oamenii de informații ai unui stat democraric apără valorile care stau la baza acestuia, printre care se regăsesc și libertatea de opinie și expresiune (profesia noastră, nu?).

Așadar, mai mult respect față de ei, domnilor colegi din presa scrisă! Importanța luptei antiteroriste de astăzi, prin aptitudinea, specificul (informații, forțe speciale, dezinformare) și scopul urmărit, impune discreție maximă asupra acțiunilor în curs de desfășurare și chiar asupra celor executate deja; fiind în joc viața unor oameni și succesul altor operațiuni.

Să căutăm, deci, în această conjunctură, ca prin întrebările adresate celor intervievați, să nu fim noi, jurnaliștii, cei care provocăm scurgeri de informații către cei care doresc răul lumii democratice și civilizate. Așadar, să militățm, pentru transparență pozitivă, domnilor colegi!

În rest, să fim alături de poporul american și aliații săi, ai căror bravi soldați luptă pentru noi toți, într'un mediu de-a dreptul selenar, împotriva unor diavoli care doresc distrugerea civilizației.

Printr'o ofensivă continuă, complexă și necruțătoare, America trebue să-și apere în același timp onoarea!

Andrei Iuliu RACOVIȚĂ

MUZICA-VIDEO CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANȚE, MUZICĂ UȘOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAȘE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluția 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRȚI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICȚIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRȚI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAȚAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel: (416) 332 9777 - Fax : (416) 332 8777

Dezvăluiri

COMISIA SENATORIALĂ PENTRU CERCETAREA EVENIMENTELOR DIN DECEMBRIE 1989

STENOGRAMA AUDIERII COMANDORULUI (r) RADU NICOLAE, DIN 14 IUNIE 1994 (ORELE 9-13). ŞEDINŢA ÎNCEPE LA ORELE 9.00. ESTE CONDUSĂ DE DL. SENATOR VALENTIN GABRIELESCU

Urmare din numărul trecut:

Dl. GABRIELESCU: - Spuneţi-ne măcar, ce voiaţi să faceţi. Ce era Ioniţă atunci? Ce funcţie avea?

Dl. RADU: - Ioniţă era pensionar, ultima lui funcţie fusese aceea de viceprim-ministru...

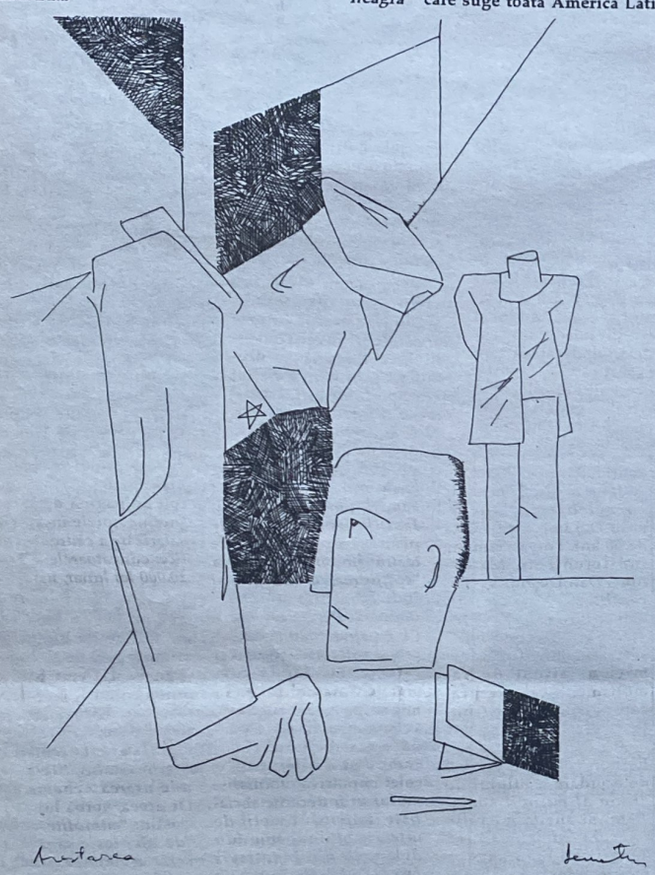

Dl. GABRIELESCU: - Nu mai era. Dar legăturile lui erau foarte mari. Foarte mari! Deşi a fost blamat... şi Ştefan Andrei şi alţii au fost blamaţi, după părerea mea, pe nedrept...Vreau să vă spun că şi oamenii aştia, mulţi dintre ei, blamaţi astăzi şi consideraţi nu ştiu cum, erau oameni, totuşi, cu viziuni foarte realiste! Dar faptul că n'au putut să facă nimic nu mai e vina lor, este vina unor... eu îi numesc dea dreptul tâlhari. Pe cei care au trădat - pentru mine, din punctul meu de vedere, cel mai josnic act, este actul de trădare. Ceva mai jos nu-mi pot imagina. Dacă aderi la ceva şi, după aceea trădezi! A, dacă nu aderi din capul locului - este cu totul altceva. Este o acţiune de refuz, e pe deplin de înţeles şi o accept, ca atare. Dar nu pot accepta individul care... şi după care te vinde, chiar cu mai puţin de 30 de arginţi! Deci, în 1984 totul a sistat pentrucă ceva, foarte suspect, a apărut în luna Septembrie - când s'a întors Ceauşescu. Ioniţă ne-a dat semnalul: nu mai... se opreşte, deocamdată. Şi atunci, s'a pregătit pe îndelete, în Armată...

Dl. GABRIELESCU: - Domnule comandor! Ce voiaţi să faceţi, domnule! Ce făceaţi?

Dl. RADU: - Era... proiectul nostru era foarte, cum să vă spun... Era problema... nu voiam schimbare de sistem, nu se punea problema asta. Sub nici o formă. Dar se punea problema ridicării nivelului eficienţei acestui sistem - lucru care se putea face!

Dl. GABRIELESCU: - Cum, domne, cum?

Dl. RADU: - Foarte simplu! Aici intrăm într'o discuţie puţin poate teoretică... Eu vreau să vă pun şi eu o întrebare, vă răspund ca rabinii, tot printr'o întrebare, ce socotiţi Dvs., care sistem viu este mai eficient şi mai durabil - cel care are *feed-back*-ul... care acţionează orb, fără controlul... sau cel care are *feed-back*-ul sub control? Dacă-mi răspundeţi la întrebarea asta, vă rog să-mi spuneţi!

Dl. GABRIELESCU: - Păi răspunsul este evident!

Dl. RADU: Exact!... Eu am văzut lumea asta, domnule preşedinte. Şi am rămas cu lacrimi în ochi după ce am văzut America Latină.... Această *"gaură neagră"* care suge toată America Latină şi care este America de Nord; a lăsat jale acolo... Şi lumea asta - vă spun - nu o doresc s'o văd acum la noi! Că începe să ia amploare cumplită! Cumplită... Deci, problema care am vrut noi s'o facem era să corectăm de fapt, viciul fundamental a ceea ce am numit noi *"comunism"*, şi care a fost comunism cum a fost mama dansatoare pe sârmă, aşa, a fost următorul: şi-a confiscat *feed-back*-ul! Şi l-a anulat! Deci, ceea ce era subsistemul reglator în sistem, nu mai primea comanda socială, refuza comanda socială... Or, asemenea sistem moare! Era condamnat la moarte! Fatalmente era condamnat la moarte. Şi, atunci, constatând acest viciu grav, noi ne-am pus problema - nu să înlăturăm sistemul, ci să-l facem să funcţioneze real, pa baza virtuţilor pe care orice sistem le poate avea. Orice sistem, pentru a exista, trebue să aibă anumite virtuţi. Până când degradarea lui poate să-l ducă la moarte. Deci, eu vă expun acuma şi un punct de vedere al modului cum am gândit şi - eu declar că nu mă dezic nici în momentul de faţă de o asemenea perspectivă! Deci, ideea noastră era următoarea: să... din punct de vedere al funcţionalităţii... redăm statului toate prerogativele pe care trebue să le aibă un stat. Nu guvernul să fie o marionetă a unui grup uman care..., iresponsabil, îşi permite să facă cele mai cumplite abuzuri! Aşa ceva era pe deplin de înţeles că trebue eliminat!

Dl. GABRIELESCU: - Şi cum vă gândeaţi să-l eliminaţi, practic?

Dl. RADU: - Păi, după luarea puterii, înlăturarea lor, vă spun, erau pregătite grupurile.

Dl. GABRIELESCU: - Asta mă interesează.

Dl. RADU: - Erau pregătite grupurile! Deci, ca să mă înţelegeţi bine: în 1987, am o ultimă întâlnire cu Ioniţă, care a solicitat întâlnirea cu mine, cum v'am spus, la *"Crucea Roşie"* - unde funcţiona, din anumite motive, ca vicepreşedinte al acesteia. Şi l-am găsit foarte abătut şi cu o culoare foarte suspectă. Şi mi-a spus: *"Măi, ceva se întâmplă cu mine! Eu simt că intru în spital"*. Şi atunci mi-a predat el mie toată reţeaua din Armată. Pur şi simplu, mi-a predat-o. Mi-a spus:*"Uite ăştia sunt oamenii cu care ai contactul cu toată reţeaua din Armată"*. Şi vreau să vă spun că stăteam mai mult decât bine. Eu ştiam atunci că o lucra el. El dirija toată *"orchestra"* asta. Eu aveam treburile mele, el avea... Iar în aparatul de partid şi de stat, vă spun că, chiar teritorial, se penetrase foarte mult. Şi s'a pus bază mare pe corpul universitar - care era, urma să fie solicitat foarte activ în repunerea problemelor pentru ameliorarea şi îndreptarea tuturor viciilor - pe care noi le consideram că sunt grave. Deci, intenţionam să apelăm la ceea ce produsese naţiunea română - inteligenţa. Şi oameni de bună credinţă, să ştiţi! Eu vă spun că am venit în contact cu atâţia oameni: directori de întreprinderi, profesori universitari, până la nivelul cercetătorului, să ştiţi. Oameni de foarte bună calitate şi de foarte bună credinţă! Ei, cu un asemenea corp, dacă am fi reuşit să luăm puterea, eu vă spun că în România lucrurile ar fi stat cu totul altfel...

Dl. GABRIELESCU: - Sigur, înţeleg că această elită era absolut necesară. Dar practic, să zicem că-l arestaţi pe Ceauşescu la Bistriţa sau unde doreaţi Dvs... Dar, ce făceaţi Dvs., aveaţi un plan concret sau numai aşa o pregătire intelectuală?

Dl. RADU: - Nu, nu era un plan foarte concret... Se convoca Marea Adunare Naţională... Ioniţă v'ar putea spune mai multe.

Dl. GABRIELESCU: - Ioniţă nu mai e... spuneţi Dvs., că Dvs. v'a predat lista!

Dl. RADU: - Eu ştiu de Armată...

Dl. GABRIELESCU: - Deci, mai departe nu ştiţi!

Dl. RADU: - Nu prea...

Dl. GABRIELESCU: - Nici Domnul Militaru?

Dl. RADU: - Cred că nici el!

Dl. GABRIELESCU: - Da. Domnule comandor, am să vă fac o întrebare aici: în această organizaţie a Dvs., aşa de frumoasă şi într'o idee la care şi eu aş subscrie - cum aţi avut Dvs., dar cum e posibil ca o organizaţie aşa de mare şi din toată ţara, am înţeles, să nu fi fost sesizată de Securitate?

Dl. RADU: - Dvs. pot să vă spun că, mai ales după ce am fost arestat, mi-am dat seama că Securitatea ştia... Pentrucă l-am auzit pe Dl. Iliescu făcând aluzii la o aşa-zisă trădare a mea după arestare... De câteva ori s'a exprimat destul de dur. Eu l-am iertat. Sincer vă spun. Pentrucă n'a fost în locul meu, să vină anchetatorii cu mânecile... aşa... şi să-mi prezinte clar: *"Uite ce a spus cutare!..."*, mi s'au pus poze în faţă, probe, dovezi - înţelegeţi? Iar eu pot să vă declar un singur lucru: că dacă Iliescu şi cu Măgureanu n'au fost arestaţi, trebue să-mi pupe mie mâna! Dar n'au făcut-o! Ba, dimpotrivă: m'au blamat... N'are nimica. Asta e o chestie care ţine de caracterul oamenilor. Pentrucă problema s'a pus foarte dur; s'a pus problema inclusiv a condamnării mele la moarte şi a arestării tuturor. De altfel, eu, în puşcărie ştiam că Militaru a fost arestat, că Iliescu a fost arestat, că Măgureanu a fost arestat şi sunt sub anchetă. Şi, pentrucă Ceauşescu nu a dorit proces politic de anvergură, în care erau amestecaţi foarte mulţi oameni, a venit un individ - vă spun şi împrejurarea. Începuse lapoviţă şi, înainte de proces, cam cu vreo două săptămâni, a venit un individ - pe care nu l-am văzut decât de 3 ori în viaţa mea. M'a luat cu maşina şi mi-a spus:*"Te ducem la spital la Jilava la vizită medicală"*. Zic:*"Dom'ne eu nu am cerut vizită medicală"*. Am crezut că este vorba de o înscenare, tentativă de fugă sub nu ştiu ce... şi... lichidare! Pentrucă, înainte de a ajunge la porţile Jilavei, mi-a spus: *"Dă-te jos din maşină!"* M'am dat jos şi, foarte emoţionat - eu mă aşteptam să mă... sincer vă spun! Deja pe scoarţă era... Şi mă ia de gât şi-mi spune: *"Domnu' Radu, sus nu se doreşte proces politic! Ar fi un scandal mare"*. Mai ales că se întâmplase după 15 Noembrie, după Braşov. În noaptea aia ştiu că a fost vânzoleală acolo, la Securitate... Dar în celula în care am fost eu n'au băgat pe nimeni. M'au lăsat tot *"solo voce"*... Şi îmi spune:*"Nu se doreşte proces politic! Preiei asupra dumitale ca individ, şi manifestele şi alte chestiii? Îţi facem noi un dosar!..."*

"Dom'ne, accept, dacă le daţi drumul la cei care au lucrat la manifestele care au constituit proba materială a arestării mele acasă". Şi-a dat cuvântul de onoare că le dă drumul. Nu puteam să verific dacă are cuvânt de onoare sau n'are. Totuşi am mizat! Şi am acceptat. Ne-am întors la Securitate la Rahova şi a început timp de 10 zile, ei dictau, eu scriam! O singură dată am avut o altercaţie cu colonelul Morariu - care a venit şi mi-a spus: *"Domnu' Radu, dă-mi o declaraţie că d-ta ai luat mită când erai inspector-şef"* - şi asta se întâmpla în 1982-1983 şi în 1987 se descopereau luările mele de mită! Şi mi-au dat o foaie de hârtie pe care am scris: *"Subsemnatul Radu, fiul lui... domiciliat în... declar: Recunosc, începând cu Papa Ioan Paul al II-ea şi terminând cu ultimul om care declară că mi-a dat mită, recunosc!"* Şi am semnat. Şi au luat-o:*"Îţi baţi joc de noi?"* Trăieşte! Morariu trăieşte! Zic: *"Nu! Voi vă bateţi joc de mine! Am fost de acord să iau totul asupra mea, dar... murdăriţi-mă mai cu... plus"*.

Dl. GABRIELESCU: - Când aţi fost Dvs. arestat?

Dl. RADU: - Eu am fost arestat pe data de 9 Septembrie 1987.

Dl. GABRIELSCU: - Spuneţi-ne, pe scurt, ce aţi păţit?

Dl. RADU: - Eu am fost arestat... A venit la mine o echipă formată din doi procurori şi un civil - despre care nu am mai aflat, după aceea nimic.*"Domnule Radu vă rugăm să ne declaraţi..."* mi-au arătat mandatul de percheziţie şi mi-au spus: *"Vă rog să faceţi declaraţie dacă aveţi instrumente de multiplicat manifeste?"*. Ce se întâmpla? Eu, venind de la Constanţa - deci asta s'a întâmplat Duminică - manifestele trebuiau să fie gata în August; n'au fost gata, au fost gata în Septembrie şi eu le-am luat. Urma ca Miercuri să i le dau lui Măgureanu - undeva pe str. Speranţei, urma să ne întâlnim să-i predau lui manifestele. Dar el mi-a spus : *"Dacă nu vin la gară, ne întâlnim Miercuri"*, unde aveam noi un loc de întâlnire. Au venit şi m'au întrebat dacă am material de multiplicat...

Dl. GABRIELESCU: - I-aţi dat manifestele lui Măgureanu?

Dl. RADU: - Nu, nu i le-am dat! Mi le-au găsit la mine, pentrucă Măgureanu n'a venit Duminică la gară iar ei m'au arestat Marţi. Ulterior. Stanca, procurorul -*"Dom'ne, am venit exact la ora şi locul indicat!"*

Dl. GABRIELESCU: - Stanca e ăsta care e şi acuma?

Dl. RADU: - Stanca Vasile! El a fost acela care a condus ancheta în cazul meu. Personal, nu am nimic să-i reproşez - sincer vă spun! În afară de faptul că şi-a făcut meseria... Eu, când am intrat în chestia asta, am ştiut că intru într'o luptă - şi că pot să câştig sau să pierd. La atâta minte câtă aveam pe vremea aceea, pricepeam că intru într'o chestie... Şi au făcut percheziţie şi au găsit, evident, manifeste. În clipa aia au pus mâna pe telefon, au raportat la procuratură şi m'au ridicat. Eram chiar la prânz, la masă. Am fost arestat şi început ancheta. La anchetă mi s'a spus: *"Ce a vorbit D-na Patilineţ, ce a vorbit D-na Ioniţă..."* plus că sunt şi astăzi - pentru mine şi Militaru - lucruri care rămân neclare.... Poate că le vom lămuri mai târziu! Cineva a vorbit cam mult! Pentrucă eu, pe 24 Iulie, am avut o întâlnire cu Măgureanu la Academia *Ştefan Gheorghiu*". Şi, atunci, i-am spus: *"Virgile, nu te supăra, dar eu nu vă mai spun nimic!"*, pentrucă eu nu vă ascund, am avut relaţii cu Rusii - înţelegeţi? Şi, lucrul ăsta eu nu-l fac din el nici un secret! În ce sens...

Dl. GABRIELSCU: - Adică, ce fel de Ruşi?

Dl. RADU: - Cu Ruşii.

Dl. GABRIELESCU: - Rusia e mare!

Dl. RADU: - Cu Ruşii de meserie!...

Dl. GABRIELESCU: - K.G.B.-ul?

Continuare în pag. 9

Stenograma
Audierii comandorului (r) Radu Nicolae

Urmare din pag. 8

Dl. RADU: - Nu. Nu... Şi aş vrea să fie foarte clar că ei m'au informat că se scurg informaţiile la Ceauşescu - despre activitatea noastră... Şi i-am spus lui Virgil:*"Dragă, eu secrete nu vă mai spun!"* . Acum aş vrea să se înţeleagă foarte bine relaţia asta - că se face în momentul de faţă o tevatură cu relaţiile cu K.G.B-ul, cu G.R.U.-ul... Relaţiile au fost mai degrabă de prezervare a ceea ce urma să se facă. Vă repet, prin Patilineţ am avut relaţii până la nivelul lui Gorbaciov. Deci, pe reţeaua Ministerului de Externe erau trimise... rugăminţi - dacă vreţi -, chiar şi generalul Militaru mi-a dat o scrisoare, făcută de el, pe care i-am predat-o lui Patilineţ - s'o trimită conducerii Rusiei din vremea aia, ca, în cazul în care noi reuşim să facem ceva, să nu avem din partea lor o reacţie neprevăzută. Pentru ca să aflu, în 1993, la Moskova, că de fapt, una din scrisorile pe care eu le-am scris a ajuns în România, fiind predată lui Gorbaciov. Deci această scrisoare a fost predată lui Gorbaciov şi ea a ajuns... înapoi! Dela Mişa - campionul păcii mondiale!... De-la Mişa Gorbaciov, marele apărător al păcii!

Dl. SĂNDULESCU: - Scrisoarea a ajuns atunci sau mult mai târziu?

Dl. RADU: - Atunci! Mie mi-a declarat un general-colonel din K.G.B, care a fost şeful Serviciului de contrainformaţii, că arestarea mea are ca sorginte aceste remiteri de scrisori de către Gorbaciov!

Dl. SĂNDULESCU: - Către Ceauşescu...

Dl. RADU: - Către Ceauşescu! Şi ăsta e om care i-a dus scrisorile lui Gorbaciov!

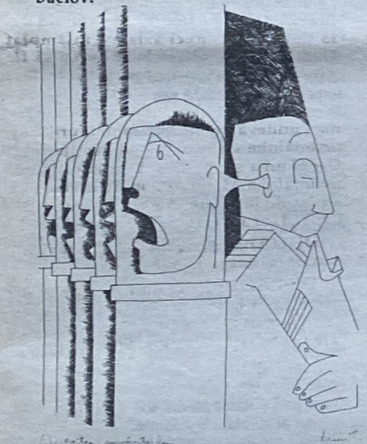

Dl. GABRIELESCU: - Domnule comandor! E ceva de neînţeles! Eu nu pot să-mi închipui... eu nu am făcut nici un complot în viaţa mea, dar nici nu am de gând să fac. Dar ca Dvs. să aveţi această încredere de a scrie scrisori... Doamne, ce fel de complotişti - scrisori de astea, date prin toate continentele...

Dl. RADU: - Noi i-am scris şi lui Ion Raţiu, şi regelui Mihai. Efectiv le-am trimis şi lor scrisori prin care le-am cerut sprijin, în 1989... Ei, bine... şi a avut loc o întâlnire în Deltă cu un anumit grup... Eu am plecat de acasă, în tenişi şi cu un pulovăr... iar soţia mea, pe la 12 noaptea, dusă la Securitate să spună unde sunt eu! Iar Dl. Raţiu, s'a dus şi a informat la Washington! S'a întâlnit cu curierul meu într'o biserică, la un preot din Paris, şi i-a spus acestuia: *"Trebue să mă duc la Washington, la prietenii mei - ca să-i informez!"* Şi de-asta s'a întâmplat în Decembrie şi nu s'a întâmplat în Februarie...

Dl. GABRIELESCU: - De ce-i scriaţi lui Raţiu?

Dl. RADU: - Domnu... Din scrupulele de conştiinţă ale generalului Militaru! Totul era pregătit foarte, foarte amănunţit - inclusiv clădirea asta de aici era foarte bine blocată... Dar cu concursul unor oameni - pe care nu-i spun acuma şi care, din păcate, au făcut puşcărie... după *"celebra revoluţie din 1989"* ... aşa... au stat la puşcărie, deşi ne dădeau concursul pentru arestarea lui Ceauşescu! Dar Militaru nu a vrut să fie împuşcat nici un om, adică omorît. Şi am umblat după armament din ăsta tip *"Safary"*, pentru... bani, vă daţi seama, nu aveam. Aşa cum eram noi, atunci... Militaru a vrut să-şi vândă maşina, Ioniţă a vrut să-şi vândă maşina... Şi atunci am apelat la mister John Raţiu. I-am spus foarte clar: Domnule... i-am dat şi semnalul, pe care am rugat să-l transmită... Pentrucă Patilineţ organizase o reţea de furnizare a armamentului - prin *"I.P.O."* dela Tulcea. Au venit în ţară nişte arme care au fost depozitate undeva, în Teleorman. Dar s'a pus problema să procurăm acest armament special pentru o grupă relativ mare... Oamenii făceau deja pregătire, grupurile care trebuiau să facă... Dar Militaru, a spus: *"Dom'ne, nu putem să asasinăm oameni!"* Şi atunci trebue să folosim... şi n'aveam bani. Şi am apelat la mister John Raţiu - pe care-l auzisem la *"Europa Liberă"* - nu l-am cunoscut decât după revoluţie ca persoană. I-am dat semnalul, urma să trimită bani la Belgrad unui Grec pe care Patilineţ îl racolase şi care fumiza armament. Dar Grecul - grec - tot pe bani. El n'avea treabă, el mergea pe bani, nu pe sentimente sau pe sprijinul moral al nu ştiu cui... E, noi n'am avut bani şi am apelat inclusiv la Majestatea Sa Regele Mihai, dacă poate sprijini această acţiune, dându-i cele două indicative... VZSPE... Eu le-am dat atunci şi BBC a refuzat să transmită semnalul, şi Europa Liberă a refuzat să transmită semnalul...

Dl. GABRIELESCU: - Dar ce semnal era ăsta?

Dl. RADU: - Semnalul era un cod pentru recontactarea de către furnizorul ăsta de armament. Şi noi am mers cu încredere în omul Raţiu... Eu vă spun sincer, deşi ştiam că risc... I-am scris totul şi am reuşit să i-o trimit printr'un mare patriot - vă spun! - lipită pe acumulatorul dela maşină şi turnată în smoală; aşa a fost trecută! Lui Raţiu nu-i reproşez, a trimis un curier în 1989, când trebuia să publice acel manifest al Armatei. Noi pregătisem deja totul, vă spun foarte limpede. În Februarie lucrurile erau clare. Dar C.I.A. şi alte MOSAD-uri ne-au luat-o înainte, aşa că... ce să facem, ăsta e jocul!... De forţă!

Dl. GABRIELESCU: - Domnule, Dvs. sunteţi o comoară de informaţii... Dar, cum să spun, eu nu pot să recepţionez, că sunt prea multe şi din toate părţile... şi sărim dela una la alta. Deci, Dvs., când i-aţi scris lui Raţiu?

Dl. RADU: - I-am scris lui Raţiu... prima scrisoare a plecat în luna Iunie 1989.

Dl. GABRIELESCU: - Şi a primit-o?

Dl. RADU: - A primit-o dela un preot în biserica din Paris. Şi a spus curierul, care a revenit, şi ne-a comunicat următorul lucru: că se duce la Washington să discute cu prietenii lui.

Dl. GABRIELESCU: - Şi ce a mai făcut pe urmă?

Dl. RADU: - L-a trimis... a revenit curierul cam prin luna... sfârşitul lui Septembrie sau începutul lui Octombrie. Noi, în Septembrie am avut o întrunire clandestină în Deltă. Numai structura militară, în care s'a făcut acel manifest al Armatei - care urma să fie dat la *"Europa Liberă"*, *B.B.C.*, prin concursul lui Ion Raţiu. I l-am trimis lui. Vedeţi - eu i-am trimis, e adevărat, nu m'am semnat cu numele... dar, oricând era foarte uşor să fiu divulgat. Iar Ion Raţiu n'a făcut nimic. Afară de faptul că m'a felicitat pentru reuşita revoluţiei pe data de 22 Decembrie, sunându-mă dela Sermath, din Elveţia, unde era la odihnă... Eu nu-i reproşez, deşi m'am întâlnit după revoluţie cu el, de foarte multe ori, la el acasă... Iar casa în care locuieşte - am şi eu un mic merit! M'am dus cu soţia lui şi cu nora lui la Virgil... când era Virgil la Patriarhie acolo... unde este Parlamentul. Şi l-am convins să intervină să-i dea casă.

Dl. GABRIELESCU: - Ce ar fi trebuit să facă Raţiu - dacă ar fi acceptat?

Dl. RADU: Raţiu n'ar fi trebuit să facă altceva decât să-l finanţeze pe acel Grec - care să ne aducă armamentul. Atât i-am cerut! Altceva - nimic!

Dl. SĂNDULESCU: - Şi cât era suma care era necesară?

Dl. RADU: - Suma era, pe vremea aia - vorbesc în lei - era cam în jur de... un milion de lei, din ăia de atunci.

Continuare în nr. următor

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

•Brumar 1951. Ne amintim ca de un vis rânced din talciocul istoriei, comunismul înscăunat în România de Armata Roşie făcea o asurzitoare şi nerupinată zarvă festivă, cu osanale dirijate, zgomote potrivite şi mitinguri ale ipocriziei şi laşităţii: *"A 31-a aniversare a Marii Revoluţii din Octombrie"*. Presa reperistă ce ţinea de pseudo-magie, comic şi cinism (de clasă), trecea, sociologic, dela *"sărbătoare"* la spectacol de circ. Două suflete pe moarte oficiau, de dincolo de foarte apropiata lor pierzanie, cu umorul negru gustat mult de *"organele de partid şi de stat"*: L.P. Beria la Moscova, Ana Pauker la Bucureşti. A cita azi mostre (monstruoase) din kilometricile lor discursuri omagiale înseamnă a-l obliga la o lectură penibilă. Lucru de care ne simţim datori să-l scutim. A doua zi după *"măreaţa concelebrare"*, Gheorghiu-Dej împlinea vârsta de 50 ani. Puteau rămâne indiferenţi un M. Beniuc, Dan Deşliu, V. Porumbacu, N. Tatomir, oameni de ştiinţă şi intelectuali *"progresişti"*, şoferi sutamiişti şi academicieni atinşi de ramolisment, cărturari rasaţi şi colectivişti fruntaşi, etc.? Nici pomeneală! Ba mai vârtos. Dr. Parhon semna Decretul de acordare a titlului de *"Erou al muncii socialiste"* şi aurita medalie *"Secera şi ciocanul"*. Tinerii îşi luau angajamente solemne să-i studieze biografia. Delegaţii ale oamenilor muncii făceau coadă la bârlogul odiosului dictator, ca să-l felicite şi să-i ofere cadouri (pictorii I. Bârleanu, I. Cămăruţ, P. Hârtopeanu ş.a., de exemplu, îl implorau să primească în dar lucrări artistice de-ale lor!). Combinatului siderurgic Hunedoara i se atribuia numele său. *"Nu voi uita niciodată ce a făcut pentru noi partidul şi tov. Gh. Dej"*, caligrafia cu mâna pe inimă, dintr'un sat moldav, ţăranul muncitor M. Săndulache. Şi fiindcă unde dragoste nu e, nimic nu e, de *"Ziua mondială a tineretului"* (10 Nov.) junii făcuţi cu acel prilej utemişti, pentru a rămâne nemuritori, îşi zic, cu mândrie proletară, *"Promoţia Gh. Dej"*. Iar în semn de fierbinte recunoştinţă jurau, pe steaua în cinci colţuri, că *"vor învăţa limba rusă cântând"*...

Acelaşi optimism de văduvă veselă şi abuzivă: în întâmpinarea *"Congresului fruntaşilor din gospodăriile agricole colective"*, *"cu frumoase realizări datorate modelelor colhoznice"*; la *"aniversarea a 75 de ani de când Eminescu asista în Iaşi la reprezentaţiile primei trupe evreeşti de teatru din ţara noastră"*; la *"spijinirea cu alimente şi îmbrăcăminte a luptei poporului coreean împotriva imperialiştilor americani"*. Cum nu s'a văzut şi este iubire fără'de ură, ziarele tunau şi fulgerau împotriva chiaburilor care se sustrăgeau dela predarea către statul rusocomunist a cotelor agricole; împotriva *"formalismului în întrecerile socialiste, împotriva vieţii de mizerie şi de foame (nu dela noi!) din Iugoslavia fascistă a lui Tito"* ori *"din Israelul sionist"*; împotriva *"legii scelerate a lui Truman"* (a Securităţii mutuale pe 1951). La 23 Nov., maestrului M. Sadoveanu, personalitate emblematică pentru *"căderile"* omului sub vremi, i se înmâna la Moscova, de către poetul chinez Emi Siao, *"Medalia de aur a păcii"*; iar pe 28 ale lunii, erau *"punctaţi"*, cu mare fast, *"şapte ani dela eliberarea Albaniei, graţie victoriei glorioase a Armatei Sovietice"*.

În timp ce despre teroarea roşie, despre sinistrele închisori şi lagăre de exterminare din acea vreme, ca şi despre mişcarea naţională de rezistenţă anticomunistă, nu se sufla o vorbuliţă, erau comemoraţi *"cu furie revoluţionară"* 11 ani dela prăbuşirea Doftanei; bagheta manifestării o mânuia tov. C. Agiu, secretar general al *"Federaţiei naţionale (sâc) a foştilor deţinuţi şi internaţi politici antifascişti"*. Printre rânduri, abia citibilă o invitaţie (în fine) la realităţi: *"în 22 Nov. începe distribuirea pe cartelă (celor în drept a o avea!) a săpunului de rufe (0,250-0,750 kg. de persoană) şi a uleiului (0,500 kg.)"*. În alt colţ de pagină de jurnal - *"norme noi de încadrare şi salarizare a cadrelor didactice: educatoarele = 6.000 - 10.000 lei lunar, învăţătorii = 6.500 - 10.800 lei; profesorii = 9.000 - 15.500 lei"* (un ziar costa pe-atunci 4 lei).

În Vest, tonurile şi semitonurile presei oficiale răsunau *"entuziast"* pretutindenea: *"Slavă, slavă, slavă, s'avântă cântarea, // Stalin, Stalin, Stalin, s'aude ururea / chemarea"*... De aceea, vorba lui Miron Costin: *"cumplite vremi"*, *"de nici ieste şagă a (re)-scrie asemenea ocară vecinică unui neam"*; convocat şi prin cartea lui A.F. Şişkin, *"Morala burgheză"*, deja apărută în acea lună, să denunţe o seamă de *"profesori-lachei"*: B. Russel, T. Williams, John Dewey, J. P. Sartre... No comment!

Maria Globe Tours Inc.

UNDE CĂLĂTORIA MULT VISATĂ DEVINE REALITATE

Servicii de turism

- Bilete de avion
- Vacanţe la soare
- Croaziere
- Închirieri de maşini
- Asigurări medicale pentru vizitatori
- Asigurări de călătorie
- Bilete de tren
- Rezervări de locuri la hoteluri

Servicii speciale

- Curier săptămânal spre România
- Invitaţii pentru vizitatori
- Comenzi de alimente pentru Bucureşti, distribuite la domiciliu
- Şampanie, flori şi tort pentru cei dragi la aniversări

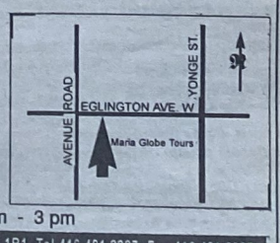

Luni - Vineri 10 am - 6 pm; Sâmbătă 10 am - 3 pm

261 EGLINTON AVENUE WEST, TORONTO ONTARIO M4R 1B1 Tel 416.481.2227 Fax 416.481.2067

mariagt@idirect.com

Apa morţilor

Dumitru Ichim

Amiază.
Nici vânt şi nici cer pe
fântânile sterpe.

Râia apelor
bântuie pârâie.

Orice fiinţă - lacrimă
pe obraz de pământ.

Parcă Să'l - Crape - Numele
răsuflă din piatră
dogoarea de vatră.

•••

Ene, Ene,
Kaloiene, na-ţi o oaie
pentru ploaie
şi-un buhai de sub resteu,
dar zideşte iarăşi lumii
stâlpi cereşti de curcubeu.

Pasărea a murit
lângă boul cu gâtul întins.

•••

La răspântiile de zare
solomoneşte-o pângare
peste bobul de tigaie
pentru spân şi pentru gaie,
sunând acioile
ca să lege ploile
cu praful hambarelor şi
cu rânza hiarelor.

S'au ascuns iepurii
şi şoarecii
prin toate potirele lutului;
lângă macul somnului -
gărgăriţa Domnului;
prin tufe de lojniţă
păşuneşte-o ploşniţă.

Se cainã mohorul
sub sprânceana grâului.
Albia pârâului -
numai oase rotunde,
descărnate de unde.

•••

Ene. Ene
Kalos-Ene,
pe drum de păstaie
dezghiocă o ploaie!
Târna după ierminie
zugrăvească-Te'n câmpie.
Ene, Ene,
Ele, El,
Părinte Emanuel
cheamă peste stavilă
acatistul morilor
şi din Cartea Norilor
dă-ne astăzi pravilă
şi'n urechea oarbă
vinu-ne Cuvânt -
ropot ud şi sfânt.

•••

Cenuşă

•••

Prin hugeagul de sânger
azi noapte s'a spânzurat un înger
cu buze murdare,
cu sandale rupte,
cu funingini de aripi în zdrenţe
venind din Cetatea Ierusialim.

În mână purta
deochiul,
strechea,
muscalul - oful vaiului,
gălbeaza
şi toată spaima Crihaiului.
Alături ţânţarul
verişor cu ţarul,
iar apoi tăunul
nepot bun cu Hunul.
Iscariot,
fanariot,
pleavă de veac.
Mai scuipă-ne ţiganco în ghioc.
Ptiu! Să ne fie de leac
şi să avem noroc!

•••

S'au umflat şapte spice grase
cu boabe doldora
şi împreună cu volbura
le-au înghiţit
pe cele slabe.

Sfântul Iosif din Ierusialim
a strigat la heruvim
să mai aducă încă şapte vaci grase
să le înghită pe cele numai oase.

•••

S'a uscat limba păsării
ca pirul
şi toţi copacii au trecut după lume.

Blestem sau e vară?
Nici vânt şi nici cer pe
izvoarele sterpe.

O nouă fire se plămădeşte
pe oasele uscate de peşte.

•••

Mărite Domn al apelor ascunse
ce alte legi aduci spre socoteală?
Ni-e inima'nvelită în obială;
ca spre cărtiri ne-ai dat limba şi dinţii
spre Ţara Făgăduinţii.
Părinţii noştri Te-au purtat Cuvinte
în sfânta arca de luări aminte.
Noi Ţi-am vândut pe-o strachină de zăr
luceafăr magilor mijind a flori de măr.

La râul Vavilonului şezum
cu lacrima întoarcerii de drum
pângărind Templul Suflării cu labele.
Ne-am vândut pentru carne, carne proastă,
toate silabele,
toate podoabele.

Câmp întru trei, cer întru trei,
Dumnezeu şi frate cu lutul
Ţi-s geamăt! Durutul!
Iartă-mă pentru cer
nămolindu-l în ape,
pentru crenguţa de măslin
furată de corbi, furată din pleoape.
Iartă-mă pentru porumbelul sărac
întors la Noe fără de amin.

•••

Priveşte!
Limpedea apă a răului
râu
lângă sfinte troiţe de grâu.
Apă, apă, apă...
În hohot de holde
Dumnezeu a dat drumul porţilor!

"Nu merge fiule, nu te duce,
Fă-ţi cruce;
în zare e Apa Morţilor".

Ascultă cum curge, de parcă dumbravă
îşi cântă o lume de crudă otavă.

•••

Şi eu
alergam ca să frâng rânduielile sorţii,
dar tot mai departe ducea Apa Morţii,
din frunză în floare
ciocotul ei de răcoare
lăsând unde-a curs bulgări de foc.

Alergam după slova nespusă'n ghioc,
Ţară-Promisă şi nu eram demn
să-i trec în livadă puntea de lemn.
Pierdut mi-a fost ceasul în haos de gol,
iar sufletul strânse de toate'n ocol:
Cutii de conserve şi coji de lămâi,
cioarse purtate, scrisori şi lături,
duhul sfânt de prin păduri,
fluiere,
prisăci şi ciorapi de cucoană,
prosoape şi ierburi de prins la icoană,
bastoane de orbi, cutii de marmeladă,
hrisoave cu slova doinită'n baladă,
mucuri de ţigări, drojdii de noapte,
un ceas să sune la şapte...

acesta sunt Doamne, Tu cel ce în nor ţii
adevăr inversat peste Apele Morţii.
De toate mă umplu, da'n lutul divers
se-oglindă o formă din alt univers.

Nu-i semnul rostit împăcării?
Tiparul uitării
adânc modelează'n copite de cerbi
bureţii scripturilor ierbi.
Nu pentru mine mi-e ruga Stăpâne
ci pentru trecere
că-i ora de floare - străina credinţei
ce puse în tainiţi harisma seminţei
spre nouă genezã.
Iartă-mă! totu-s
dăruit pentru Pasărea-Lotus.

•••

Codrule cuvântător,
negrăitul
şi nespusul
l-ai rostit
cum strânge fusul
fum de apa
fiitor.
Grâul cel în două firi
neştiut de vreo neghină,
fără de prihană
tină
stă sub oră de zidiri.

De ce eu,
timpul pribeag,
nu'nţeleg verzile rune
tot departe de minune
când cu-un an,
când cu un fag?

Cine ochilor - colind -
viscole nemulţumire
pentru altă-alcătuire
când în mine mă oglind?

Codrule cuvântător,
iarba
la răscruci se cainã
vrăjmăşindu-mă
cu tainã
maica fiului prior.

Ochi
de dincolo de cer
întru săptămâni de ape
ai venit ajun de-aproape
în poiana lăicer.
Numai eu - departe - sting
candeli
de luări aminte
şi mă zbat printre cuvinte
ca'ntr'o bală de paing.

Am murit de-atâtea ori
că de gol nu-mi este teamă.
Un pahar de-o cere vamă
l-oi plăti priveghetori
şi-o colindă pentru lunci.
Păsările ce-or sosi pot
să se roage'n stih de şipot.
Eu în eu să nu m'arunci!

Că fărădelegea mea
e pururi înainte,
tăcându-te Cuvinte.

Nu-mi da numele cel mare
că mi-e sufletul căldare
de sită cernând toate flăcările
văzutului şi nevăzutului,
flăcări hohotitor de negre
cu fum roşietic
sau albăstrui când se descopăr
comorile.
Am tot greblat spre mine Sodomele şi Gomorile,
iar din prundc de zare
Vavilonul - cetatea cea mare.

Undeva de a fost să'nfloreascã un tei
s'au mărlit printre muguri idei
murdare şi uscate ca un plămân de iască
cum toată-atotştiinţa Ta
nu a putut să cunoască
în nici un pumn de veac.

Că eu nimicul - pulberi pe obezi -
îmi ascuteam baltagul ca să-mi lovesc solarul,
dar graiul Tău a întrupat cântarul
când mă hrăneai cu faguri din livezi.

Mă rog din nou la ivărele porţii
s'ajung din nou la Apa Morţii
cu cele patru fluvii ce'n arşiţi le ascult
trăind sfânta icoană a multului Demult.

•••

Apa Morţilor
tot mai departe...
tot mai departe...
dincolo de viaţă şi moarte,
dar totuşi atât de aproape.
Cum poate privirii mele să-mi scape?

Întruparea căror blesteme
mă mută din vreme în vreme?
Cu cât mai aproape cu-atât mai străină
unda
se zbate în ţărm de lumina.

Numai copacii Tăi
nepomeniţi în scripturi
ştiu taina,
dar eu l-am vândut
rând pe rând din păduri.
Iudă sărac, uitat de copacii părinţi,
răscruce de ani - treizeci de arginţi.

•••

Scrum peste camp stăreţind anotimp.
Iartă-mă, Doamne, de timp,
de aer,
de floare,
iartă-mă de torsul de greier,
de căprioare,
de blesteme.
Iartă-mă, Doamne, de vreme!
A fost prezidită spre-un altul,
dar eu i-am adulterat
înaltul.
În urmă - pustiul de urmă,
în faţă - pustiul de faţă,
în dimineaţă - pustiul de dimineaţă
şi'n seară - pustiul de viaţă.

•••

Dreptul altui la născut
l-am furat - ascuns în lut,
dreptul altui pentru aer
i-am tors jumătatea caier.
Doamne, cel-care-nu sunt
ar fi fost un hoţ sau sfânt?
De-am venit
ei nu mai poate
ceasului să-i fie frate.

N'am adus nici un răspuns
dela drumul nepătruns,
hăituit de întrebări.

Apa Morţii'n trei cărări,
Apa Morţii în trei zile
am trăit-o'n prea atunci
prea în ieri
învieri.

•••

Şapte daruri şi-alte şapte,
soare'n sâmbure de noapte,
şapte'n şapte înseptit
lumii alte plăsmuit,
din inel în inel -
aripa de porumbel.
La încheleturi încete
lin măslin mi-a pus pecete.

Apă-a Morţii - apă a diminetii,
cineva mi-a rupt ceara peceţii
să nu-L mai întâlnesc.

Pelerin spre nici un loc -
înculat meic în ghioc.
Să mai cred, să mai sper
apelor fără de cer?

Celălalt, Doamne, ce a rămas nenăscut
o să-mi îmbrace cândva sumanul de lut?
Îşi va aminti de nechibzuiala
cu care l-am trăit Kalevala?
Va trage perdeaua spre toatele-mi dodii?
Va fi mai norocos întru zodii?
Ori între noi
Apele Morţii înscriu
cerc netrecut de cel viu.

Pentru ce eu
şi nu el
ascund în tei câte-un inel
întru logodnă prea sfântă
când slova din cer se'mpământă
dincolo de legături,
taină
de spice ascunsă.

•••

Pretutindeni uscăclune,
scăunelu-l de cărbune.
Unde plec şi unde mas -
fund de mare fără glas,
fără ţărm şi fără poli,
moartea mea plătind-o zilnic,
rotunjind-o în oboli.
Cine ceartă? Poate'n unul
ne-a scris sufletul Triunul.
Unul cremene
altul ceară,
sfat de seară
să ne'ncremene,
să ne'mpace
la răstoace.

Merit eu, Doamne, - stejar şi alun?
El ar fi fost mult mai bun.

Şi vine un timp,
ceasul se-opreşte în brad,
pregustări din veşnicie
toate întru ieri recad.

Alege-ne
numai o cumpănă
să ne legene.
Eu unul sunt doi
spre spicul de-apoi,
că eu de şi sunt,
sunt umbră de vânt,
că el deşi nu-i
locaşul il port,
doar el este viu
în trup de târziu.
Din şoaptă de aer i-i duhul
şi nu pot să-i cumpăr văzduhul.

Au cât mă doare că nu-mi mai vin cerbii
să-mi împrumute regatele ierbii
când se întinde plasă rea
de-otrăvuri sonore
să-mi prindă în laţuri pasărea,
pasărea albastră.

Numai eu singur
pe'ntreaga-mi planetă.
Şi-o strig: Nu pleca!
Poate adâncul s'o'ndupleca
să ne'mpace pe drum
în atunci şi acum.

•••

Eu pentru cine voi muri oare?
Codrule, ascultă steaua mea!
El ar fi fost o plămadă mai rea.
Poate din teică de laşitate
nu a ieşit pe străzi în cetate
să se lupte din încă în încă.
Oare-ar fi coborît pe brâncă
în bezna-mi atât de adâncă?
Semnul cui ar fi purtat în zidire
când totul suspină în devenire,
niciodată cu prag în amin?
Semnul cui?
De ce să-i lupt luptele lui?
Cine-ar fi fost cel trebuit să se nască?
De ce s'a lăsat înşelat: Recunoască!
I-am furat piatra ce el trebuia să şi-o poarte,
Sisîf urcându-mi zilnic coborîşul spre moarte.
În el a murit Stăpânul munţilor de măslin,
dar în mine a înviat
şi-l port semnul în freamătul crucii de pin.
Doar eu am fost ales
să-mi număr anii după pâine şi vin.
Şi totuşi peste ruini de ceas
se-aude'n mine un glas
în piept,
întrebător, nemiarnic şi drept
de Domn
fără oră de somn.

Apa Morţilor, Doamne!
Vreau să-i trec bârnele punţii
spre plaiul chemător al nunţii.
Oare celălalt în mine muri
lăsând în loc de culori numai spaimă şi gri?
Oare eu m'am născut pentru-un alt nenăscut?
Port urme străine lăsate în clisă
pare-mi-să
că-a trecut cineva la orele lipsă
pe celălalt punându-mi-l eclipsă.
Pe munte şi prin văi
o, nu, nu's paşii Tăi,
iar dacă nu sunt mort
de ce urmele lui să le port?
Cine sunt eu?
Lumină din taină'n negrai
pe cerul Tău - părelnic curcubeu.

Continuare în pag. 12

PENTRU CE A FOST ASASINAT CORNELIU ZELEA CODREANU ?

Se împlinesc la 29 Noembrie 10 ani dela asasinarea lui Corneliu Zelea Codreanu şi a celor 12 camarazi ai săi. Ani grei, plini de cumplite prigoane, de temniţe întunecate şi de amare exiluri, ani însângeraţi ca şi aceia care au chinuit întreaga viaţă pământească a Căpitanului şi a celorlalţi martiri legionari. În aceste zile de sfâşietoare durere, când neamul românesc din *"Pind şi până dincolo de Nistru"* luptă cu moartea, ne întrebăm şi întrebăm pe prigonitorii noştri de ieri: pentru ce a fost asasinat Căpitanul?

1. El a fost acela care a desfăşurat dela început, în plin haos social, steagul rezistenţei antibolşevice, *"ridicând o barieră de conştiinţe care nu va permite ca acest virus al negaţiei să se încuibeze în sufletul românesc căci bolşevismul lucrează din ură împotriva celor care au, şi nu din dragoste pentru cei ce n'au (Circ., p.62).*

2. A afirmat cu tărie credinţa în Dumnezeu şi în primatul spiritului asupra materiei, într'un moment când egocentrismul cel mai feroce, ateismul cel mai destrăbălat şi materialismul cel mai grosolan, pustiau straturile noastre conducătoare, cerând întrarea în ordinea naturală: *"individul în cadrul şi serviciul naţiunii, naţiunea în cadrul şi serviciul lui Dumnezeu şi al legilor Sale" (P.L. p.326).*

3. A propovăduit ca forţă propulsoare a societăţii, principiul dragostei creştine căci *"în afară de dragoste pe care Dumnezeu a semănat-o în sufletele oamenilor ca o sinteză a tuturor calităţilor umane prin însuşi Mântuitorul Iisus Christos pe care a pus-o deasupra tuturor virtuţilor, nu există nimic care să ne poată da linişte şi pace" (P.L. p.246. Ed. It.).*

4. A preconizat toleranţa cea mai desăvârşită faţă de credinţa altora, îndemnând pe legionari numai să-şi mărturisească credinţa proprie, fără să atace pe nimeni şi fără măcar să încerce *"a zdruncina în credinţa lor pe cei înfipţi în credinţă cu toată curăţenia inimei" (Circ. p.246),* El aşteptând biruinţa *"de desăvârşire în sufletul naţiunii a unui proces de perfecţiune omenească" (Circ. p.271).*

5. A cerut dela adepţii săi *"viaţă aspră, severă, austeră pentrucă acesta este drumul înălţării, comodităţile, îmbuibarea indică drumul decăderii naţiunilor" (Circ. p.166),* condiţionând ideea de elită *"de ideea de jertfă, de sărăcie, de trăire aspră şi severă a vieţii" (Circ. p.125).*

6. În Ţara fugerii de răspundere, sufocată de atâţia pişicheri şi paraziţi sociali, a făcut şcoala omului de caracter, a omului de onoare, a omului care nu minte niciodată, a omului demn, corect, drept, voios, muncitor şi cu curajul răspunderii, întronând principiul că *"nici o muncă nu e ruşinoasă" (Circ. p.58),* şi înlăturând dela recrutare cu desăvârşire în organizaţie: *"pe omul haimana, fără căpătâi, pe omul secătură, fără sănătate interioară, pe omul lăudăros, pe omul vorbăreţ, pe cel cu scăderi în materie de corectitudine bănească, pe cel care n'ar putea trăi în armonie deplină" (Circ. p. 120).*

7. A luptat pentru *"înfrăţirea între toţi fiii neamului, a tuturor claselor sociale",* cerând pentru lumea muncitoare care are foame de pâine şi sete de dreptate *"dreptul de a se simţi stăpână peste ţară, deopotrivă cu ceilalţi Români" (Circ. p. 185),* repudiind instalarea unei clase *"oligarhice şi tiranice pe spatele muncitorilor de toate categoriile pentru a-i jupui literalmente de pile, fluturând continuu în aer: Patria pe care nu o iubesc, Dumnezeu în care nu cred, Biserica în care nu intră niciodată şi Armata pe care o trimit în război cu mâinile goale" (P.L.).*

8. A indicat linia loialităţii desăvârşite ca principiu de luptă, de a merge numai pe căile onoarei, de a lupta, de a nu fi niciodată mişel, de a lăsa altora căile infamiei căci *"decât să învingi printr'o infamie, mai bine să cazi pe drumul onoarei" (C.Ş.C.).*

9. A crezut cu tărie în neegalata armă a jertfei, singura care poate rupe cercul vicios al vendetei şi în *"superioritatea nepieritoare a principiului Bisericii creştine că biruinţa veşnică şi adevărată este biruinţa născută din martiriu" (Circ. p.110).*

10. A năzuit să scoată din şcoala legionară *"omul care va şti să lupte şi să învingă duşmanii Patriei"* adică *"tot ce mintea noastră poate imagina mai frumos, spiritual vorbind, tot ce rasa noastră poate să dea mai mândru, mai înalt, mai drept, mai înţelept, mai curat, mai eroic, iată ceea ce trebue să creeze şcoala legionară" (P.L. p.233).*

Asemenea gânduri şi sentimente înalte a propovăduit Corneliu Zelea Codreanu. Şi lumea românească însetată de adevăr şi dreptate, a alergat cu entuziasm fără seamăn, spre aceste izvoare de viaţă nouă. Şi forţele întunericului s'au alarmat! Toţi cei fără Dumnezeu şi fără Patrie, fiii Satanei, cei mici la suflet şi slabi la gândire, paraziţii, veneticii, lumea interlopă a cafenelelor, cu un cuvânt toate *"căzăturile morale"* care vedeau în însănătoşirea morală a vieţii publice româneşti o primejdie pentru existenţa lor parazitară, s'au strâns şi i-au uneltit moartea. S'a format *"coaliţia oamenilor cu păcate faţă de Neam pentru izbirea celor fără de păcate" (Circ. p.130).*

Acesta a fost sensul adevărat al convulsiunilor interne din ultimele decenii în România: lupta între moralitate şi imoralitate, între lumină şi între întuneric, între Cristos şi Satana. Încercarea acestei lumi corupte de a se prezenta drept apărătoare a principiilor democratice este falsă pentrucă în România, cu furturile de urne, cu schingiuirile şi bătăile electorale, n'a existat nici un moment viaţă democratică; iar dictatura carlistă la care a participat întreaga clasă conducătoare coruptă, a fost gata să pactizeze cu dictatura nazisă pentru a-şi continua stăpânirea tiranică asupra poporului român. Singurul mare democrat din ultimele decenii, Iuliu Maniu, mare prin ţinuta lui morală şi legalismul său desăvârşit, cu toată imensa lui popularitate, a fost ţinut de aceleaşi clici corupte decenii de-a rândul în opoziţie şi a primit *"sulińele aceloraşi uneltitori". "Peste alte deosebiri* - scria C.Z. Codreanu - *noi credem că Dl. Maniu este un om corect şi de ţinută morală, într'o ţară care moare în fiecare zi din lipsă de ţinută morală şi de corectitudine interioară. Că pentru această ţinută în contra sa se unelteşte, după cum se unelteşte ceas cu ceas şi în contra tineretului" (Circ. p.133).*

Şi lupta împotriva acestor doi promotori ai moralei creştine în viaţa publică românească, a continuat abuziv, fără scrupule şi fără nici un fel de preocupare de primejdiile care pândeau Ţara la graniţe. Numai marele sentiment de răspundere, a evitat convulsiuni care puteau fi fatale pentru însăşi existenţa Statului atunci: *"Puterilor vrăjmaşe* - scria C.Z. Codreanu - *din afara hotarelor sau din lăuntru, care-şi închipuie că legionarii le pot face jocul printr'un început de răsmeriţă, le răspund că se înşeală" (Circ. 8 Feb.1938). "...Tineretul de astăzi are prea adânc înfiptă conştiinţa misiunii sale istorice şi a răspunderii sale, pentru a face acte necugetate, care să transforme România într'o Spanie sângerândă" (Circ. din 21 Feb. 1938). "Vom dovedi acum* - scria Corneliu Z. Codreanu - la 26 Martie 1938 - *că nu vom reacţiona în nici un fel la toate provocările voastre. Nu să ne închideţi comerţul nostru, să ne înnăbuşiţi avântul, ci să ne bateţi la tălpi, să ne trimiteţi în insula Şerpilor, să ne ucideţi cu pietre, să ne spânzuraţi cu picioarele în sus şi să le bateţi în cuie, să ne supuneţi la cele mai mari umilinţi. Nu veţi întâmpina... toţi cei care v'aţi asumat răspunderea unei sângeroase şi nedrepte opresiuni, nu numai nici o rezistenţă, ci nici măcar o opunere" (Circ. pag. 284).*

Dar conştiinţa călăilor n'a tresărit nici la această totală abnegaţie pentru liniştea unei Ţări amenințate. După ce i-au montat monstruoase procese şi l-au umilit prin beciurile Jilavei, Doftanei şi ale altor închisori, a fost strangulat pe când era transportat împreună cu *"Nicadorii"*: Nichi Constantinescu, Iancu Caranica şi Doru Belimace, Comandanţi ai Bunei Vestiri şi cu *"Decemvirii"*: Ion Caratănase, Iosif Bozântan, Ştefan Curcă, Jean Atanasiu, Fani Georgescu, Ion Pele, Ion State Grigore, Gavrilă Bogdan, Radu Vlad şi Ion Trandafir, Comandanţi legionari.

Şi astfel, prin martiriul său şi al celorlalţi legionari de elită, Corneliu Z. Codreanu nu numai că a depăşit forţele răului coalizate, dar a imprimat legionarismului invincibilitatea şi nimbul de esenţă creştină, care vor înfrunta vitregia vremurilor şi a oamenilor *"căci biruinţa veşnică şi adevărată este biruinţa născută din martiriu" (Circ. p.110).*

În politica externă C.Z. Codreanu, animat de sentimente creştine, a avut previziuni liniare, clare şi precise, care s'au verificat integral. *"Apropierea de Rusia"* el o considera o mare greşeală. *"Este un gest de trădare* - scria el la 10 Mai 1936 - *pe care poporul român îl face faţă de Dumnezeu şi faţă de ordinea morală a acestei lumi şi faţă de popoarele care stau în slujba acestei ordini, în războiul cu puterile nimicitoare ale răului... Dacă vor intra trupele ruseşti pe la noi şi vor ieşi învingătoare, în numele Diavolului, cine poate să creadă, unde este mintea care să susţină, că ele vor pleca dela noi, înainte de a ne sataniza, adică bolşeviza? Dacă însă vor ieşi biruitoare armatele creştine, rezultatul va fi împărţirea noastră, desfiinţarea Statului român, ca plată pentru trădarea noastră" (Circ. p.79). "Faţă în faţă stau două lumi. Sub presiunea lor, în clipa războiului, toate combinaţiile diplomatice se vor nărui ca nişte castele de carton. Aceste două lumi sunt: statele revoluţionare naţionale care luptă pentru apărarea Crucii şi a unei civilizaţii milenare şi Bolşevismul cu anexele sale, care luptă pentru nimicirea neamurilor şi pentru prăbuşirea civilizaţiei creştine. (Circ. p.102).*

Dar statele naţionale nu şi-au înţeles misiunea aşa cum o vedea C.Z. Codreanu şi cum era în firea lucrurilor. Prin Pactul de neagresiune încheiat cu Sovietele la 1939 ele chiar au renegat-o. Aceasta a dus la prăbuşirea bazei morale care le-a atras mai târziu şi prăbuşirea materială, fiindcă s'a pierdut orice încredere în sinceritatea principiilor etalate.

Aceeaşi eroare a apropierii de Rusia Bolşevică au făcut-o şi Puterile Occidentale, care astăzi ispăşesc această eroare, care va fi catastrofală pentru civilizaţia creştină.

Dar pe lângă aceasta, previziunea largă a lui C.Z. Codreanu corespundea şi cu interesul specific românesc, care cerea existenţa unei rezerve politice pentru politica externă. Cu spiritul de lealitate şi obiectivitate care îl caracterizează, Iuliu Maniu a relevat că *"orientarea în politica externă a Mişcării Legionare s'a făcut de către Corneliu Codreanu din necesitatea de a constitui o rezervă pentru Ţară" (Ziarul Alba Iulia, Sept. 1944).*

Tragica situaţie a Poloniei, împărţită între nazişti şi bolşevici la 1939 şi acuma ocupată de Ruşi justifică această prevedere. Oricum, politica internă şi externă a Mişcării s'a orientat numai după interesul românesc. Acest lucru îl recunoaşte cu toată lealitatea Ministrul Angliei la Bucureşti în acea perioadă, când declară: *"Je dirais seulement qu'à cette date (non pas en 1939)* - adică după asasinarea Căpitanului, a Nicadorilor şi a Decemvirilor) - *la Garde de Fer n'était pas derigée par l'Alemagne".*

Aşa dar, ne întrebăm şi întrebăm: pentru ce a fost asasinat C.Z. Codreanu? Această întrebare o va repeta mereu istoria noastră naţională, căci asasinarea Căpitanului a fost una din cele mai oribile crime săvârşite împotriva viitorului neamului nostru. Ea nu va putea fi niciodată uitată şi Făptuitorii acestei crime vor rămâne pentru totdeauna stigmatizaţi atâta timp cât va subzista simţul moral în lume.

Constantin PAPANACE

În Exil,
30 Noembrie 1948

Corneliu Z.Codreanu în mijlocul grupului macedonean
Rândul I, dela stânga la dreapta: G. Ghiţea, C. Papanace, Căpitanul, Gr. Pihu
Rândul II: Iancu Caranica, St. Mamali, A. Ciumetti

Viorel Gh. ŢIGU

Pictura icoanelor pe lemn din Banat în secolele XVII şi XVIII

Editura Gutemberg, Arad, 1999, 195 p. plus 54 fig.

Apariţia lucrării istoricului de artă dr. Viorel Ţigu este binevenită şi aşteptată de mulţi ani. După preocupările timpului era normal să nu poată apare o carte legată de icoane. Condiţiile de dinainte erau improprii unei asemenea apariţii. În sfârşit, s'a împlinit acuma acest lucru.

Volumul se deschide cu un scurt periplu bibliografic, unde se pune în discuţie stadiul cercetărilor din istoriografia românească şi din cea sârbească. Pleacă dela *"Istorioara..."* lui N. Tincu-Velia, aminteşte de lucrările lui Nicolae Iorga, Ioachim Miloia, Aurel Cosma şi Ion Frunzetti şi dela Sârbi de Velijko Petrovic, Milan Kasanin, D. J. Popovic, Olivera Milanovic-Jovic, Miodrag Kalaric, Pavle Vasic şi Dejan Medakovic. Din păcate icoanele bănăţene nu s'au bucurat de o atenţie eficace deşi ele oglindesc o intensă viaţă artistică şi culturală românească. Tocmai acesta este scopul lucrării de faţă, de a lărgi cunoaşterea vieţii artistice din Banat în special pictura de icoane. La baza acestei lucrări stă munca unor lungi ani de cercetări efectuate în peste 380 de localităţi bănăţene şi peste 50 de localităţi din Banatul sârbesc.

Un capitol aparte este dedicat cadrului istoric-social din veacurile XVII-XVIII. Sunt menţionate particularităţile istorice generale ale istoriei Banatului după care sunt prezentate cetăţile şi centrele mai semnificative: Timişoara, Caransebeş, Lugoj, Lipova, Cenad, Deta, Panciova. De o atenţie aparte se bucură situaţia bisericească din Banat prin Episcopia Lipovei, a Vârşeţului, a Timişoarei, Episcopia de Becicherec (Zrenjanin). Se trece în revistă situaţia politică, economică şi socială din sec. al XVIII-lea, în special cu administraţia militară subordonată Consiliului de Război şi Camerei Aulice cu cei 6 guvernatori, seria fiind deschisă de Claudiu Florimond Mercy. Situaţia bisericească este destul de confuză, disputele fiind conduse de Sârbi împotriva prozelitismului catolic.

Viena cere la 9 Oct., 1771 mitropolitului Vikentie Ioanovic Vidak o situaţie a mânăstirilor şi actele lor de înfiinţare. Interesant că toate sunt considerate sârbeşti, dar actele lor de înfiinţare s'au pierdut. Dintre episcopii care au păstorit în Banat în această perioadă s'au evidenţiat câţiva iubitori de cultură printre care acest mitropolit Vikentie Ioanovic Vidak, care întreţinea la Viena, la studii aproximativ 20 de studenţi (la Drept şi Academia de Pictură si Gravură) apoi Iosif Ioanovic Sakabent, episcop de Caransebeş-Vârşeţ, mitropolitul Petru Petrovic.

Capitolul următor este dedicat *Picturii pe lemn în veacul al XVII-lea*. Icoane cu specială privire asupra materialului şi tehnicii, iconografiei, morfologiei şi stilului. O scurtă introducere în viaţa spirituală a Banatului secolului al XVII-lea ne familiarizează cu specificul provinciei şi epocii. Câteva caracteristici interesante întâlnite în viaţa bisericească şi anume cultul unor sfinţi locali şi obiceiul unei călugării la... domiciliu. Bisericile erau majoritatea din împletitură lipită cu pământ, unele din lemn acoperite cu şindrilă, trestie, papură. Cu un interior modest, obiectele cultice erau de lemn. Vase de cult din argint şi aurite, cărţi ferecate se aflau numai în mânăstiri. Despre viaţa artistică din sec. al XVII-lea se ştiu încă puţine lucruri. Cele mai importante centre păstrătoare de tradiţii au fost mânăstirile, în schimb în parohii, icoanele au fost distruse. Materialul folosit pentru pictarea icoanelor, lemnul, este analizat în detaliu, la fel tehnica folosită împreună cu culorile.

Pictura pe lemn în veacul al XVIII-lea, Cristalizarea centrelor de pictură. Icoane şi iconostase, este obiectul altui capitol. În Banat pictura a cunoscut anumite trăsături specifice privitoare la tematici. S'a insistat asupra temei virtuţilor creştine, iar concepţia şi stilistica apropiate de maniera apuseană. În primele decenii ale sec. al XVIII-lea întâlnim: *pictura liniară, pictura ornamentală şi pictura de compromis*. Iar în jurul unor pictori se formează grupuri de adeziune: *grupul tradiţionalist* din jurul pictorului Nedelcu Popovici cu 11 pictori, *grupul de tranziţie* cu 4 pictori din care făcea parte şi Ştefan Teneţki şi un grup al *"moalerilor"*, cu influenţe ale picturii apusene. Autorul se ocupă şi de icoanele de import şi relaţiile cu centrele bizantino-balcanice şi ruseşti din cele găsite pe teritoriul Banatului. Stilurile practicate în Banat sunt *stilul Athosului, stilul cretan* şi un *stil specific provinciei*. Icoanele reprezintă documente de istorie culturală şi socială şi recomandarea este să se continue cercetarea acestui tezaur, spre a se scoate la lumină noi crâmpeie ale vieţii artistice de sub cupola Bisericii şi ale patrimoniului naţional.

Volumul se încheie cu o binevenită *Bibliografie* (p.87-94) urmată de o *Bibliografie specială selectivă* (p.95-102), un *Indice topografic* (p.103-107) cu satele vizitate, un *Indice iconografic* (p.108-112) şi cel mai important: *Repertoriul zugravilor secolele XVII şi XVIII*, la fiecare cu date biografice, unde au fost depistate lucrările pictate şi bibliografia fiecăruia (p.113-195). La o asemenea lucrare importantă, cu nenumărate lucrări inedite, păcat de slaba calitate a reprezentării icoanelor. Explicaţia editurii este inutilă. Se cuvenea folosirea unei hârtii adecvate. Iar în ceea ce priveşte titlurile sârbeşti, cred că ar fi util să fie traduse în limba română. Lucrarea umple un gol şi dă un imbold noilor cercetări pe această temă şi este cel mai calificat să le continue cu competenţa pe care a impus-o de-a lungul anilor de pionerat în domeniu.

Dumnezeu să-i dăruiască putere şi sănătate să facă faţă la toate privaţiunile pe care le încumbă o asemenea muncă, pe care o cunoaşte mai bine ca nimeni altul.

Pr. Gh. NAGHI

MONOGRAFIA LOCALITĂŢII PRIGOR

În anul 2000, prin Editura *Timpul* din Reşiţa, apărea lucrarea *"Monografia localităţii Prigor"*, având 224 de pagini.

Autorul lucrării este profesorul Pavel Panduru, directorul şcolii din Prigor, Valea Almăjului, Caraş-Severin, Banat, care este nu numai unul dintre cei mai remarcabili intelectuali ai Almăjului, ci şi o adevărată noţiune exemplară în acea zonă.

Profesorul Pavel Panduru şi-a dedicat existenţa localităţii Prigor şi dezvoltării intelectuale a Almăjului. Neobosit colindă, adunând frânturi din trecut, obiceiuri şi tradiţii, promovând viaţa culturală şi insuflând dragoste pentru Almăj. Profesorul Pavel Panduru, împreună cu un alt mare almăjan al zilelor noastre, profesorul poet Iosif Băcilă, pot fi definiţi ca *"sarea pământului"* din Almăj, cei care dau gust şi nădejde de mai bine acolo. Nu putem fi îndeajuns recunoscători unor asemenea oameni pentru ceea ce ei înfăptuiesc, cu încăpăţânare, statornicie, eroism, pentru binele Văii Almăjului azi. Aceşti oameni sunt cei care, fără emfază, pregătesc România de mâine.

Lucrarea amintită este despărţită în 25 de capitole, fiecare având rostul lui şi toate la un loc, unind opusul într'un preafolositor întreg.

Capitolele adresează aspecte privind aşezarea geografică, clima, hidrografia. Apoi este trecut în revistă trecutul Banatului şi rolul specific al Almăjului (şi încă mai vârtos al localităţii Prigor) în acest trecut. Stabilind limpede rolul Banatului în istoria Românilor şi al Almăjului în istoria Banatului, profesorul Panduru trece la analiza în detaliu a vieţii spirituale, culturale, sociale şi economice a Prigorului până la data apariţiei cărţii.

Munca depusă a fost titanică şi autorul merită speciale laude pentru răbdarea de a fi adunat cu grijă toate amănuntele posibile. Sunt profund încredinţat că numai uşor nu va fi fost! O specială laudă trebue dată ultimului capitol, intitulat, *"Scurtă istorie în imagini"*. În acest capitol profesorul Panduru a adunat imagini fotografice privind trecutul, mai îndepărtat ori mai apropiat, al Prigorului. În acest capitol pot fi văzute clădiri vechi, aşezăminte sociale, economice şi culturale, interioare, oameni surprinşi în ocupaţia de zi cu zi, personalităţi ale satului. Aceste imagini, fiecare şi toate, spun mai mult decât poate cuprinde cuvântul, căci ele deschid larg, oricui se va osteni să le privească ieşirea spre gând, imaginaţie şi necuprins.

Bibliografia folosită este cu totul impresionantă şi adusă la zi.

Cred că principalul merit al cărţii, dincolo de folosul imediat, este că, fără a o spune emfatic, afirmă modest dar răspicat, credinţa că doar comuna liberă a fost şi rămâne garantul cel mai autentic al libertăţii. Doar în cadrul comunei libere va putea fi individul ferit dela degradarea condiţiei de a fi un simplu factor social şi economic. Doar comuna liberă, păstrând tradiţiile şi diversitatea, va putea asigura autentica libertate care înseamnă, mai mult decât orice, refuzul mediocrităţii căldicele şi posibilitatea ieşirii din *"comun"*, posibilitatea de a fi excepţional.

Lucrarea profesorului Pavel Panduru nu poate fi considerată altceva decât o biruinţă a gândului românesc şi dacă această biruinţă a avut loc în Valea Almăjului, cu atât mai bine.

Alex. NEMOIANU

Apa morţilor

Urmare din pag.10

Pentru ce-i preţul pe care mi-IL dai?
Dar pentru ce eu,
pentru ce eu,
pentru ce eu,
şi nu celălaltul
hărăzit să parte înaltul
întrupatului
de-a lungul şi de-a latul,
de-a Nordul şi de-a Sudul,
de-a fluier şi de-a crudul?
•••
Iară şi iarăşi mă'ntorc încălcit:
Oare el, frate de umbră de după dor
nu s'a dorit ca şi mine ulcior
să-ţi poarte nemărginirea dela izvoare
în cofele pline de întrebare?

În fiecare clipă mă scald în altă clipă.
E sferică? Rotundă?

Pasărea Albă mi-a rotit din aripă
în jurul meu prima undă.

Sunt vinovat de câmp,
de păduri,
de aer,
de foc,
de pământ,
sunt vinovat de suflare şi vânt,
de gândire,
de oglindire
şi mai presus de toate
de-acel părelnic frate.
•••
Alunge-se anii mei
prin împărăţii de tei,
alunge-se ziua rea
unde cântă pasărea,
orele şi clipele,
somnul şi aripele.
Unde tras-au racii e
scriptura de salcie
pururea cerşind spre parcă
nimeni să nu mă întoarcă
pe-unde mi se'ncurcă ghemuri -
furt de eu din alte vremuri.
Nu pricep de ce anume
numai eu să-l port cu'n nume
ce era de împrumut
înainte de născut,
ce mi-a profeţit stejarul
singur ca să-mi fiu podarul,
unde umbrele mustesc
singur să mă jefuiesc
pentru ziua ce-o să vină
necuprinsă'n boţ de tină.

Cuvine-se cu adevărat
să te fericim floare de măr
pentru adevăr,
pentru a morţii tăgadă
şi lacrima niciodată plânsă -
migdalic cer de măslină.
Însă
de ce-a înierbit în prisaca mea oarele?
De ce în mintea-mi nătângă -
tri-soarele?
De unde în mine cărtirea?
Ce am făcut să-mi merit privirea,
să pipăi lăstunului zborul,
lui Orion pridvorul
şi apelor declinabil întins?
Ştiai că sunt temnicer şi propriul meu prins?

Că în aceeaşi grădină ca un cer de măgură e mlaştina verde
pe unde n'au cântat niciodată cocoşii
şerpi viermuiesc negri, galbeni şi roşii
că abia prin mine se târâsc?
Ştiai că eu îi hrănesc
cu lapte seara pe lună
din căuş de mătrăgună,
cu ouă de puică
şi vedre de ţuică,
dela greieri -
proaspeţi creieri,
cu ochi de privighetori
şi cu sânge de fieciori?
•••
Cum?
Nici măcar nu mă cerţi?
E adevărat că poţi să mă ierţi?
Îngădui spovedanie
chiar şi pentru-o dihanie?
Nu mai ştiu să mă rog
că mulţi pentru mine
sunt orbi şi cu suflet olog.
Învaţă-mă pentru gând să mă rog
ce-atâtea ori pendula crimă!
Izvorăşte-mă'n lacrimă!

Soare,
zideşte-mi în os hieratice ziduri
ruinate de noapte pe riduri!
Apune-mi sub nor
toate zarurile sorţilor!
•••
Apa Morţilor!

Răsuflu praful căror veacuri arse?
A cui netrăire în mine se'ntoarse
că-adesea sorbul de aur - pelinu-l
al celuilalt. De ce să-l continui?

Apele Morţilor şi ale vilor
au fugit deopotrivă
dela moara copiilor
şi nu mai pot să le prind
nici în silabă, nici în colind,
nici în vocala de vis timpuriu.

Macin pe piatră grâul pustiu
mâncat de tăciune.
Nu-i nimeni să poată a-mi spune
pentru ce altuia morţii sunt viu?
De vreau peste prund cărare să'ntorn
mi-e frica de glasul de corn
tremurat din mireasmă'n mireasmă
pe unde cu cireşul înfloream
catapeteasmă.

M'ai părăsit?

Eu vin către Tine
urcând cu floarea de tei
adâncul scufundării în trei.

Apa Morţilor
e atât de aproape,
e atât de departe
că parcă uitând am trecut
dincolo
pragul de moarte
când Dumnezeu m'a'mbrăţişat
pentru prima dată
strângându-mă în pleoape.

Dumitru ICHIM

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

EXCELENT RECHIZITORIU ANTICOMUNIST

LUCA CĂLVĂRĂȘAN

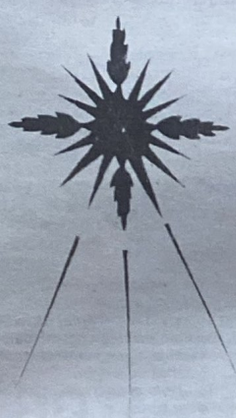

ISTORIA ÎN LACRIMI

- episodul Târgșor și altele -

Sibiu, 1998

Credem, stimați cititori, că oricine ar citi opera în două volume *"Istoria în lacrimi"* a sibianului Călvărășan Luca (preferăm această topică onomastică spre a preveni asocierea neplăcută de sunete, care ar rezulta din alăturarea silabelor *"ca"* și *"că"* din prenume și respectiv, din patronim), ar opinia, asemenea nouă, că aceasta nu poate fi încadrată riguros într'o anumită specie literară, sau, altminteri spus, în vreunul dintre genurile literare. Aceasta deoarece harul artistic al autorului s'a manifestat în chip multilateral.

Prima notă de originalitate a celor două volume stufoase, totalizând 732 de pagini, o constituie alcătuirea conținutului din proză și din versuri. Poeziile aparțin, în parte, autorului, iar altele au fost preluate dela unii dintre cei mai de seamă poeți români, la loc de frunte situându-se Radu Gyr, cel mai îndrăgit creator artristic, ale cărui stihuri constituie, și în anul 2001, excepțional nutriment spiritual pentru cei ce și-au jertfit tinerețea în închisorile comuniste, luptând pentru apărarea valorilor național-creștine, în rândul cărora se numără și Călvărășan Luca.

Întru ușurarea analizei pe care o vom întreprinde, ne permitem să folosim termenul nou *"bilogie"*, care vrea să însemne *"operă literară în două volume, unite tematic"* (a nu se confunda cu paronimul *"biologie"*, care este știința despre organismele vii, animale și vegetale).

Bilogia *"Istoria în lacrimi"* (cu subtitlul *"Episodul Târgșor și altele"*) poate fi socotită și roman și cronică istorică, și rechizitoriu, dar și un memorial pe cât de original și de trist, pe-atât și de captivant. Ne oprim la formula *"caleidoscop literar"*, încadrare ce ni se pare adecvată, în congruență cu forma și cu fondul, în care se prezintă cele două volume ale *"Istoriei în lacrimi"*. Realizarea unei compoziții armonioase în care coexistă o pluralitate de specii, care se subordonează nu doar unui gen literar, reprezintă, așadar, alt merit excepțional al Domnului Călvărășan.

Cele două tomuri au apărut în același an, 1998, la editura *"Bucura"* din Sibiu, dar noi am luat cunoștință de ele abia în 2001, pe parcursul unei vizite în marele municipiu de pe malurile Cibinului.

Din cauza tirajului prea mic și a nemediatizării, mai ales din a doua pricină, o lucrare preabună, cum este *"Istoria în lacrimi"*, rămâne necunoscută de publicul larg. Drept care, îi sugerăm autorului s'o reediteze și să doneze aproape toate exemplarele bibliotecilor publice.

Pentru Călvărășan Luca, ziua de 14 Iulie 1948, când se afla sub drapel (ca vânător de munte în batalionul 6, la Câmpina), a debutat sub auspicii dintre cele mai rele, în acord cu presimțirea sumbră pe care o avusese dis-de-dimineață, când gândul îi fugise la terifianta temniță pariziană, a cărei demolare întreprinsă de revoluționarii furibunzi, în 1789, Francezii o sărbătoreau pentru a 159-a oară. La ședința de tragere dela poligonul militar de lângă râul Arieș, fu din nou primul ochitor, însă, ca represalii că refuzase selecția sa pentru Școala de Ofițeri dela Aiud, fu trecut al doilea pe lista trăgătorilor de elită, ceea ce stârni indignarea camarazilor de specialitate militară. Apoi, la prânz, primește scrisoare dela una din surorile sale, prin care aceasta îi aduce la cunoștință că tatăl lor trage să moară. Ofițerul politic îi aprobă numai-decât plecarea în permisie ca să-și vadă părintele muribund și să-l conducă pe ultimul drum pământean. N'apucă să plece acasă (în satul sibian Rușii pentrucă, destinul decide ca din ceasul acela, viața fratelui de cruce Călvărășan Luca să aibă cu totul altă traiectorie.

În aceeași zi este arestat, urmând a fi condamnat, pentru activitate legionară în cadrul Frăției de Cruce, la 3 ani de închisoare, trecând prin arestul siguranței din Brașov, prin temnițele Brașov, Jilava, Târgșor și prin lagărele Peninsula și Capul Midia dela Canalul Morții.

Abia după 5 ani este pus în libertate, însă una supravegheată, fixându-i-se, în Sibiu, domiciliu obligatoriu pe 12 luni. În 1954 scapă și de această pedeapsă suplimentară și se stabilește în Brașov, orașul în care urmase Liceul Experimental dela uzina Astra.

Însă bucuria libertății depline va dura doar 2 ani și ceva, până în noaptea de 15 spre 16 Noembrie 1956, când, după ce sosise dela serviciu, se apucase să citească o carte de Emil Cioran, apoi începu să compună poemul *"Canalul Morții"*. Era vremea când în Ungaria martiră curgea potop de sânge, pricinuit de armata sovietică *"eliberatoare"*. La miezul acelei nopți geroase, fu ridicat din nou de zbiri. După o anchetă înnebunitoare, va primi 3 condamnări pentru "crimă de uneltire, deținere de materiale interzise (cărți) și pentru complotul învățătorului Șeremet (un plan de stopare a trenurilor militare care circulau prin Brașov spre Ungaria pentru a înnăbuși așa-zisa contrarevoluție maghiară, de fapt o reală revoluție anticomunistă). Cele trei condamnări totalizează 40 de ani de închisoare (20+10+10), urmând a executa pedeapsa cea mai mare. Va sta închis aproape numai la Aiud, de unde se va elibera la 31 Iulie 1964, în urma unui decret care-i grațiază pe toți deținuții politici de restul pedepselor privative de libertate. Petrece, așadar, aproape 13 ani în pușcăriile comuniste.

Regimul penitenciar a fost groaznic pentru orice deținut politic anticomunist. Însă teroarea, exprimată prin bătăi, foame și frig, era cu mult exacerbată, devenind insuportabilă, când se îndrepta impotriva celor ce se opuneau cu obstinație reeducării, rămânând incoruptibili. Un asemenea caracter a fost Călvărășan, care încă din timpul stagiului militar manifestase nesupunere, refuzând, spre pildă, să meargă la Școala de Ofițeri. Nu va face nici un compromis nici în timpul celor două condamnări. Respinge reeducarea cu prețul ruinării sănătății și cu riscul de a-și pierde viața în câteva rânduri, atât în timpul izolării permanente dela Târgșor (închisoare pollitică pentru elevi, singura de acest fel în lagărul comunist și în istoria omenirii), cât și la Canalul Morții, iar apoi și în temnița din Aiud, unde va fi considerat și nebun, nu doar bandit.

Reeducarea în stil comunist însemna să te demaști ca reacționar și să-i denunți, repudiindu-i, pe toți mentorii care, nemijlocit sau prin intermediul cărților, au contribuit la formarea ta ca bun creștin și ca Român iubitor de țară și de neam, ceea ce seminifica obscurantism și reacționarism în viziunea unor educatori care-i torturau nu numai pe deținuții nevârstnici, dar și limbile română, franceză, engleză și germană, zicând bunăoară *"ilevi, "tovarișî", "Dalandierul francezâlor", "Șemberlianu englezâlor, "Rozenveltul americanilor", "Munchen"* citit cum se scrie). Reeducarea bolșevică, întreprinsă de asemenea specimene troglodite, însemna să te lepezi de Dumnezeu și de părinți, de tot ce-i bun și sfânt, ca în acest chip să poți fi imbecilizat, devenind ateu și slugă a lui Satan.

Spre lauda-i perpetuă, Domnul Călvărășan, la fel ca deținuții cei mai numeroși (pe care-i pomenește cu acuratețe deplină, dovedindu-ne că și memorarea numelor și prenumelor sutelor de confrați de patimi, nu numai cultura generală, îi este uimitor de prodigioasă), nu concepe un astfel de modus videndi și nu face nici un compromis cu administrația penitenciară, nici cu cozile de topor, chiar dacă i se adaugă la prima condamnare un supliment punitiv de doi ani de închisoare și de un an de domiciliu obligatoriu. Cultivă, și după gratii, valorile perene ale creștinismului și ale naționalismului, fiind pildă de trăire în duh legionar, la fel ca în libertate.

"Istoria în lacrimi" conține atâtea dovezi întru condamnarea neîncetată a comunismului ateu, ucigaș, distrugător de suflete, propagator al urii și al vrajbei între oameni, încât ne-ar trebui zeci de pagini de revistă ori de ziar ca să le facem cunoscute pe toate prin o suită de articole. Astfel publicul larg, neinformat, ar afla, printre altele, că cel mai tânăr *"bandit"*, deținut la penitenciarul politic pentru elevi, din satul prahovean Târgșor, avea doar 12 ani (se numește Ioan Ladea, este fiul sculptorului Romul Ladea și practică, actualmente, acupunctura în București), că elevii Dumitru Stamu și Călvărășan Luca i-au înfruntat cu temeritate pe zbirii din administrația penitenciarului Târgșor și pe cei din conducerea Ministerului Afacerilor Interne. Ar mai lua cunoștință cititorii de chipul mișelesc în care fură uciși, la Canal, deținuții politici Ion Dumitrache și Simionescu, precum și alți oameni inocenți. Ar mai ști cititorii cum erau înhumați deținuții răposați, uciși sau sinuciși (al căror număr era planificat să crească zi de zi), cum i-a informat autorul pe soții Mârza despre moartea fiului lor, ca acesta să poată fi identificat fără greș în cimitirul dela Năvodari și să fie reînhumat la Sibiu, în cavoul familiei.

Încă multe, foarte multe ar afla cititorii, la loc de frunte situându-se miracolul divin privind înviera din groapa comună a lui Ion Obrejan, minune continuată prin intermediul unui câine și al unor oameni pentru care rugăciunea este însăși rațiunea de a fi.

Domnul Călvărășan scrie fără complexe, ca un profesionist, ba chiar ca un mare meșter de cuvinte. Ne închipuim că muzele Euterpe și Caliope l-au sedus încă din adolescență, căci talentul său poetic, vădit prin câteva poezii impecabile, este înnăscut, iar nu format prin lectura-i neîncetată.

Mama, satul, țara și numeroase persoane martirizate (bărbați și femei) sunt evocate în zeci de pagini cu mare forță și măiestrie artistică. Citim pagini pline de evlavie și de duioșie despre Silvia Olinescu, fiica a patriotului-martir Ștefan Olinescu, doctor în drept, ucis de bolșevici în 1940 pentru vina de a fi fost pretor al plășii Zastavna.

Ce bine le-ar prinde elevilor gimnaziști dacă, măcar, evocarea *"Fratele de Cruce Ion Obrejan"* ar fi introdus în vreun manual de lecturi literare ca model și de portret literar.

Prin capitolul *"Marele exil"* și prin câteva incursiuni pe care le întreprinde în istoria națională, autorul se prezintă ca excelent cunoscător al principalelor evenimente din trecut și de după 21 Iunie 1925, data nașterii sale.

Sigur că cele mai numeroase, mai triste și mai importante pagini sunt acelea care înfățișează cele două experiențe penitenciare ale autorului, cuprinse între anii 1948-1953 și 1956-1964. Mai cu seamă aceste memorii justifică titlul *"Istoria în lacrimi"*.

Asemenea mamei, a cărei vedere fu distrusă în întregime de neîncetatele șiroaie de lacrimi, vărsate pentru cei trei fii ai săi - Ion, Nicolae și Luca - lipsiți de tinerețe (iar Ion se va exila în Canada, unde va întemeia familie și avea să moară), tot astfel unul dintre aceștia, recte autorul însuși, fost ochitor de elită al batalionului 6 de vânători de munte din Câmpina, își pierde treptat lumina ochilor. Se slujește de lupă și, astfel, nu va putea să ne ofere alte cărți, care ar îmbogăți tezaurul cultural al neamului românesc și probatoriul de condamnare pe veci al comunismului.

Cele câteva fotografii, scrisori și schițe, precum și un *"Avertisment"* semnat de cunoscutul militant legionar Sebastian Mocanu, renumit și ca scriitor, sporesc valoarea bilogiei *"Istoria în lacrimi"*, operă de vârf în domeniul memorialismului, scrisă de un mare caracter, Călvarașan Luca, ardelean care a fost și va fi în toată această viață ostaș de elită al lui Hristos Mântuitorul și al lui Codreanu Căpitanul.

M. Stere DERDENA

În duh şi adevăr

CONFUZIA SPIRITUALĂ A OCCIDENTULUI CREŞTIN

Sergiu GROSSU

După ce am avut de parcurs, împreună cu mulţi alţi luptători creştini, toate etapele persecuţiei religioase în România comunistă, odată refugiaţi în Franţa, care ne-a acordat azil politic, ne-am hotărît - soţia mea şi cu mine - să facem cunoscută, de acord cu misiunile şi asociaţiile deja existente, situaţia exactă a creştinilor din spatele cortinei de fier şi de bambus, fondând la 15 Octombrie 1971 publicaţia lunară ***"Catacombes"***, primul *"mesager supraconfesional al Bisericii Tăcerii"*. Sprijinindu-ne pe mărturiile şi documentele primite în mod clandestin din Estul european, am putut să denunţăm cu regularitate agresivitatea flagrantă a guvernelor totalitare marxist-leniniste, faţă de credincioşi şi comunităţile din care făceau parte, dând în vileag, în acelaşi timp, profilul ostil al comunismului cu privire la orice formă de religie, în dorinţa sa de a deveni (conform aprecierii filosofului rus Nicolae Berdiaev) el însuşi o religie.

La începutul aventurii noastre spirituale, când ne sileam să fim vocea tuturor celor ce n'aveau dreptul să-şi strige pătimirea, prea puţine erau în Franţa sufletele şi minţile înflăcărate care să accepte lupta noastră publicistică şi să se angajeze alături de noi, pentru a divulga ***realitatea*** acestei discriminări religioase în ţările cu regim ateu dictatorial.

Pe malurile Senei domina în perioada anilor '70 o derutantă confuzie ideologică. Două categorii de martori suspecţi îşi făceau, cu sârguinţă, munca lor de subminare a adevărului: dintr'o parte *"apostolii mincinoşi"*, trimişi în lumea liberă de către guvernele comuniste, şi primiţi triumfal de înalţii demnitari ecleziastici, iar din altă parte - elementele duşmănoase ale civilizaţiei creştine din Franţa. ***Cei dintâi***, fiind în serviciul propagandei Kremlinului, îşi dădeau silinţa să convingă opinia publică, că în ţara lor, eminamente ateistă, religia este sută la sută liberă, că există o *"libertate de conştiinţă autentică"* şi ca atare nu este permis să vorbim şi să scriem despre persecuţia creştinilor şi de existenţa unei Biserici clandestine, pentru motivul că nici nu există o astfel de Biserică. Cât despre cea de ***a doua categorie*** de detractori, stegari ai subversiunii marxiste în Franţa, ei respingeau sistematic mesagiile disperate ale fraţilor lor prigoniţi pentru credinţă (mesagii care parveneau prin intermediului Samizdatului, denunţând cu vigoare lipsa totală de libertate religioasă) şi le prezentau drept *"calomnii antisovietice"*.

Chiar din primele zile ale vieţii noastre de exilaţi, ne-am lovit de neînţelegerea, indiferenţa şi răceala unor mari ziare pariziene, în legătură cu problema spinoasă a universului penitenciar de unde am reuşit să scăpăm. Mărturiile noastre, scrise în grabă, cu nerăbdare, sub presiunea responsabilităţii de a arăta adevărul gol-goluţ al pretinsei *"libertăţi religioase"* într'o societate peste care flutura steagul Secerii şi Ciocanului moscovit, această revărsare a unor inimi împovărate de durerea atâtor ani de strivire politică n'a fost luată în seamă de redacţiile la uşa cărora am bătut, deoarece ni s'a spus că *"revelaţiile noastre"* sunt exagerate şi poartă amprenta unui *"anticomunism primar"* rău văzut în Franţa.

Nu puteam înţelege ***de ce*** Minciuna - minciuna arborată pe meterezele Kremlinului sau strategic tăinuită în vizuinele partidului comunist francez - era mai acceptată decât Adevărul: adevărul proclamat de noi, în calitatea noastră de victime ale minciunii, ale terorii, ale demenţei cu apetit sângeros, instaurată de Lenin, pentru care (citez dintr'o scrisoare inedită) *"cu cât numărul de reprezentanţi ai burgheziei şi ai clerului, pe care îi vom împuşca va fi mai mare, cu atât va fi mai bine."*

Ba unii din cititorii revistei ***Catacombes***, deşi interesaţi să cunoască experienţa noastră spirituală din România, precum şi atitudinea curajoasă a tuturor creştinilor persecutaţi, care în faţa teroarei poliţieneşti au rămas fideli credinţei, şi-au arătat nedumerirea, întrebându-mă: Din ce motiv insist asupra comportamentului negativ al creştinilor occidentali relativ la fraţii lor de credinţă din ţările comuniste? Răspunsul, le scriam eu, îl găsim în cuvântul lui Dumnezeu: *"Priveşte-ţi urma paşilor în vale şi vezi ce-ai făcut, dromaderă iute la mers şi care baţi drumurile şi le încrucişezi"* **(Ieremia, 2,23).**

Ce-a făcut de pildă, Consiliul Ecumenic al Bisericilor pentru Biserica Tăcerii? Creştinii prigoniţi se plângeau de multă vreme şi acestei organizaţii şi guvernelor Occidentului creştin şi congreselor mondiale de evanghelizare, demonstrând, pe bază de documente, că nu au dreptul la libertate religioasă, că sunt urmăriţi, arestaţi şi condamnaţi pentru activitatea lor religioasă, implorând, cu lacrimi în ochi, pe fraţii lor liberi, să-şi aducă aminte *"de cei ce sunt în lanţuri"* **(Evrei, 13.3)**. însă aceste *"morminte văruite"* ale indiferenţei n'au schiţat măcar un suspin, n'au încercat absolut nimic în scopul ameliorării vieţii lor nefericite. De aceea Alexandru Soljeniţân a acuzat fără îndurare Organizaţia Naţiunilor Unite (O.N.U.) că a devenit imorală într'o *"lume imorală"*, pentrucă *"a refuzat să asculte plângerile unor oameni de rând"* şi că, în felul acesta *"a trădat pe cei umili, lăsându-i la discreţia unor guverne nealese de ei"*.

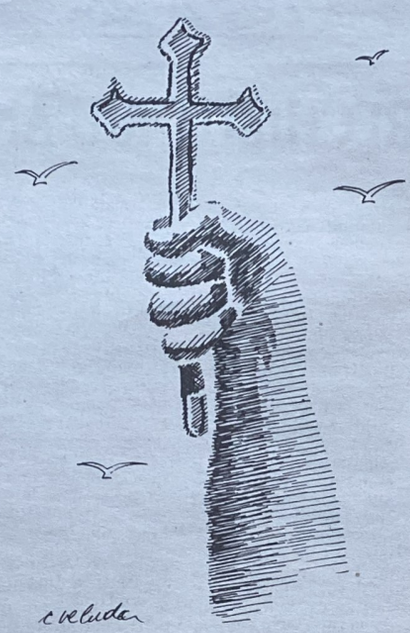

Dar ce să mai spunem, în cazul acesta, despre Consiliul Ecumenic al Bisericilor, a cărui imoralitate s'a adeverit mai gravă, mai detestabilă decât a celorlalte organizaţii menţionate mai sus, ţinând seama de tendinţa sa anticreştină de sprijinire a mişcărilor revoluţionare de tip marxist şi de neglijarea comandamentelor religioase de care vorbeşte Evanghelia (în special practicarea compasiunii), de absenţa magicei forţe interioare a dragostei şi a milei creştine, singura capabilă să trezească în noi afecţiunea ***activă*** pentru fraţii captivi, crucificaţi de ateismul instalat cu violenţă la putere în numeroase ţări, începând cu România şi terminând cu Extremul Orient, până în marea Caraibelor.

Alienarea spirituală a lumii libere a reflectat şi continuă, din păcate, să reflecte răul incontestabil care roade, din ce în ce mai mult structurile profunde ale tuturor Bisericilor, ale căror conducători ar trebui să repete lamentaţia bilbică: *"A căzut cununa de pe capul nostru! Vai de noi căci am păcătuit!"* **(Plângerile lui Ieremia, 5.16).** Ignorând datoria de a proteja Cuvântul lui Dumnezeu împotriva oricărui vânt de doctrină adversă, sutanele progresiste s'au silit să denatureze spiritul Evangheliei, oferindu-ne *"un creştinism fără Hristos"* (ca să reiau formula cardinalului belgian Suenens). Vinovaţi înaintea lui Dumnezeu, de a fi minimalizat ravagiile ateismului militant şi agresiv, ei refuzau să dea ascultare unei alte acuzaţii divine, la fel de actuale în zilele noastre ca şi atunci când a fost rostită: *"Preoţii n'au întrebat: Unde este Domnul? Păzitorii legii nu M'au cunoscut, păstorii sufleteşti Mi'au fost necredincioşi, proorocii au poruncit prin Baal şi au alergat după cei ce sunt de nici un ajutor"* **(Ieremia, 2.8).**

* * *

Prăbuşirea regimurilor totalitare din Răsăritul Europei şi explozia imperiului sovietic au pus capăt persecuţiei religioase, conform promisiunii: *"Domnul a frânt toiagul celor răi, nuiaua stăpânitorilor...Tot pământul se bucură acum de odihnă şi pace; izbucnesc oamenii în cântece de veselie"* **(Isaia, 14.5-7).**

O situaţie nouă trăieşte şi ţara noastră dela aşazisa Revoluţie din Decembrie '89. Tineretul este liber să frecventeze bisericile. Apar reviste religioase. Se editează cărţi de învăţătură creştină. Mişcarea ortodoxă Oastea Domnului a fost în mod oficial acceptată. Eu însumi, reintors în România cu sicriul soţiei mele, după 27 de ani de exil, am putut să pun bazele editurii *"Duh şi Adevăr"* (cum era intitulată emisiunea, în limba română, pe care o transmiteam dela Lisabona, pentru fraţii nostri creştini), să înfiinţez asociaţia *"Centrul de cultură creştină Nicoleta Valeria Grossu"*, să public revista trimestrială ***Areopagul Luminii,*** pentru a duce astfel la bun sfârşit lupta de reincreştinare a conştiinţelor, orbite - timp de 50 ani - de *"dumnezeul veacului acesta"*, conştient fiind că obligaţia noastră, în calitate de fii ai bisericii ortodoxe, este să lucrăm, din toată puterea, ca creştinismul să redevină ***unica forţă spirituală,*** în vederea transformării radicale a societăţii româneşti în derivă, purtând tarele comunismului dejisto-ceauşescian.

Desigur luptătorii Crucii întâlnesc, deocamdată, dificultăţi considerabile în desfăşurarea acţiunii lor de salubritate morală. În faţa sfintei dârzenii se ridică zidul rezistenţei Negaţiei, a refuzului valorilor indispensabile renaşterii ţării, reacţia previzibilă a deşeurilor rămase din lada de gunoi marxist-leninistă. Dar Biblia ne avertizează că Domnul ne poate izbăvi de *"lanţurile"* pe care le mai avem *"la mâini"*; că prin Iisus Hristos *"totul"* este posibil **(Filipeni, 4.13).**

Culmea ironiei nefericirii patriei noastre stă în faptul că în fruntea Bisericii Ortodoxe se mai află o bună parte din prelaţii care au lucrat cu Securitatea şi au slujit, ani de-a rândul puterea comunistă. Însă Apostolul Pavel ne învaţă aşa: *"Dacă este cineva în Hristos este o făptură **nouă. Cele vechi s'au dus:** iată că toate lucrurile s'au făcut noi"* **(2 Corinteni, 5.17).** De unde concluzia inevitabilă: ca România să devină o ţară nouă renăscută cu adevărat, se impune înlăturarea tuturor *"lucrurilor vechi"*, a tuturor vechiturilor ierarhice, deoarece după revelaţia Sfintei Scripturi, înnoirea spirituală pe care o dorim şi-o aşteptăm, nu se poate realiza cu *"burdufurile vechi"* şi compromise ale Bisericii dominante **(Marcu, 2.22).**

Ajută-ne Doamne să ne învrednicim a rosti, cât de curând, în rugăciunea noastră, zilnică, îmbăiaţi de Lumina care vine de Sus: *"Cele vechi s'au dus"*, odată cu dictatura satanică a comunismului. *"Iată că toate lucrurile s'au făcut noi"*, în România.

DIALOG ÎN MĂRTURISIRE

Marcela TĂNASE

Cum vom putea răspunde noi, chemării la Dialog a lui Dumnezeu, dacă nu vom şti să răspundem dialogului personal în mărturisire? Ce răspunsuri vom fi ştiind da şi pentru care *"întrebări"*, dacă noi nu vom putea discerne adevărul în nesiguranţă auzindu-l? Cine are urechi de auzit, să vadă!

Doamne, ajută-ne să pricepem, auzind chemările Tale, ajută-ne să ne mărturisim răspunsurile mute ale necunoaşterii noastre, Ţie să-ţi dăruim prezenţa, ca să dobândim asemănarea!

Imitând modelul hristic şi lucrând la restaurarea chipului dumnezeiesc în om, fiinţa ca devenire personală printr'o mişcare şi schimbare ajunge la ţinta sa finală, la desăvârşire, la asemănarea cu Dumnezeu, la îndumnezeire. Şi mă întreb dăruind din absenţă, din nimic, din lipsă, vom dobândi prezenţa devenirii întru asemănarea cu Dumnezeu?

Prin intermediul logosului în mărturisire, peremptoriu a fost faptul că încercarea mea de ivire din absenţă la prezenţă - ca deschidere spre adevăr prin schimbarea ec-statică a persoanei mele mărturisitoare - nu a realizat prin dialog ieşirea din ascundere. Nu a fost posibil dialogul, dar m'am amăgit fără prezenţii: ca şi cum aş fi reuşit să împlinesc lipsa, aş fi putut realiza manifestarea mărturisirii mele ca prezenţă a raportării la persoana din faţa mea, prin ieşirea din ascunderea formalităţii la adevăr a fiinţei mele deschise spre dialog.

Dar dezamăgirea mi-a cuprins sufletul când neîncrederea celuilalt, care *"ascultă"* din politeţe şi din îngăduinţă, a formalizat mărturisirea, dovedind până la urmă complezenţă învârtoşatei detaşări.

De fapt nu am găsit nici un eufemism pentru a marca *"căldicelul"* indiferenţei faţă de ridicolul excamotării frustei realităţi sau pentru stupiditatea propriilor mele tribulaţii emfatice. însă prea târziu mi-am dat seama, că din neprecepere la cuvinte fade, nu mi se ceruse părerea subiectivă, puţin interesantă dealtfel, ci din necunoştinţă, subtil mi se *"sugerase"* ami justifica dispreţul ironizator. Nu, nu pot uita nicicând vreo noapte din April', cum nimeni n'ar putea uita nopţii de toamnă zâmbetu-i de amărăciune, ce'n mângâiere pentr un suflet, chiar azi cu'nşelăciune a mai minţit adâncul c'o clipă de trăire.

Iluziile s'au spulberat derizoriu căci cu fervoare încercasem să fac din bucăţi cuvinte destrămate: în diviziune le-am ars. Şi totuşi acum muzica lor a revenit din amintiri căci am râvnit la revelaţia intervalelor. Doar îmbrăţişând strâns visuri impozante, timpul ar fi intonat tonalitatea majoră, dar aşa a rămas cenuşa după focul care a mistuit notele sentimentului din suflet. Acum

Continuare în pag. 17

FARA ARMÂNEASCĂ

Să ne cunoaştem istoria şi limba

CREŞTINISMUL ŞI TERMINOLOGIA CREŞTINĂ LA AROMÂNI

Vasile TEGA

În coloanele acestei rubrici am vorbit recent despre prestigioasa expoziţie ***Monumenta Romaniae Vaticana,*** opera prof. dr. Ion Dumitriu-Snagov, care prin conţinutul său deschide noi perspective în înţelegerea originii creştinismului la Români, a unităţii noastre naţionale şi a culturii româneşti din cele mai vechi timpuri.

Un document de o deosebită valoare pentru noi, Românii, şi cel mai vechi din punct de vedere cronologic dintre numeroasele documente ale expoziţiei, este acela intitulat ***"Sfântul Andrei" apostolul popoarelor dela Marea Neagră".***

Sfântul Andrei, pictură pe lemn, sec. XVI, mânăstirea Sf. Mucenic Neofit, Cipru

Pentru o mai bună înţelegere a acestui document considerăm oportun ca în prealabil să dăm câteva informaţii privind contextul în care a avut loc procesul de creştinare a strămbunilor noştri, ***Proto-românii,*** şi in acest scop următorul text extras din lucrarea lui **Ion Vulpe *"Românii de dinainte de Christos"*** ni se pare cel mai apropiat:

"La 168 i.Chr., generalul roman Aemilius Paulus Macedonicus Lucius il invinge, la Pydna, pe regele macedonean Perseu; Macedonia devine astfel provincie romană, cu 274 de ani înaintea Daciei! Romanizarea ei rapidă, susţin unii istorici şi lingvişti, s'ar fi datorat apropierii dintre limba latină şi dialectele trace, în orice caz un sfert de mileniu de convieţuire a dat naştere unui popor, care a dominat Balcanii până la grecizarea Imperiului de Răsărit. Dela o asemenea aserţiune trebue regândită etnogeneza poporului român.

Când Traian a cucerit Dacia, a colonizat-o, a avut nevoie de comunicare cu autohtonii învinşi şi de impunere a realităţilor economice imperiale. A adus colonişti din tot imperiul - cetăţeni liberi, sclavi -; pentru exploatarea zonei aurifere din Apuseni, a apelat la semnţiile de Iliri dalmaţieni Pirustae, Baridustae şi Sardoles. De ce n'ar fi apelat şi la Tracii din Sudul Dunării care aveau privilegiul de a fi deja cetăţeni ai imperiului, dar şi fraţi de sânge şi limbă ai Dacilor?

În acest fel se demistifică acel <miracol> al naşterii poporului român şi, incredibil, capătă suport ştiinţific teoriile lui Roesler, J. Ch. Engel, ale epigonilor lor din Vestul şi Estul României, acoperite până acum doar ideologic, de intenţii revizioniste.

Da, domnilor istorici şi lingvişti! Roesler şi comp., cu riscul de a fi declaraţi duşmani ai cauzei româneşti, au dreptate! Cu un mic amendament. În Dacia, imediat după anul 106, au venit, dela Sudul Dunării, deja Români, care au contribuit prin sânge, civilizaţie şi cultură la formarea neamului nostru. Numai astfel se explică pe deplin romanitatea limbii noastre, unitatea spirituală a Daco-Românilor, a Vlahilor, Meglenoromânilor şi Istroromânilor.

*În Sudul Dunării s'a născut protoromâna, încă înainte de cucerirea Daciei; **tot aici au apărut primii creştini, Români, convertiţi de apostolii Andrei, Pavel şi ucenicii săi.** Creştini schingiuiţi şi puşi în fiare de autorităţile păgâne, de aceea scriu analele că în Dacia au fost aduşi... puşcăriaşi, adică cei care au încălcat legea, cutezând a nu mai crede în Zeus şi politeism. Roesler a intuit bine etnogeneza Românilor, dar a plasat-o tendenţios, din raţiuni politice, cu aproape nouă secole mai târziu".*

Aşadar, în Sudul Dunării au apărut primii creştini, Români convertiţi de apostolii Andrei, Pavel şi ucenicii săi.

Potrivit unei tradiţii consemnate de Sf. Ipolit (170-236), Sfântul Andrei a rostit cuvântul Evangheliei, Tracilor şi Sciţilor. El făcea parte dintre ucenicii lui Ioan Botezătorul, alături de cel puţin alţi şase ucenici care sunt cunoscuţi, şi el a fost martorul direct la toate întâmplările evanghelice. Tradiţiile creştine şi textele rămase dela teologi şi istorici spun că Sf. Apostol Andrei a propovăduit Evanghelia la Geto-Daci, în teritoriile numite Scyţia Minor, la Nord de Marea Neagră, în părţile Bizanţului, Macedoniei, Thesaliei şi la Patras.

Iată acum câteva extrase mai semnificative din opera lui Dumitriu-Snagov privind Sfântul Andrei: *"Eusebiu, episcopul din Cesarea Palestinei (260-340), este primul istoric al creştinismului antic. În cartea a treia din <Istoria eclesiastică> el scrie că <Sfinţii apostoli şi ucenicii Mântuitorului s'au răspândit pe toată faţa pământului locuit de oameni. După tradiţie, lui Toma i-a revenit Parţia (Ţara Parţilor), lui Andrei, Sciţia, lui Ioan, Asia Mică unde a şi murit la Efes..."*

Prin Sciţia se înţelege partea occidentală şi de Nord a Mării Negre. După aproximativ trei decenii dela moartea lui Ovidiu, care a avut loc la 18 p.C., poet roman exilat de împăratul August la Tomis şi imediat după Sinodul Apostolilor dela jumătatea primului secol, Sfântul Andrei a ajuns pe malurile Dunării şi a fost primit - după cum scrie în izvoarele istorice Papa Pius al II-lea -, de către o uriaşă mulţime *"înflăcărată de cuvintele sale"*. Dela această lume *"barbară"* el a revenit în Tracia, Grecia şi Ahaia. La Patras a fost torturat şi martirizat pe cruce, fiindcă nu s'a lepădat de Sfânta Treime. Corpul său a fost înmormântat acolo de către o convertită, Maximilia, mai târziu rămăşiţele lui au fost transferate la Amalfi în Italia, într'un mormânt în care se păstrează şi astăzi. Capul Sfântului Andrei a fost însă păzit cu cea mai mare veneraţie la Patras până în 1460, când, ca să nu fie profanat în cursul unei iminente invazii a Turcilor în Peloponez, a fost dus în insula San Mauro. După doi ani, Toma, fratele ultimului împărat bizantin, l-a dus la Ancona şi apoi la Roma unde, în Duminica Floriilor din 12 Aprilie 1462, a fost încredinţat Papei Pius al II-lea la Podul Milvis (care unea malurile fluviului Tibru). De acolo a fost dus în Basilica San Giovanni din Lateran. La Rusalii, capul Sfântului a fost transferat cu mare cinste în Basilica San Pietro din Vatican. Pius al II-lea aminteşte iarăşi de o mulţime imensă, provenită chiar şi din regiunile pe care Apostolul le evanghelizase: dela Dunăre în Jos, din Panonia, din Germania, din Franţa.

Ca semn al aceluiaşi drum spre unitatea creştinilor şi spre împăcarea Bisericilor surori - Catolică şi Ortodoxă -, la 30 Noembrie 1976, Papa Paul al VI-lea a predat sfânta reclivă a capului Sf. Andrei bisericii din Patras, ca să revină în patrimoniul bisericii bizantine.

La deosebita sărbătoare - prezenţă continuă a Apostolului pentru două milenii în viaţa Bisericii- putem să alăturăm tradiţiile referitoare la Sfântul Andrei în folclorul religios românesc, şi astăzi prezent cu intensitate în teritoriul unde *"a predat evanghelia ca servitorul nostru"*.

Şi la Aromâni Sfântul Andrei este *"prezent cu intensitate"*, exemplul cel mai elocvent fiind numele lunii Decembrie, care în aromâneşte se cheamă ***Andreu***, şi cu derivatele ***Andreluşu, Ndreu*** şi ***Ndriu***, de unde şi expresia ***Ndriulu nzurlieşte*** (Decembrie sminteşte pe femeile care lucrează la 1 Decembrie).

Menţionăm de asemenea că şi în limba albaneză găsim aceeaşi denumire pentru luna Decembrie: Shän (ăn) dré, Sant' Andrea.

În ce priveşte apostolul Pavel e cazul să subliniem faptul că în primele lui călătorii misionare a poposit şi în Macedonia. Mai întâi el s'a aflat la Neapolis, a trecut la Filipi şi apoi a ajuns la Thesalonic şi Berrove (Veria din zilele noastre). El a fost acela care a înfiinţat prima comunitate creştină din Europa la Filipi, pe atunci oraş roman. Cunoscând şi limba latină, el le vorbea concetăţenilor săi pe înţelesul lor.

A doua călătorie a avut acelaşi itinerar, apostolul ajungând de astă dată până la Apollonia şi Dyrrachium (Durazzo).

Multe din detaliile călătoriilor apostolului Pavel sunt relatate în scrisorile trimise de acesta locuitorilor din Filipi şi Thesalonic. El menţionează chiar despre ***"omnes fratres in universa Macedonia"***.

Apostolul Pavel menţionează că a propovăduit Evanghelia ***"dela Ierusalim la Illiricum"*** (prin care se înţeleg toate provinciile latine din Peninsula Balcanică). Dovada răspândirii creştinismului în limba latină este şi faptul că mulţi dintre însoţitorii săi în aceste călătorii purtau nume latineşti: **Secundus** din Thesalonic, **Marcus, Carpus, Silvanus, Galus, Aquilla,** existând chiar şi două femei, **Prisca** şi **Claudia**. Prin anii 65-66 d.C. Pavel a petrecut o iarnă în Epir, unde îl cheamă şi pe ucenicul său Tit, episcopul Cretei.

Din cele spuse până acum rezultă că romanizarea şi creştinarea strămoşilor noştri constituie două procese care s'au realizat simultan, fapt confirmat de altfel şi de constatarea că noţiunile de bază ale creştinismului în aromână sunt redate prin cuvinte de origină latină.

Iată, după **Matilda Caragiu Marioţeanu**, o listă aproape completă a acestor termeni, precedată de acest scurt comentariu al autoarei: *"**Aromânii sunt ca şi Dacoromânii, creştini de factură romană,** aşa cum o dovedesc cuvintele fundamentale legate de credinţă şi de practica religioasă, care sunt, în mare parte, de origine latină"*: ***Dumnidză*** < lat.***Domine Deus*** (cf. d-rom. ***Dumnezeu***); ***băsearică / bisearică*** < lat. ***basilica*** (cf. d-rom. ***biserică***); ***crâştinu*** < lat. ***cristianus*** (cf. d-rom. ***creştin***); ***cruţe*** < lat. ***crux***, ac. ***crucem*** (cf. d-rom. ***cruce***); ***preftu*** < lat. ***presbiter*** (cf. d-rom. ***preot***); ***ţeară*** < lat. ***cera*** (cf.d-rom. ***ceară***) ***ţeru, ţeruri*** < ***caelum*** (cf. d-rom. ***cer*** şi cu sensul de Dumnezeu la Aromânii din Tricala, Grecia); ***dracu*** < lat. ***draco*** (cf. d-rom. ***drac***); ***păngânu*** < lat. ***paganus*** (cf. d-rom. ***păgân***); (preftulu) ***cântă*** (tu bisearică) < lat. ***canto - are*** (cf. d-rom. ***cântă***); (preftulu) ***oară*** < lat. ***orar, - ari*** *"se roagă"*); (preftulu) ***cumânică*** , < lat. ***comunicare*** (cf. d-rom. ***cumânecă***); (preftulu) ***ncurună*** (tinirli), < lat., ***coronare*** (cf. d-rom. ***cunună***); (omlu) ***blastimă*** < lat. pop. ***blastimare*** (cf. d-rom. ***blestemă***); ***murmintul / murminte*** (sg) < lat. ***monumentum*** (cf. d-rom. ***mormânt***); ***murminţă*** (pl) ***"cimitir"*** ***(mortulu l-duţeam la murminţă - "mortul îl ducem la cimitir");*** ***l'ertu*** < lat. ***liberto***, -are (cf. d-rom. ***iartă***); ***l'irtare*** (inf. substantivat al aceluiaşi verb) ***"pomană"; dăm ti l'irtare - (dăm de poamană); picatu, picătosu*** < lat. ***peccatum*** (cf. d-rom. ***păcat, păcătos***); ***dare, dări*** (sg. pl) < lat. ***do, dare*** (cf, d-rom. ***danie pomană***); ***p(ă)reasini*** < lat., ***quadragesimae*** (cf. d-rom. ***păresimi, "post"***); ***Crăciunu / Cârciunu*** < lat. ***Creatio - onis*** (cf. d-rom. ***Crăciun***); ***Paşte, Paşti*** < lat. ***Pascha,*** - as (cf, d-rom. ***Paşte, Paşti***); (săptămâna) ***mare*** şi (Luni, Marţi, Niercuri, Gioi, Viniri, Sâmbătă); ***mari*** < lat. ***mas*** ac. ***marem*** (cf. d-rom. ***mare***, în aceleaşi sintagme); ***Dumânică*** < lat. ***Domenica*** (cf. d-rom. ***Duminică***); ***Sân- / Sâm- / Su(m) / Medru / Chetru*** < lat. ***Sanctus*** (cf. d-rom. ***Sân-Medru, Sân-Petru, Sân-Nicolaul Mare,*** etc.); ***Stă - / Stă - (Măria / Vinirea)*** < lat. ***sancta*** (cf. d-rom. ***Sânta Mărie***); ***Sântu, Sântă, Sânte*** (variante cu - m: ***Sâmtu*** etc.) < lat. ***sanctus***, ş.a...

Vorbind despre terminologia creştină în limba română, **P. P. Panaitescu** face următoarele constatări valabile întru totul şi pentru Aromâni, aşa cum rezultă din cele expuse până acum: *"Terminologia creştină în româneşte (toate cuvintele ce privesc credinţa creştină) aruncă mai multă lumină asupra originilor creştinismului nostru. Noţiunile de temelie ale creştinismului sunt redate în limba română prin cuvinte de origine latină, din care sunt fundamentale: **biserică*** (basilica), ***a boteza*** (baptisere), ***Dumnezeu*** (dominus-deus), ***cruce*** (crux), ***creştin*** (christianus), ***înger*** (angellus), ***lege*** (lex), ***păgân*** (paganus), ***Crăciun*** (calatione), ***florii*** (florilia), ***preot*** (presbiter). Cel mai însemnat cuvânt al terminologiei creştine este numele ***Paştilor,*** sărbătoarea esenţială a creştinilor.

O observaţie importantă despre terminologia creştină românească este aceea că limba română (ca şi aromâna, n.n.), are termeni latini creştini deosebiţi de cei respectivi ai limbilor romanice apusene... Creştinismul nostru păstrează forme latine, dar mai arhaice, cum e cazul cu Crăciun, biserică, sărbătoare etc., datând din veacurile IV-V.

Aceste cuvinte româneşti nu s'au născut într'un mediu izolat, în Dacia lui Traian, ci sunt un bun comun al creştinismului latin din Răsărit, din grupul de provincii care se numesc Illyricum şi înglobând şi Dacia nord-dunăreană.

Bogăţia şi caracterul fundamental al terminologiei creştine româneşti este o dovadă că poporul roman din Orient era complet creştinat la venirea Slavilor în secolele VI-VII...

Creştinarea Românilor, ca şi formarea poporului nostru s'a dezvoltat pe ambele maluri ale Dunării, în cadrul romanităţii orientale şi au legături neîntrerupte cu Imperiul de Răsărit.

(Continuare în nr. viitor)

CREŞTINISMUL ŞI ISLAMUL

-Două lumi complet diferite ?-

Alexandra TOMESCU

Zămislit din pământul arid al Pensinsulei Arabice, la jumătate de mileniu după Hristos, Islamul, cea mai nouă dintre religiile tradiţionale, acum numără aproximativ 1 miliard de credincioşi. Profetul Mohammed, născut la Mecca în 569 AD, la vârsta de 40 de ani, a primit revelaţia divină dela trimisul lui Allah (Dumnezeu în arabă), îngerul Gabriel, şi a devenit mesagerul lui Allah în faţa omenirii.

Convertind locuitorii din Mecca şi apoi migrând la Medina în anul 622 AD, Mohammed a creat o comunitate islamică, care ulterior s'a întins din Africa de Nord până în Spania, din Orientul Mijlociu până în Bangladesh, în Malaezia, Indonezia, Singapore şi Filipine.

Islamul are cinci principii fundamentale. Primul este proclamarea credinţei într'un singur Dumnezeu, Allah (Shahada). Acest element este foarte semnificativ, pentrucă el constituie o asemănare de bază între Creştinism şi Islam, anume credinţa monoteistă. Această asemănare nu este surprinzătoare, deoarece Profetul Mohammed a fost în contact direct cu Iudaismul şi Creştinismul existent în acea periodă.

Al doilea element de bază al Islamului este rugăciunea. Aceasta este legătura dintre participant şi Allah. Ea se repetă cu regularitate de cinci ori pe zi, la ore bine stabilite. Asemănător, în Creştinism rugăciunea este calea de apropiere de Dumnezeu.

Următorul stâlp al credinţei islamice este ajutorul celor nevoiaşi (zakat), fiind considerat esenţial în îndeplinirea îndatoririlor religioase. În Creştinism, împărţirea bunurilor cu cei care se află în greutăţi şi privaţiuni, este o faptă bine primită.

Postul (Ramadan) este unul dintre cele cinci elemente de bază ale Islamului. Luna de post a Islamicilor este un ritual urmat cu multă seriozitate de către Musulmani. Ramadanul îşi găseşte corespondenţa cu posturile de peste an ale Creştinilor.

Ultimul principiu al Islamului este pelerinajul (hajj). Fiecare Musulman este dator să facă măcar odată în viaţă pelerinaj la Mecca. Ca şi lumea islamică, lumea creştină are şi ea multiple lăcaşuri de pelerinaj, cel mai important fiind Ierusalimul.

Analizând mai departe noţiunile asemănătoare între Creştinism şi Islam, putem trece pe scurt, în revistă, alte puncte comune. Cartea sacră a Islamului, Koranul, este considerată cuvântul lui Allah, cum şi Biblia este cuvântul scris dela Dumnezeu. Sesizabil este rolul îngerului Gabriel, care în ambele religii, se arată în vis şi vesteşte cuvântul lui Dumnezeu între oameni.

Având în vedere că 20 la sută din populaţie la ora actuală este islamică şi 33 la sută este creştină şi luând în considerare creşterea rapidă a populaţiei islamice, apare firească întrebarea legată de viitor: *"în ce raport se vor găsi cele două religii la sfârşitul acestui secol?"*

Prognoze autorizate întrevăd posibilitatea unui conflict dramatic. Mulţi încearcă să justifice acest conflict drept consecinţă a diferenţei dintre aceste religii, dar acestea în nici un caz, nu pot motiva conflicte la scară mondială.

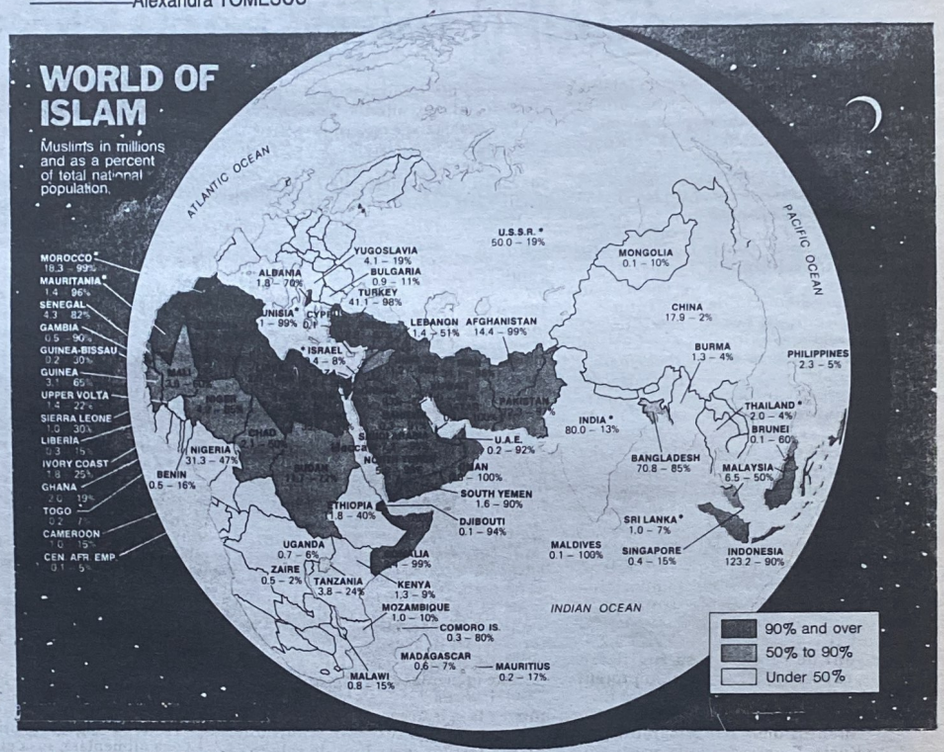

Consulul onorific al Libanului la Chişinău, agent Hezbollah

Un personaj notoriu în lumea serviciilor secrete româneşti, acuzat de finanţarea terorismului, este pe cale să fie expulzat din Republica Moldova. Directorul Serviciului de Informaţii şi Securitate din Republica Moldova, Valeriu Pasat, a cerut în şedinţa biroului permanent al Parlamentului, expulzarea fostului consul onorific al Libanului la Chişinău, Mahmoud Ahmad Hammoud, acuzat de apartenenţă la gruparea Hezbollah şi de desfăşurarea unor activităţi criminale, inclusiv pe teritoriul României.

Agenţia moldovenească Flux afirmă că în perioada 1992-1997, Hammoud a desfăşurat activităţi criminale pe teritoriul României, *"fiind specializat în trafic cu stupefiante şi carne vie"*. Aceeaşi agenţie afirmă că *"Hammoud a primit 400.000 de dolari din partea conducătorilor organizaţiei teroriste Hezbollah pentru a consolida poziţiile acesteia în România"*.

El a părăsit România în 1997 şi s'a stabilit la Chişinău. Din Septembrie 1997 şi până la 31 Ianuarie 2001, a fost consul onorific al Libanului în Republica Moldova. Preşedintele Vladimir Voronin i-a retras lui Hammoud cetăţenia Republicii Moldova, în urma unui raport al Ministerului de Interne şi al Serviciului de Securitate. Surse din Parlament afirmă că în acel raport se vorbea despre implicarea lui Mahmoud Hammoud în activităţi criminale în favoarea miliţiei şiite libaneze proiraniene Hezbollah, arătându-se că prezenţa lui pe teritoriul Republicii Moldova aduce atingere prestigiului internaţional al ţării.

Hammoud s'a căsătorit cu fiica fostului preşedinte al Parlamentului, Dumitru Diakov.

Presa dela Chişinău scrie că Hammoud a oferit demnitarilor moldoveni importante sume de bani în schimbul protecţiei. La 26 Ianuarie 2001, fostul ministru de Externe, Nicolae Cernomâz, a refuzat să îi mai prelungească mandatul de consul onorific. În campania electorală parlamentară din acest an din Republica Moldova, Mahmoud Hammoud a figurat printre primii candidaţi pe lista Partidului Naţional Liberal, însă ulterior a fost scos din cursa electorală. Potrivit unor surse din interiorul Serviciului Român de Informaţii, Mahmoud Hammoud era de mult în vizorul Brigăzii Antiteroriste.

Libanezul era patronul firmei *"Niran"* în România. Firma îşi avea sediul pe Bulevardul Unirii şi se ocupa cu importul şi vânzarea de parfumuri şi cosmetice. Dar această activitate era doar o acoperire.

Plecarea din România a lui Mahmoud Hammoud a fost făcută la presiunea SRI, care ştia despre activităţile ilegale, împotriva siguranţei naţionale, desfăşurate de Libanez.

Într'un comunicat oficial, SRI afirmă că *"Mahmoud Ahmad Hammoud s'a aflat în atenţia serviciului pe toată perioada şederii sale în România, în principal ca urmare a informaţiilor referitoare la legăturile financiare dintre firma sa şi organizaţia teroristă Hezbollah, precum şi a suspiciunilor referitoare la implicarea sa în traficul de droguri."* Tot SRI afirmă că Hammoud a încercat să stabilească relaţii personale, în scopuri ilegale, cu unii oficiali dela Bucureşti, dar acest lucru a fost prevenit. Potrivit unor surse bine informate, a existat chiar un incident pe Aeroportul Internaţional Bucureşti-Otopeni în perioada când Mahmoud Hammoud se afla în România. Oamenii Brigăzii Antiteroriste, împreună cu funcţionarii vamali, au găsit asupra Libanezului, în momentul în care voia să plece spre Liban, o sumă foarte importantă în dolari, de ordinul sutelor de mii de dolari. Aceasta nu fusese declarată, fiind ascunsă în bagajele lui Hammoud, cu scopul de a fi scoasă ilegal din România.

În contextul existenţei unor reţele care finanţează organizaţiile teroriste, iată că a existat şi un exemplu concret în România. Şi poate încă mai există, sub lupa atentă a SRI. Interesant este faptul că Mahmoud Hammoud este ginerele lui Dumitru Diakov, fostul preşedinte al Parlamentului dela Chişinău, actualul preşedinte al Partidului Democrat din Moldova. Dumitru Diakov a fost corespondentul agenţiei ITAR-TASS la Bucureşti.

DJIHAD ŞI ORTODOXIE

Prof. dr. Viorel ROMAN

Atacul terorist asupra centrului financiar al USA, al Pentagonului şi cel (eşuat) împotriva Casei Albe în numele războiului sfânt islamic – djihad -, a readus în actualitate un conflict milenar în care un miliard de Creştini stau astăzi faţă în faţă cu un miliard de Musulmani. Ce-i de făcut?

— Vladimir Putin, botezat recent, şi Ion Iliescu, educat la Moscova în tradiţia pravoslavnică, au optat fireşte pentru cauza creştină. Proveniţi din acelaşi mediu şi având aceleaşi idealuri, preşedinţii celor mai mari state ortodoxe – 150 şi respectiv 20 de milioane de credincioşi Ruşi şi Români – sunt degrevaţi acum de a lua decizii în legătură cu refacerea unităţii.

După decenii de Război Rece, de autoizolare în spatele Cortinei de Fier, în numele unei dictaturi anticreştine şi antioccidentale, Românii, şi mai puţin decât ei, pravoslavnicii nu sunt pregătiţi pentru dialog şi refacerea unităţii creştine, pentru ieşirea demnă în lume, aşa că starea actuală de tensiune le oferă timp de reflecţie. Totuşi, Moscova şi Bucureştiul oferă asistenţă logistică Apusenilor. În ce măsură acest sprijin este sincer, nu numai de conjunctură, nu este atât de nesemnificativ pe cât pare la prima vedere.

Satisfacţia Slavilor, a lui Putin, că strategia defensivă a lui Gorbaciov dă deja roade - USA este ţinta djihadului, iar războiului din Cecenia s'a metamorfozat, dela lezarea *"dreptului omului"* la o ripostă împotriva terorismului islamic – este legitimă şi mai mult decât evidentă.

Cu această ocazie şi Iliescu a scăpat aparent de presiunea pretenţiilor maghiare de secesiune a Transilvaniei şi Banatului după modelul iugoslav, de coşmarul exodul tineretului spre Vest şi de critica proliferării mafiei şi mizeriei balcanice.

Moldo-valahii au acordat sprijin necondiţionat Occidentalilor în Primul Război Mondial şi au fost recompensaţi cu *"România Mare"*. Apoi însă, Bucureştiul şi-a asumat toate meritele reîntregirii neamului, a târâgănat Concordatul şi a refuzat dialogul cu Roma, refacerea unităţii spirituale, aşa că la scurt timp Ţara a fost dezmembrată, iar după încă un război mondial, România ciuntită a fost cantonată în Lagărul moscovit, acolo unde de fapt optase.

Ca de atâtea ori în istorie, solidaritatea moldo-valahilor cu trupele creştine occidentale împotriva djihadului este necesară, dar nu suficientă. Numai continuarea dialogului cu Roma şi refacerea unităţii creştine garantează ieşirea neamului din anonimat. Pierd Românii încă o ocazie?

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

POLITICA RUSIEI FAŢĂ DE BASARABIA

——Eugen HOLBAN——

Nu la multe popoare se poate întâlni, în istoria lor, caracteristica poporului rus de dominare, subjugare şi asimilare a popoarelor cucerite. După ce Ruşii, înşişi, s'au salvat de sub dominaţia subjugării mongole, sub care au stat două secole şi jumătate, între anii 1247 şi 1480 (sau poate tocmai de aceea) istoria lor care a urmat s'a caracterizat printr'o perseverenţă deosebită de a stăpâni alte popoare şi de a impune limba lor. Cele circa 200 de limbi care se vorbeau în imperiul rus la începutul secolului XX, din care n'au mai rămas decât circa 80, confirmă afirmaţia de mai sus. Lozinca lui Lenin *"Rusia a fost o închisoare a popoarelor"* s'a dovedit a fi demagogică, deoarece comuniştii au continuat aceeaşi politică sub o formă mai dură.

Basarabia, victimă a imperiului rusesc, a fost ocupată în două perioade (1812-1918 şi 1940-1941 continuat cu 1944-1990) şi ea nu a făcut excepţie dela aceste practici ale statului rus, căci şi Rusia ţaristă şi cea comunistă au urmărit acelaşi scop, dar cu metode diferite. La începutul primei ocupaţii, recensământul efectuat de administraţia rusească, în 1917, arăta următoarea situaţie, pe naţionalităţi: Români 86%, Ruteni (Ucrainieni) 6,5%, Evrei 4,2%, Lipoveni de origină rusă fugiţi din Rusia, ca sectanţi 1,5%, restul în procent de sub 2% diferite etnii. Rezultă că Ruşi adevăraţi, creştini ortodocşi, nu existau în momentul ocupării Basarabiei de către Rusia. Referindu-ne la aceşti ani, ai primei ocupaţii şi exceptând perioada 1812-1828 când s'a aplicat o politică de tatonare mai moderată, a urmat după 1828 una de rusificare, constând din aducera unei administraţii şi populaţii ruseşti la oraşe, introducerea şi apoi generalizarea învăţământului, exclusiv în limba rusă, chiar şi la sate, unde ţăranii, reprezentând 80% din întreaga populaţie, nu cunoşteau limba rusă. Concomitent se ducea o politică antiromânească, ce a excelat în anii arhiepiscopului rus Lebedev (1871). Acesta a adunat toate cărţile religioase în limba ronână, dela biserici şi mânăstiri şi le-a ars în sobe, încălzind încăperile arhiepiscopiei din Chişinău, timp de doi ani.

Trebue în acelaşi timp menţionată politica de implantare în Basarabia a unei populaţii alogene (Ruşi, Ucraineni, Evrei, Găgăuzi, Bulgari etc.) pentru a dilua majoritatea românească. Aceasta este moştenirea pe care ne-a lăsat-o Rusia după 106 ani de ocupaţie. Una din cele mai grave consecinţe a constat în urmările pe care le-au suferit Românii basarabeni prin lipsa de şcoli în limba română, înregistrându-se în 1918 o mare proporţie a neştiutorilor de carte, timp de circa un veac, în comparaţie cu ţările româneşti, unde se derulau evenimente istorice: mişcarea dela 1848, unirea principatelor, naşterea şi dezvoltarea poporului român, emanciparea politică - într'un cuvânt tot ce a însemnat renaştere naţională şi culturală a Românilor. Unirea Basarabiei cu România şi convieţuirea la sânul patriei mamă, deşi o perioadă scurtă, de numai 22 de ani (1918-1940) a avut o însemnătate deosebită, deoarece şcolile româneşti (de toate categoriile, inclusiv din facultăţi) şi traiul lor alături de fraţii lor din celelalte provincii româneşti au conferit o solidă conştiinţă de neam, care le-a îngăduit să reziste urgiei ruso-comuniste care a urmat.

În perioada celei de-a doua ocupaţii ruseşti (1940-1941 şi 1944-1990) care a fost inaugurată prin introducerea imediată a limbii ruse ca limbă de stat (deşi mai mult de 80% din populaţie nu cunoştea limba rusă) urmată de tot arsenalul de ororI: deportări, arestări, asasinate fără judecată şi aruncarea în gropi comune etc. şi un proces de rusificare intensiv. În acest climat de frică şi teroare s'a învăţat limba rusă.

Prin toate mijloacele mass-media, se cultiva un anti-românism sălbatic, iar copiilor dela grădiniţele de copii până la şcolile de toate categoriile li se progaga ura contra Românilor, ei fiind reprezentaţi ca un alt popor (moldovenesc) distinct de cel român. Spre deosebire de cunoscuta metodă folosită pentru învinuiţii politici, numită *"spălarea creierilor"* aceasta era opusă, în sensul că dela fragedă vârstă se inoculau în conştiinţa tinerilor - şi nu numai acestora - adevăruri sub formele cele mai diverse (lecţii, cărţi didactice, conferinţe, filme etc.) vizând sădirea în sufletele fragede a urii faţă de *"fraţii"* lor Români. Redăm câteva extrase din cărţi sau ziarele timpului: *"După ce România regală a cotropit Basarabia sovietică (referire la anul 1918 n.n.) viaţa a devenit grea, s'a instituit o politică de jaf, subjugare naţională şi schinjuiri barbare"*; *"În anii ocupaţiei burghezo-moşiereşti - Românii nu-i considerau pe basarabeni de oameni, ei erau lipsiţi de cele mai elementare drepturi cetăţeneşti, îndurau chinuri"*; *"La 28 Iunie 1940 poporul sovietic i-a eliberat pe moldoveni din subjugare şi batjocoră"*. Despre modul cum s'a făcut unirea Basarabiei cu România se scria: *"Armata română stătea cu armele îndreptate spre deputaţii Sfatului Ţării pentru a-i intimida şi determina să voteze unirea"*. Exemplele demonstrează cu claritate procedeele folosite de adevăraţii ocupanţi ai Basarabiei şi caracterul lor duşmănos. Consecinţele acestei propagande şi educaţii şcolare s'a resimţit şi se mai resimte în mediul sătesc.

Aici, după 1990, s'a adăugat menţinerea la sate a structurilor colectiviste ale agriculturii, care a îngăduit unei părţi a foştilor preşedinţi de colhoz să menţină în continuare o stare de spirit antiromânească şi antiunire. Influenţa cea mai mare însă a fost exercitată de prezenţa armatei a XIV-a ruseşti pe teritoriul Republicii Moldova - în stânga Nistrului. Au trecut peste zece ani şi această armată continuă să staţioneze şi să influenţeze situaţia politică dela Chişinău. Cotidianul francez *"Le Monde"* (26 August) scrie în această privinţă: *"Forţele ruseşti au rămas aici în ciuda somaţiilor OSCE... Ea permite Kremlinului să şantajeze Chişinăul..."*

În asemenea condiţii nu trebue să ne mire faptul că în pofida existenţei unei legi (în vigoare dela 31 August 1989) care conferă limbii române statutul de limbă de stat - minoritatea rusofonă a sfidat aplicarea legii. Mare parte din Ruşi refuză să înveţe, sau să folosească limba română. Această situaţie a fost tolerată de ultimele guverne, care au dus o politică de aparentă independenţă şi de supunere docilă faţă de Moscova. Dar şi venirea la putere a acestor guverne se datoreşte atât prezenţei armatei ruseşti, cât şi serviciilor secrete ruseşti. Ziarul *"Le Monde"* menţionat mai sus, confirmă şi el acest aspect precizând: *"serviciile ruseşti au ştiut să manipuleze"* situaţia conflictuală din Transnistria.

Dacă mai adăugăm existenţa unei mass-media covârşitor dominantă în limba rusă, putem înţelege menţinerea climatului de rusism în deceniul care s'a scurs - în contrast cu lipsa unui cotidian în limba română (toate publicaţiile româneşti fiind periodice). Este locul să amintim lipsa totală a cotidianelor şi periodicelor din ţară, în chioşcurile de ziare dela Chişinău. În cazul acesta nu mai sunt de vină Ruşii, ci noi Românii din dreapta Prutului. Venirea comuniştilor la putere (25 Februarie) nu a făcut decât să accentueze climatul de rusificare. Extinderea învăţării limbii ruse în şcoli şi intenţiile de a legifera limba rusă ca a doua limbă de stat, va conferi limbii române rolul de limbă secundară, căci rusofonii şi cozile lor de topor înţeleg prin existenţa a două limbi de stat, dominarea din nou a limbii ruse, şi nicidecum învăţarea de către ei a limbii române.

Reprezentantul minorităţii ruse îşi arăta la 31 August, nemulţumirea că se întârzie cu introducerea limbii ruse ca a doua limbă de stat şi că guvernul nu-şi respectă angajamentele. El aduce argumentul că majoritatea populaţiei cunoaşte limba rusă. Trebue să i se amintească acestui reprezentant că învăţarea limbii ruse în Basarabia s'a făcut sub imperiul deportărilor, terorii şi pistolului în ceafa celor care încercau să apere limba română. Iată ce se întâmplă, dacă cei vinovaţi de crimele şi etnocidul săvârşit (se ştie că circa 130.000 Români moldoveni şi-au pierdut limba maternă) nu au fost judecaţi la Tribunale speciale pentru crime impotriva umanităţii şi au fost lăsaţi în libertate ca să-şi continue opera lor criminală, - căci criminală este atentarea la limba maternă a altui popor.

Îngrijorător este faptul că noul stat rus *"democrat"* condus de Vladimir Putin, nu a renunţat la dominarea politică a statelor vecine (vecinătate impusă de staţionarea în stânga Nistrului a unei armate ruseşti, ce nu mai vrea să plece). Rusia continuă după cum se vede vechea politică ţaristă şi comunistă şi înţelege să folosească metode anacronice moştenite dela Genghis-Han, de a impune politica sa prin presiuni politice, - urmare unei prezenţe militare. A 6-a întâlnire (la 4 Septembrie) a lui Vorodin cu Putin în mai puţin de un an de zile, demonstrează cât de strânsă este subordonarea puterii comuniste dela Chişinău, faţă de Moscova.

Această politică a Rusiei impune guvernului român o politică în replică, adecvată, ţinând seama că în dreapta Nistrului există o populaţie românească, ce reprezintă 70% din totalul locuitorilor. Ea nu poate fi lăsată la cheremul politicii de ingerinţe deschise sau subterane a coaliţiei comunisto-putiniste.

SĂRĂCIA DIN REPUBLICA MOLDOVA

Nicolae Opopol, director adjunct la Centrului Naţional pentru Medicina Preventivă, a declarat în cadrul unei conferinţe de presă că în R. Moldova îşi desfăşoară activităţile două inspecţii, care au sarcina să asigure securitatea alimentară, însă ele se confruntă cu mai multe probleme care împiedică onorarea acestei obligaţiuni. Este vorba despre lipsa de laboratoare şi de preparate pentru verificarea calităţii produselor. În plus, nu există mecanisme sigure, bazate pe acte normative, care ar permite retragerea produselor suspecte de pe piaţă. Experţii afirmă că în R. Moldova se încalcă dreptul persoanei la o alimentaţie normală. În ultimii 8-9 ani, s'a redus consumul de carne cu peste 50 la sută, de ouă - cu peste 45 la sută, de lapte - cu peste 45 la sută.

Media de alimentaţie pe cap de locuitor, care constituie 2.127 de calorii, plasează R. Moldova în lista ţărilor subdezvoltate, a căror populaţie suportă condiţii de insecuritate alimentară.

Potrivit specialiştilor, cel mai prost în R. Moldova se alimentează copiii în vârstă de până la un an, copiii instituţionalizaţi, elevii şi pensionarii.

Date oficiale arată că mai mult de 20 la sută din moldoveni sunt extrem de săraci, iar fiecare a cincea persoană se află sub pragul sărăciei. Circa 20 la sută din copii nu iau micul dejun, iar 10 la sută nu au ce mânca la cină.

ÎN MOLDOVA COMUNIŞTII NU RENUNŢĂ LA LIMBA RUSĂ

Comuniştii nu renunţă la ideea de a atribui limbii ruse statutul de limbă de stat. Directorul Departamentului Relaţii Interetnice (DRI), Tatiana Mleciko, a declarat că acest lucru va fi oficializat curând. Consolidarea poziţiilor limbii ruse în R. Moldova a şi început, dovadă fiind recenta adoptare a Legii minorităţilor naţionale.

Deputatul comunist Vadim Misin a anunţat că majoritatea parlamentară nu a renunţat la intenţia de a acorda limbii ruse calitatea de limbă de stat. Misin consideră că pentru realizarea acestei intenţii populaţia urmează a fi pregătită şi *"ajutată să înţeleagă că acordarea statutului de limbă de stat limbii ruse nu va limita în nici un fel funcţionarea limbii moldoveneşti, iar cele două limbi vor circula paralel"*.

Vicepreşedintele legislativului dela Chişinău a comunicat că, în prezent, un grup de lucru *"studiază literatura de specialitate mondială şi europeană, pentru a determina şi formula exact care este statutul limbii oficiale"*.

DIALOG ÎN MĂRTURISIRE

Urmare din pag. 14

deplânge'ntr'un orgolios melodic jalnic, ori în minor armonic deprimant, tempo-ul, măsurând răbdarea, tăcând tăcerea, a reflectat: *"De ce să mai păşeşti sub nopţi pustii şi dezolante, să te topeşti sub lacrimi, te-ai vindeca de amintirile tristeţii, tu, creatură îngâmfată?"*

La intrarea în curtea mântuirii străjuia timpului *"Fântâna Samarinencii"* din care ar fi trebuit să mă adap cu îndestulare; ar fi trebuit să-mi îngrop gândurile sub Temelia Adevărului şi prin imersiune în pământul credinţei să renasc spiritual ca dintr'un *Botez* ...dar sunt încă la jumătatea drumului dintre înţelepciune şi ignoranţă. Degeaba am vrut să-mi îngrop insomnia umbrelor, risipind lacrimile deşertăciunii în mândria provocatoare a întunericului: din ignoranţă am născut ataraxia, umbrind arşiţa unui cimitir de renunţări!

Şi cum să nu fii refractar răscolirii surde a acelui gol sfâşietor de albastru care îţi îngheaţă lacrimile până la paroxism, făcând să te rostogoleşti printre stâncile ascuţitelor gânduri, răscolind razele amurgului din inimă.

Şi de ce toaca inimii noastre încă n'a chemat gândurile la rugăciune, de ce cu îndoită răbdare am gustat odinioară din eternitatea timpului liturgic? De departe ţintuind asfinţitul ineluctabil al timpului, se vor contura oare la orizont alte urme ale unui clar obscur de amurg devastator?

Mii de îndoieli alimentează prostia cultivată şi înaltă mediocritatea inexorabilă pe culmi deşarte de nelinişti şi regrete. Pentru ce cuviosităţea de mânăstire? De ce ingratitudine? De ce incertitudine? Şi de ce să nu-ţi fie milă de propriile elucubraţii, când din neputinţă chiar vom ajunge cu adevărat complezenţi nepăsării deşănţate.. Dar nu, încă nu am reuşit să-i ştergem cerului orizontul, încă nu-i ceasul ospăţului căci paşii n'au ajuns până în faţa porţilor, la rămăşiţele perceperii timpului!

Nu-i simulacru acest inefabil asentiment pentru un dialog formal în mărturisirea personală.

Marcela TĂNASE

UN ISTORIC ROMÂN ANCORAT ÎN LUMEA CONTEMPORANĂ

-XVIII-

——Prof. Univ. Dr. Nicolae CIACHIR——

Urmare din nr. trecut

Făcând razii, Rușii au luat cu japca 62.000 de basarabeni. Diplomatul român Danielopol, în ședința din 18 Decembrie 1944, întreba pe colonelul Borisov, pe baza cărui text al Convenției de Armistițiu sunt luați basarabenii. România este un stat suveran și este o violare flagrantă a oricărui drept internațional. Partea română cerea ca discutarea acestei probleme să fie amânată pentru Conferința de pace, după terminarea războiului. Colonelul Borisov îi amenința pe Români că sabotează Convenția de Armistițiu și este o *"târguială nepermisă"*. Partea română cerea clemență măcar pentru preoți, mai ales pentru cei ce depășiseră 60 de ani, căci în Rusia nu erau recunoscuți ca funcționari de stat. Generalul Vinogradov replica: *"Sunt cetățeni sovietici și noi nu putem face nici o excepție, cât de bătrâni ar fi aceștia. Înainte aceștia se rugau pentru tătucul țar, iar acum se vor ruga pentru tătucul Stalin"*. Cu știrea directorului liceului, profesorul de română Bogza, la 27 de elevi care eram în situația de a lua drumul Siberiei, ne-a făcut legitimații că suntem născuți în Regat; eram tăiați din catalog, dar ni se puneau note fără dată, iar la internat eram căzați la ultimul etaj. Să mă explic. În jur de 15 Februarie 1945, directorul liceului primește o notă confidențială, să înainteze un tabel cu elevii basarabeni și bucovineni (este vorba de Nordul Bucovinei), care nu au acte justificative că în perioada Iunie 1940 - Iulie 1941 au avut domiciliul în regatul României. Directorul convoacă Consiliul profesoral, le expune situația și, în unanimitate, toți sunt de acord să fim ajutați. Internatul era situat într'un corp de clădire separat, în fundul curții. Dacă noaptea venea o razie, până portarul deschidea poarta, până intrau aceștia în liceu, până traversau curtea interioară, treceau câteva minute bune. Apoi poarta masivă dela internat era închisă, până o deschideau, până controlau elevii dela etajul întâi, cei 27, care dormeau îmbrăcați (șeful nostru era unul Goian din comuna Boian din Bucovina), ne dădeam drumul pe frânghii și dispăream pe șcarpatină în lunca Târnavei. Funiile erau ridicate, geamurile închise, puse alimente la fereastră, rămânând în camera respectivă câțiva elevi regățeni sau ardeleni, care s'au supărat că au fost treziți din somn. Până la sfârșitul anului școlar au fost 4 asemenea razii. Razia o făceau poliția română, armata și un reprezentant sovietic. Toată această mascaradă era făcută cu știrea autorităților române, pentru a fi dus în eroare Rusul care participa la razie. Am mai scris și în istoria Basarabiei că *"spre onoarea acestui liceu, dela portar la director, inclusiv toți elevii și profesorii știau, dar în anul școlar 1944-1945 nimeni nu a suflat o vorbă"*. (**N. Ciachir**, *Basarabia voievodală*... p.128-129)

De obicei ne împărțeam în grupuri de 4-5 elevi și plecam cu trenul. Odată am ajuns la Alba Iulia, la o școală, ca să ne încălzim, unde director era un basarabean. Însă el murise, și ne-am așezat la priveghi lângă rudele mortului. Fiind foarte obosiți, am adormit imediat cu toții. În jur de 9 Martie 1945, am ajuns la Cluj și am intrat în mulțime, ca să mă mai încălzesc, când guvernul Groza lua administrația Ardealului de Nord. Am urmărit discursul lui Andrei Vâșinski, personaj de tristă amintire, atât pentru Români, cât și pentru Sovietici, care provenea dintr'o familie burgheză și fusese procuror țarist în 1913. Emit părerea că Vâșinski știa românește, probabil discursul său dela Cluj a fost înregistrat, se păstrează și poate fi verificată ipoteza mea. El vorbea în rusește iar translatorul reda în română. La o frază a acestuia, Vâșinski îl întrerupe și spune: *"Net, ti scaji = nu, spune tu.."*.

În orice caz, în Iunie 1945 treceam promovat, printre primii 5 în clasa a VII-a de liceu și, urcând pe vagon, luam trenul Brăilei. În buzunar aveam vreo 4 legitimații (Gheorghicescu Nicolae din Caracal; Nicolae Chiriac din Brăila; și două pe numele de Ciachir, într'una născut în comuna Covangilar, județul Durostor, și alta Măstăcani, Covurlui), iar dobitocul dracului, căram în valiza mea de lemn, un pistol parabellum, cu toc și gloanțe, care-mi ocupa un sfert de geamantan. Făcusem schimb cu colegul meu Trifu, de loc din Turda (tatăl lui era subofițer la o unitate de aviație), în schimbul Beretei mele, care era pistol de damă. De ce m'a tentat acest schimb? Teodoru mi-a dat niște bani în plus și cinste pentru terminarea clasei a VI-a, câte o friptură și două sticle de vin.

La 25 Aprilie 1945 are loc joncțiunea pe Elba, între Sovietici și Americani; la 2 Mai 1945 Rușii ocupă Berlinul, iar la 8 Mai 1945, Germania nazistă capitulează necondiționat. Guvernul japonez a dat o declarație în care arată că *"Țara lor regretă nespus de mult capitularea aliatei sale Germania"*, însă răsturnarea de situație în Europa nu va avea nici cea mai mică influență asupra obiectivelor militare ale Imperiului Japonez. În plus, diplomația niponă a întreprins măsuri pentru a împiedica intrarea în război a Uniunii Sovietice împotriva Japoniei. Însă, la 8 August 1945, Molotov înmânează ambasadorului Sato declarația de război, ca peste două zile, satelitul Moscovei, Republica Populară Mongolă, să se considere în război cu Japonia. *"Cele două bombe atomice aruncate de Americani, la Hiroșima (6 August 1945) și Nagasaki (9 August 1945), vor scoate Japonia din luptă, avertizând în același timp pe Rușii, ce arme înspăimântătoare au yankeii.*

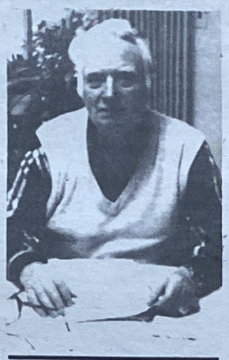

Astfel, armele amuțeau și intrau în față diplomații, ca să restabilească pacea, bineînțeles avantajându-i pe învingători.

Incontestabil, la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, Iosif Stalin, era omul cel mai cunoscut și cel mai temut în Europa și în lume. Hitler, Mussolini, Roosevelt erau morți, iar Churchill, pierduse alegerile și intrase în conul de umbră al puterii." (**Nicolae Ciachir**, *Istoria politică a Europei dela Napoleon la Stalin*, București, 1998, p. 330).

Deci, nu mai era același Stalin, cel din anul 1941, când trupele Wermachtului erau la periferia Moscovei, ci omul stăpân pe Berlin, cu trupe pătrunse pe teritoriul Norvegiei, la frontiera cu Grecia și în teritoriile vestice ale Japoniei. Astfel, un om cu două clase de seminar ca pregătire și, a cărui primă preocupare, după memoriile lui Hrușciov, erau chefurile cu votcă și vin roșu gruzin își impunea voința față de diplomații de carieră cu studii la Oxford, Cambridge ori Harvard.

În ciuda iscălirii armistițiului, în 12 Septembrie 1944, Rușii erau stăpâni absoluți pe teritoriul României și își puteau permite orice abuz. În vara anului 1945 eu eram elev în clasa a 7-a de liceu, iar tatăl meu fusese transferat ca preot într'o altă comună din județul Brăila care se numea Romanu și era situată la circa 20 de kilometri, numai de data aceasta situată în direcția Nord-Vest. Mi-am găsit noi prieteni și încercam din plin să profit de vacanța mare, deși economic o duceam foarte greu. Am închiriat o căsuță dela o văduvă, al cărei fiu era preot în Muscel; aveam un câine, o pisică și un purcel.

Preot paroh era unul Pintilie, bărbat frumos, cu o dantură superbă, cu mutră și apucături de haiduc și avea peste 20 de hectare de vie. Avea o fiică nemăritată, încă elevă, de vârsta mea, 17-18 ani. Dar ținta era fratele meu, care venise de pe front. Când se terminase războiul, era ofițer activ și trebuia să devină căpitan. Ofițer, bărbat chipeș, căzuse cu tronc întregii familii, încât zilnic eram invitați la masă, înfruptându-ne din bunătăți stropite cu vinuri alese. Popa era de o zgârcenie feroce. Într'o zi, înainte de-a ne așeza la masă, motanul lor a furat un copan din bucătărie; drept represalii, i-a despicat capul cu satârul. Tatăl meu decedând în 1947, avea de luat o mică sumă de bani, dela Protopopia Brăilei. Părintele Pintilie s'a oferit să-mi ia banii, iar eu să trec pe la dânsul (avea și o casă la Brăila), să-i ridic. În suma respectivă, mi-a oprit conținutul a 4 bilete de tramvai, explicându-mi că prima dată protopopul nu fusese acolo. Comentariile sunt de prisos. Natura i-a rezervat surprize. Avar și hapsân, i-a fost luată via, popa făcând mulți ani pușcărie.

Eu nu am mai plecat în Ardeal și am continuat liceul la Brăila. N'am găsit loc la internat, și m'am dus la o gazdă foarte modestă, care îmi ceruse ouă, brânză, făină și ceva bani pe deasupra. Trebuia să găsesc o soluție să termin liceul cât mai repede. Fiind refugiat din Basarabia, puteam să intru în categoria *"Român de peste hotare"* și să obțin aprobarea dela minister de-a da două clase de liceu într'un an. Colegii mei dela Dumbrăveni, Bianu și Paraschiv, obținuseră o asemenea aprobare, dar la Odorhei, în Ardealul de Nord (deci zona care fusese sub ocupație), unde numărul elevilor români era mai mic. Astfel m'am decis, să mă duc și eu la minister să obțin o asemenea aprobare. Printr'o relație am aflat că un ușier brăilean, care lucra la minister, pentru 2 sticle de ulei mă putea introduce în cădire, iar un funcționar, pentru 3 kilograme de ulei putea să-mi aranjeze o audiență la subsecretarul de stat care dădea aprobări. Dela un bucătar rus am făcut rost de uleiul respectiv, păstrând bani să cumpăr și bilet de tren, căci îmi era frică să mă urc pe tren cu 5 sticle și fără bilet. Cu unele peripeții, a mers să obțină o asemenea aprobare pentru mine și colegul meu, Eusebiu Bocancea, al cărui tată era preot în comuna Cazasu de lângă Brăila, și el elev la liceul *"Nicolae Bălcescu"*. Aprobarea ne-a fost dată, pentru liceul *"St. O. Iosif"* din orașul Odorhei, să urmăm clasa a VII-a la zi, iar clasa VIII-a, să o dăm în particular, cu condiția să terminăm clasa a VII-a cu media de cel puțin 7,50 fără dexterități și cu nota 10 la purtare.

Pe 11 Noembrie 1945, împreună cu Bocancea, plecăm spre Odorhei, eu, tot pe vagon, și a doua zi dimineața eram la Sighișoara. Începuse să ningă când am luat autobuzul și în jurul orei 14 am ajuns la Odorhei, după ce se stricase de trei ori pe drum. La Odorhei ningea tare. Am oprit o doamnă, pe care foarte respectuos am întrebat-o de o stradă, unde erau în gazdă colegii mei, Bianu și Paraschiv. Nu mi-a răspuns, și am mai acostat două persoane, cu același rezultat. Opresc doi gardieni de poliție și îi întreb dacă n'am nimerit într'un oraș cu surdo-muți. Am dezlegat enigma, m'am adresat în limba română, dar și politiștii erau maghiari. Obișnuit cu Sudul Basarabiei, unde ne respectam cu toții, simțeam acuma că-mi crește ura împotriva Ungurilor. După indicațiile polițiștilor, am pornit în direcția străzii căutate, dar la o bifurcație am fost nevoit să mai întreb pe cineva. Eu, ca s'o fac pe istețul, am întrebat în franceză. Domnul respectiv îmi răspunde: *"Vorbesc numai româna"*.

A doua zi, încep cursurile licelui *"Șt. O. Iosif"*. Directoarea, Doamna Maftei, ca și toți profesorii, era foarte amabilă. Suntem în clasa a 7-a în total 12 elevi. Deoarece liceul nu avea internat, am găsit o cameră, la o Unguroaică, Doamna Bodo, care mai avea în gazdă un subofițer român, un oltean foarte cumsecade și simpatic, Marinaș, care ne mai invita la masă când eram lihniți de foame. Doamna Bodo creștea iepuri și avea grijă să pună iepurii în cuști separate, ca frații să nu se împerecheze cu surorile.

Liceul românesc era ca o cetate asediată. Dacă vorbeai românește într'un magazin sau restaurant, riscai să nu fii servit. Dacă se întuneca și erai acostat, și nu răspundeai în ungurește, riscai să fii cotonogit. În Odorhei, erau cantonate două regimente, formate în majoritate din ofițeri și subofițeri, fără trupă de instrucție, care făcuseră cu toții războiul și intrau în cele două restaurante în grupuri mari. Atunci chelnerii nu mai aveau amnezie și vorbeau românește. Deoarece Doamna Bodo era amenințată că i se va da foc la casă, am fost nevoiți, eu cu Bocancea, ca și Marinaș, să ne căutăm gazdă în altă parte. La Doamna Bodo a venit odată o țărancă cu sania, dintr'o comună situată la 20-50 kilometri de Odorhei, care mi-a dat o informație interesantă. Erau dintr'un sat de Români care a fost maghiarizat total, și numai mama ei, care avea peste 90 de ani, mai știa câteva cântece în românește.

În Iunile Ianuarie-Martie 1946, împreună cu Bocancea, am dus-o foarte greu în privința cazării. Doamna Bodo ne-a indicat, tot la ea în zonă, o casă părăsită complet, care avea mobilă. Nu am intrat pe ușă căci avea lacăt, ci printr'o parte a casei, care avea lipsă un perete. În mijlocul camerei unde dormeam se găsea un godin, în care puneam două lemne, pe care le furam dela liceu și le scoteam în servietă. Dormeam îmbrăcați și când era mai frig puneam și preșul de jos pe noi. Într'o dimineață ne-am trezit cu un câine care, zgribulit, s'a lipit de godin; din cauza spărturii de perete, aveam în cameră un strat de zăpadă de vreo 10 centimetri. Câinele ne urma dimineața până la liceu, iar la prânz ne aștepta. Pe această linie funcționa prietenia româno-maghiară.

Dar, mi-a surâs norocul. Am fost solicitat să meditez o elevă dela liceul nostru, care a stat sub ocupație și făcuse școala în maghiară și avea dificultăți mai ales la limba română. Era în clasa a IV-a, se chema Tuți Bărbat iar tatăl ei fusese prefectul județului Odorhei. Murise înainte de 1940, într'o clinică dela Viena, în urma unei operații nereușite. Mama ei, foarte frumoasă și o mare doamnă, se măritase cu fostul șef de cabinet al prefectului Bărbat, un Evreu pe nume Gotesman, care de-abia revenise dintr'un lagăr de muncă forțată din Germania. Tipul era un mare gentleman. Practic, de 3 ori pe săptămână, eram în casa spațioasă a fostului prefect Bărbat, unde eram oprit de fiecare dată la masă, iar în timpul orelor de meditație ciuguleam tot felul de prăjiturele. Nu-l uitam nici pe colegul Bocancea, câinele primind și el porția de oase. Doamna Bărbat îmi aprecia perseverența mea de-a munci, de-a termina în acel an liceul, de-a lua bacalaureatul și de-a reuși la facultate. Mi-a spus că aveau o casă și la Cluj și oricând îmi pot ceda o cameră unde să stau gratis.

(Urmare în numărul viitor)

NU UITAȚI!
PLĂTIȚI ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

Western Union® – Este ca şi cum ai trimite bani celor dragi în persoană!

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwide.®

Vorbim româneşte

1-800-347-6000

www.westernunion.com

SOPRANA ELENA ŞERBAN-SIGHETI, INVITATA CENTRULUI CULTURAL "NAE IONESCU" DIN HAMILTON

În peisajul natural al toamnei canadiene, Asociaţia Culturală Română din Hamilton, Ontario, a sărbătorit închiderea activităţii sezonului de vară, la Câmpul Românesc. Fiind deja o tradiţie, sala a fost plină de participanţi, reunind Români, dar şi alte naţionalităţi, din diferite părţi ale provinciei.

Ca invitată de excepţie, a fost soprana Elena Şerban-Sigheti, dela Opera Naţională din Braşov. Absolventă a Conservatorului din Cluj, Facultatea Canto şi clasa de operă, a interpretat de-a lungul anilor roluri principale în Traviata, Boema, Madame Butterfly, Paiaţe, sau în operete cum ar fi Văduva Veselă, Contesa Maritza, Silvia. Dăruindu-se cu generozitate scenei operei şi operetei, în ţară şi în străinătate – Germania, Luxemburg, Olanda - şi acum în Canada, vocea ei cristalină şi melodioasă a umplut inimile auditoriului cu o linişte răscolitoare. Ea a păstrat în labirintul sufletului de artist, calitatea vocală şi interpretarea vie.

Soprana Elena Şerban-Sigheti în rolul principal din Lakme de L. Delibes

Artista a trăit bucuria de a cânta din bogatul său repertoriu, ceea ce a simţit că poate rezona cu trăirile spirituale, ale Românilor de aici. Fără repetiţii, a acomodat acompaniamentul portativului instrumental, cu atâta artă şi talent, ca într'o adevărată deschidere de stagiune de toamnă, aici la Câmpul Românesc.

Dimensiunea imaginilor muzicale, varietatea partiturilor alese -Ciprian Porumbescu, Franz Schubert, Imre Kalman - şi profesionalismul interpretării lor, a stârnit realmente entuziasmul celor din sală.

Muzica ei a transmis o sinceritate luminoasă, care a deschis decorul sufletesc al ascultătorului, creindu-i revelaţia unei renaşteri româneşti, pe meleaguri îndepărtate.

Alexandru TOMESCU

IN MEMORIAM!

Dr. ALEXANDRU E. RONETT

Pe data de 17 Septembrie s'a stins din viaţă la Chicago, Ill. SUA, dr. Alexandru Ronett. Născut pe data de 5 Septembrie 1920, în satul Drăgăneşti, Bucovina, într' o familie cu opt copii. A urmat şcoala primară în comuna natală, unde tatăl lui era preot. Primele patru clase de liceu la face la liceul Ştefan cel Mare în Suceava. Se mută apoi la liceul Aron Pumnul din Cernăuţi. La Cernăuţi Alexandru intră în Frăţiile de Cruce, luptând pentru idealurile Mişcării Legionare. În anul 1938, elev în clasa a opta, este arestat şi condamnat la 25 de ani pentru participare la pedepsirea colonelului magistrat militar Cristescu. La 11 Septembrie 1940, este graţiat de generalul Antonescu şi îşi termină clasa a opta la liceul Gheorghe Lazăr din Bucureşti.

În 1941 în Aprilie se refugiază în Iugoslavia şi apoi în Germania, trecând prin lagărele din Rostock şi Buchenwald.

După războiu se căsătoreşte în anul 1945 cu o Germancă ce studia la facultatea din Rostock. El se înscrie la Facultatea de Medicină din Marburg/Lahn. Urmează apoi cursurile de stomatologie la universitatea din Frankfurt/Main. Pentru evaluarea diplomei de stomatologie a trebuit să frecventeze şi cursurile Universităţii Illinois din Chicago, SUA, unde emigrase în 1950.

Activ în viaţa românească din exil, publică lucrarea *"Neam fără noroc sau blestemul lui Zamolxe"*, rămânând credincios idealurilor naţionalismului românesc.

Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Cu regret, Ion Halmaghi anunţă decesul soţiei sale iubite, Areta NECTARA, pe data de 7 Octombrie 2001, la Sibiu, str. Ştefan cel Mare, 29 A.

Dumnnezeu s'o odihnească în pace.

CHICAGO, IL.

Dela stânga la dreapta: Asistentul Guvernatorului George H. Rayan, d-na Pat Michalski, responsabil cu afacerile problemelor etnice şi artiştii Marius Marinescu şi Marian Voinea

Expoziţia a fost organizată în sala de recepţie a guvernatorului. Cu această ocazie, artiştii români au primit certificat de premiere pentru operele lor de artă

VITRINA CU CĂRŢI

POEZII DIN ÎNCHISORI $ 20
Culegere de Zahu PANĂ

DIN ŢARA LUI CAIN $ 20
de Dumitru PHILIP

ÎNAINTE ŞI DUPĂ DICTATUL DELA VIENA $ 20
de Aurel S. MARINESCU

O CONTRIBUŢIE LA ISTORIA EXILULUI ROMÂNESC $ 20
de Aurel S. MARINESCU

MĂ APLEC PESTE ANI $ 20
de Aurel S. MARINESCU

ARMATA ROŞIE ÎN ROMÂNIA $ 20
de Aurel S. MARINESCU

PITEŞTI, $ 20
de Dumitru BACU

DIN LUPTELE TINERETULUI ROMÂN (1919-1939) $ 15
culegere de texte

NĂZUINŢI ŞI DEZNĂDEJDI $ 10
de Petru GHEORGHEONI

ISTORIA POLITICĂ A EUROPEI, DELA NAPOLEON LA STALIN $ 20
de Nicolae CIACHIR

CĂLĂU ŞI DIPLOMAT, VIŞINSKI $ 15
de Nicolae CIACHIR

ISTORIA RELAŢIILOR INTERNAŢIONALE $ 20
dela Pacea Vestfalică (1648) până în contemporniitate (1947)
de Nicolae CIACHIR

SÂNGELE TEMNIŢEI şi POEME $ 15
de Radu GYR

POEZII ALESE şi ŞOIMII PESTE PRĂPASTIE $ 10
de Nichifor CRAINIC

AMINTIRI DIN ÎNCHISOARE $ 10
de Nicolae DIMA

EXIL-OAMENI şi IDEI $ 10
de S CONSTANTINESCU

FÂNTÂNA LUMINII, poezii $ 10
de Dumitru ICHIM

CU ACUL PE SĂPUN, poezii $ 15
de Zahu PANĂ

LA PORŢILE DISPERĂRII $ 10
de Floria BAŢU-ICHIM

CĂRŢI ÎN LIMBA ENGLEZĂ

CAPTIVE ROMANIA, A DECADE OF SOVIET RULE $ 20
by Alx. CREŢIANU

A HISTORY OF THE ROMANIANS from Roman times to the completion of unity. by R.W. SETON-WATSON $ 30

JOURNEY TO FREEDOM $ 20
by Nicholas DIMA

THE ANTI-HUMANS (Piteşti) $ 20
by D. BACU

RED HORIZONS $ 20
by Ion Mihai PACEPA

PRISONER OF RED JUSTICE an account of ten years captivity in comunist Romania $ 20
by Leonard KIRSCHEN

LA FIECARE COMANDĂ SE ADAUGĂ COSTUL EXPEDIŢIEI

Puteţi procura cărţile de mai sus dela

Dl. Tudor Murgoci

39 Niagara Rd. Kitchener, Ont. N2B 1T1

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

ROMÂNIA RENUNŢĂ LA BASARABIA ŞI TEZAUR

Pentru a încheia Tratatul cu Rusia, România renunţă la Tezaur şi la Basarabia. Există, la Bucureşti şi Moscova, *"voinţa politică pentru semnarea tratatului politic dintre cele două ţări"*, a apreciat la Moscova, ministrul rus de Externe, Igor Ivanov, la sfârşitul discuţiilor bilaterale purtate cu şeful diplomaţiei române, Mircea Geoană.

Dorinţa Pomăniei de a semna tratatul este *"un semnal politic"*, paşii următori urmând a fi stabiliţi, la Moscova, de echipe mixte de experţi, a completat Ivanov. Proiectul documentului ar urma să fie finalizat *"în scurt timp"*, după ce tehnicienii celor două diplomaţii vor stabili soluţii la *"amănunte şi aspecte concrete"*.

La rândul său, şeful diplomaţiei dela Bucureşti, care a vorbit despre o apropiată întrevedere la nivel de secretari de stat ai Ministerelor de Externe, a declarat că *"inhibiţiile şi unele dificultăţi din istoria recentă a relaţiilor bilaterale au fost depăşite (...). România este dispusă să lanseze de o manieră spectaculoasă relaţiile sale politice şi economice cu Rusia"*. Geoană a mai declarat că Tratatul româno-rus, pe marginea căruia s'a consumat prea mult timp şi energie politică, este blocat de unele elemente care ţin în principal de trecut: puncte de divergenţă cu privire la condamnarea explicită de către Rusia a Pactului Ribbentrop-Molotov, situaţia tezaurului României şi dorinţa Rusiei ca documentul să stipuleze că statele nu pot face parte din organizaţii de securitate adverse. *"Am decis că a sosit vremea ca această dispută să fie încheiată"*, a completat ministrul român, adăugând că există *"în ambele capitale voinţa politică de a depăşi obstacolele existente"*.

Discuţiile dintre cei doi miniştri s'au concretizat cu o serie de elemente pentru viitoarea agendă a contactelor la nivel înalt, ce include vizitele la Moscova ale Premierului Adrian Năstase, în următoarele săptămâni, şi a Preşedintelui Ion Iliescu, în prima parte a anului viitor.

Cooperarea economică a reprezentat epicentrul discuţiilor Premierului rus Mihail Kasianov cu şeful diplomaţiei române şi cu ministrul Industriilor dela Bucureşti, Dan Ioan Popescu. Cele două ţări intenţionează să coopereze nu doar în plan bilateral, ci şi pe terţe pieţe.

Preşedintele Camerei Deputaţilor, Valer Dorneanu, a confirmat că România renunţă la toate pretenţiile faţă de Moscova pentru încheierea Tratului de bază dintre cele două state.

RUŞII REVENDICĂ UNELE CLĂDIRI

Liderii ruşi au interese patrimoniale în România, legate mai ales de revendicarea unor imobile. Ei au cerut încă din anul 1998 atestarea dreptului de proprietate asupra a 12 imobile. Cea mai ciudată cerere este însă aceea legată de un complex de construcţii şi terenul aferent din localitatea Snagov, pentru care Frederaţia Rusă invocă unele documente din 1948, 1959 şi 1962 emise de autorităţile române.

SPITALELE MILITARE SE TRANSFORMĂ ÎN UNITĂŢI MEDICALE CIVILE

Reorganizarea MApN a făcut ca numărul spitalelor militare să se reducă dela 11, câte sunt în momentul de faţă, la cinci. Spitale militare vor rămâne numai în oraşele Constanţa, Focşani, Cluj-Napoca, Sibiu şi Bucureşti.

RELAŢIILE DINTRE PSD ŞI PD

Premierul Năstase a spus clar, că între PSD şi PD nu există, *"din păcate"*, un proces de cooperare pe zona social-democraţiei, ci un proces de competiţie.

Refuzul preşedintelui PD, Traian Băsescu de a participa la seminarul *"Societatea civilă în România şi situaţia negocierilor de aderare la UE"* organizat de socialiştii europeni şi Fundaţia Friederich Elbert, a stârnit mânia mai marilor din PSD.

Traian Băsescu dându-şi seama că acest *"seminar înalţă PSD şi arată că PD se îndreaptă spre Polul Social Democrat"*, a declarat că PD *"nu este o marfă de agăţat la butoniera lui Năstase"*, care încă mai caută drumul spre social-democraţie.

DEFICITUL COMERCIAL

Deficitul comercial al României pe perioada primelor opt luni ale anului se ridică la 2,516 miliarde dolari, în creştere cu 72 la sută comparativ cu perioada similară din 2000.

MUNCA LA NEGRU

Aproape 15 la sută din angajatorii controlaţi de inspectorii de muncă, în primele nouă luni ale acestui an, practicau munca fără forme legale, denumită generic *"munca la negru"*, a informat, inspectorul general de stat al Inspecţiei Muncii, Mariana Basuc. Conform unei situaţii prezentate de Inspecţia Muncii, în cadrul amplei campanii de combatere a muncii la negru, în perioada Ianuarie-Septembrie 2001, au fost controlaţi 46.222 de angajatori, din care 6.880 au fost depistaţi că foloseau lucrători fără forme legale de muncă. La nivel naţional, inspectorii au descoperit peste 27.000 de persoane care munceau la negru, dintre care aproape 15.000 femei. De asemenea, 188 dintre lucrătorii fără forme legale erau tineri sub 18 ani, iar şase erau copii având vârste sub 15 ani.

PROFESORII AMENINŢĂ

După repetate avertismente şi eşuarea discuţiilor avute cu guvernanţii, atât profesorii din învăţământul universiatar, cât şi colegii lor preuniversitari ameninţă cu închiderea şcolilor. Profesorii sunt nemulţumiţi datorită salariilor pe care le primesc. Totodată ei critică cu vehemenţă noul proiect de lege pentru salarizarea bugetarilor şi sumele care vor fi alocate în anul viitor pentru învăţământ.

SE RETRAG BANCNOTELE DE 1.000 LEI

Banca Naţională a României va retrage din circulaţie, începând din 15 Octombrie 2001, bancnota cu valoarea nominală de 1.000 lei - emisiunea 1998. După data de 31 Decembrie 2001 încetează puterea circulatorie a acestei bancnote, nemaiputând fi utilizată ca mijloc legal de plată.

SOCIAL-DEMOCRAŢII ROMÂNI SUNT DEZBINAŢI

Vicepreşedintele Partidului Socialiştilor Europeni, Jan Marinus Wiersma, a declarat că în România social-democraţia este dezbinată. Acest lucru împiedică lucrările în vederea integrării României în Uniunea Europeană, a mai declarat Wiersma.

CHELTUIELI BUGETARE

Cheltuielile bugetului de stat au însumat 120.315,6 miliarde lei, în perioada Ianuarie - August 2001, reprezentând 62,1 la sută din programul rectificat, informează Ministerul Finanţelor Publice. Cheltuielile aferente lunii August au fost mai mici, 84,6 la sută din media lunară, parţial datorită continuării operaţiunilor de regularizare a cheltuielilor pentru învăţământul preuniversitar cu bugetele locale, dar şi datorită unor plăţi mai reduse înregistrate la sănătate, agricultură, transporturi. Faţă de aceeaşi perioadă a anului precedent, în intervalul 1 Ianuarie - 31 August 2001, cheltuielile realizate au fost superioare cu 20,4 la sută, dar s'au inregistrat unele creşteri importante la cheltuielile efectuate pentru mediu şi ape 113,5 la sută, asistenţa socială 94 la sută, cercetare ştiinţifică 92,1 la sută, autorităţi publice 68,6 la sută, sănătate 56,4 la sută, în timp ce cheltuielile cu învăţământul sunt mai reduse cu circa 45 la sută, ca urmare a transferării finanţării învăţământului preuniversitar la bugetele locale.

CORUPŢIA ÎN ROMÂNIA

România se află printre cele mai corupte state din Europa de Est, cu o *"notă"* de 2,8 pe o scară dela 0 la 10, unde 10 ar semnifica un stat unde nu există corupţie, potrivit Raportului pe 2001 al organizaţiei neguvernamentale Transparency International, citat de Ziarul Financiar.

BRD ASIGURĂ TRANSFERURI DE VALUTĂ DIN STRĂINĂTATE

Banca Română pentru Dezvoltare-Groupe Societe Generale asigură transferuri de valută prin serviciul Western Union din toate ţările care au parteneriate economice cu România sau în care lucrează sau locuiesc cetăţeni români. Pentru a primi banii o persoană trebue să completeze formularul *"Primire de bani"*, existent la ghişeele băncii şi să se identifice cu buletin/carte de identitate. Orice persoană fizică poate beneficia de acest serviciu chiar dacă nu este clientul băncii. Durata unui transfer de valută din străinătate este de cel mult 10 minute. În prezent, există 176 de ţări conectate la sistemul de calculatoare Western Union, iar BRD se numără printre cei 78.000 de agenţi din întreaga lume.

UN NOU POD PESTE DUNĂRE

Construirea podului ce va traversa Dunărea în zona localităţilor Calafat-România şi Vidin-Bulgaria va începe la sfârşitul anului viitor.

PROCESUL FUZIUNII PNŢCD-ANCD SE VA REJUDECA

Curtea de Apel Bucureşti (CAB) a declarat nulă sentinţa Tribunalului Bucureşti prin care nu fusese recunoscută fuziunea PNŢCD-ANCD şi a trimis-o spre rejudecare, a anunţat într'o conferinţă de presă, preşedintele PNŢCD, Victor Ciorbea. *"Chiar dacă această hotărâre nu a fost definitivă, a reuşit să provoace prejudicii grave. Decizia luată de CAB dovedeşte că atunci când nu se fac presiuni politice şi instanţa studiază dosarul, magistraţii îşi pot face datoria"*, a afirmat Ciorbea. Motivaţia Curţii de Apel va fi făcută cunoscută în curând, dar se pare că, în esenţă, motivele vor coincide cu cele din contestaţia înaintată de ţărănişti. *"Avem certitudinea că vom câştiga acest proces. Acum lucrurile au intrat pe făgaşul normal"*, a concluzionat Ciorbea.

ZIARIŞTI INFORMATORI

Peste 270 de ziarişti din presa centrală au fost informatori ai Securităţii între 1970 şi 1989 a declarat preşedintele Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii (CNSAS), Gheorghe Onişoru, în cadrul simpozionului *"Totalitarism şi rezistenţă în România comunistă"*.

Onişoru susţine că aceste date rezultă din *"dosarul Presa"*, care se află în studiu la CNSAS şi care cuprinde informaţii referitoare la eventuala colaborare cu Securitatea a jurnaliştilor înainte de Revoluţie. *"Dosarul Presa"* cuprinde câteva mii de pagini şi este analizat, încă din primăvara acestui an, de către specialiştii Consiliului, urmând ca informaţiile cuprinse în acest document să fie făcute publice după finalizarea investigaţiilor şi audierea celor implicaţi. Preşedintele Colegiului CNSAS a mai spus că informatorii Securităţii erau infiltraţi în redacţiile fiecăruia dintre ziarele centrale, în funcţie de importanţa publicaţiei.

"La ziarele mai mari erau mai mulţi informatori, iar la cele mici mai puţini. Oricum, în fiecare redacţie erau câte doi-trei turnători", a adăugat Onişoru .

ACADEMIA ROMÂNĂ SE ÎNTOARCE LA DICTATURĂ

Academia Română a încercat să fie, după revoluţie, un for independent, neaservit puterii politice. Conform statutului ei, modificarea acestuia o pot face doar membrii ei. Preşedintele actual, Eugen Simion, este acuzat de academicianul Nicolae Sputaru că, în încercarea lui de a pune mâna pe un nou mandat, comite o ilegalitate, cerând modificarea acestui statut în Parlament.

SCUMPIRI DELA 1 NOEMBRIE

Începând din 1 Noembrie, Românii vor plăti mai scump curentul şi benzina. Conform hotărîrii Guvernului, până în Martie 2002, preţul energiei electrice va creşte lunar cu 3,6%. Astfel, tariful social la curentul electric ajunge la 1.005 lei/kW, (în acest tarif este inclusă şi taxa pe valoarea adăugată), pentru un consum de maximum 50 kW pe lună, şi 4.320 lei/kW, pentru curentul consumat peste această limită.

Petrom modifică preţul la pompă în funcţie de evoluţia cursului leu/euro, în raport cu care se calculează accizele şi taxa pentru drumuri, dar şi în funcţie de evoluţia cursului leu/dolar, luat în considerare la stabilirea contribuţiei de un cent/litru pentru fondul petrolier.

Consiliul de Administraţie al SNP a stabilit preţurile carburanţilor. Astfel, benzina şi motorina vândute la staţiile Petrom s'au scumpit în medie cu 230-400 lei/litru. Benzina Premium cu plumb costă 16.650 lei/litru. Premium fără plumb costă 16.300 lei/litru. Superplus fără plumb - 16.500 lei/litru şi Superplus cu plumb - 17.000 lei/litru. Preţul motorinei a crescut şi el la 13.800 lei/litru.

Reprezentanţii patronatelor din industria alimentară consideră că noile creşteri de preţ ale energiei electrice şi carburanţi nu vor modifica semnificativ preţurile la alimente, fiind posibil chiar nici să nu se înregistreze vreo creştere a acestora. Aurel Popescu, preşedintele Rompan, asociaţie patronală din industria de morărit şi panificaţie, a declarat că preţul pâinii *"nu va creşte încă,* semnificativ". Viorel Negrea, preşedintele patronatului zahărului, consideră că preţul zahărului va creşte cu aproximativ 5-7%. *"Majorarea este determinată de faptul că suntem în campanie de recoltare a sfeclei de zahăr, iar transportul costă. Pentru zahărul provenit din zahărul brut importat, creşterea va fi mai mică în comparaţie cu cel autohton"*, a spus Negrea. La ora actuală, zahărul se comercializează cu 11.500-12.000 de lei/kg, inclusiv TVA. Creşterea preţului la carne va fi foarte mică sau deloc în noile condiţii de preţ la energie şi carburanţi. La carnea de pasăre, preţul nu se va modifica *"ca urmare a ofertei foarte mari din import şi din producţia internă"*. Preţul ouălor se va majora cu aproximativ 5-6% la producător, pentrucă se va urma curba normală de creştere din perioada de iarnă, *"când găinile dela ţărani nu mai fac ouă"*, a declarat Ilie Van, preşedintele Uniunii Naţionale a Crescătorilor de Păsări din România. Preţul cărnii de porc va creşte în termeni reali, până la Crăciun, creşterea fiind de aproximativ 2-4%. În schimb, costul prepăratelor din carne se va majora cu până la 2%, a declarat Mihai Vişan, secretar general al Asociaţiei Române a Cărnii.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

DATORIA PUBLICĂ AR PUTEA CREŞTE

Birourile Permanente ale Camerei Deputaţilor şi Senatului au hotărît, că doar Guvernul poate să se pronunţe printr'un act legislativ asupra trecerii la datoria publică a sumei de peste un miliard de dolari, angajată din fonduri publice, pentru importuri de ţiţei, tehnologii, utilaje şi echipamente, sumă care nu poate fi recuperată dela agenţii economici beneficiari. Acest subiect a fost sesizat Comisiilor buget-finanţe în Raportul Curţii de Conturi.

Importurile de ţiţei la care se face referire în Raportul Curţii de Conturi au fost efectuate de fosta Companie Română de Petrol (CRP). CRP şi-a încheiat activitatea în 1997, când a fuzionat prin absorbţie cu SNP Petrom. La data fuzionării cu SNP, CRP avea datorii de aproape 5.400 de miliarde de lei. Printr'o ordonanţă de urgenţă au fost preluate la datoria publică 507 milioane de dolari, însemnând datoriile CRP către Bancorex până la 30 Iunie 1997.

Dat fiind faptul că această ordonanţă a fost aplicată pe 14 Noembrie, în intervalul de 30 Iunie -14 Noembrie datoria reală a CRP a crescut la aproape 520 de milioane de dolari, respectiv cu 13 milioane de dolari. Această diferenţă nu a fost preluată la datoria publică şi a crescut prin calcularea dobânzilor aferente creditului, ajungând în Iulie 1999 la 16 milioane de dolari.

MAJORITATEA IMM-URILOR NU AU OBŢINUT PROFIT

Peste 50% din întreprinderile mici şi mijlocii (IMM-uri) private nu au obţinut profit în anul 2000, cauzele principale fiind evoluţia pieţei naţionale, accentuarea blocajului financiar şi fiscalitatea ridicată. La sfârşitul lui 2000 erau înregistrate în România 407.878 IMM-uri, dintre care 44% au înregistrat profit, 38% au înregistrat pierderi, iar 18% au raportat profit zero.

SOCIETATEA ROMÂNĂ A PETROLULUI (SNP) A ÎNREGISTRAT PIERDERI

Societatea Petrom (SNP), cea mai mare companie din România, a raportat pierderi de 700.000 USD după primele nouă luni ale anului 2001, pentru prima dată în cinci ani. Anul trecut Petrom a înregistrat un profit net de 98 milioane USD. Pierderile se datorează creşterii preţului petrolului pe piaţa internaţională, care ne-a afectat puternic în condiţiile în care importăm masiv, iar preţul combustibilului este controlat de stat.

Majorările preţului la benzină şi motorina de până acum, nu au putut acoperi preţul petrolului şi deprecierea leului în raport cu euro, a declarat Liviu Luca, liderul sindicatelor Petrom, potrivit cotidianului *"Ziarul Financiar"*.

PÂNĂ LA SFÂRŞITUL ANULUI TOATE LICEELE DIN ŢARĂ VOR FI CONECTATE LA INTERNET

Toate liceele din România vor fi conectate la Internet până la sfârşitul anului. După finalizarea primei faze a proiectului, care va cuprinde cele aproape 1500 de licee din România, va urma conectarea la Internet a şcolilor generale. Valoarea proiectului, care prevede dotarea unităţilor de învăţământ din România cu 500.000 de calculatoare, este estimată la 200 de milioane de dolari.

Finanţarea va fi asigurată de către Ministerul Educaţiei şi Cercetării, beneficiarul proiectului.

DACIA ESTIMEAZĂ O CREŞTERE CU 13% A VÂNZĂRILOR

Dacia-Groupe Renault a vândut, în primele nouă luni ale acestui an, 36.000 de automobile, estimările pentru întregul an fiind de 60.000 de unităţi, cu 13% mai mult decât anul trecut.

BANCA POPULARĂ ROMÂNĂ A FALIMENTAT

După un an de agonie, BPR a intrat în faliment. Cooperativa de credit are datorii de aproape 750 miliarde lei către deponenţi şi are de primit aproximativ 300 miliarde lei dela cei 20.000 de debitori. Procesul de lichidare a BPR va fi de durată. Lichidatorii, citaţi de către săptămânalul Capital, anunţă că abia la începutul primăverii anului viitor ar putea începe plăţile către deponenţi.

REZERVELE BNR

Rezervele valutare ale Băncii Naţionale a României au crescut, la finele lunii Septembrie 2001, la 3.686,3 milioane dolari (aproxinativ 4.055 milioane euro), cu 26 milioane de dolari mai mult faţă de sfârşitul lunii precedente.

Creşterea de 26 de milioane de dolari, înregistrată în luna Septembrie, a fost rezultatul direct al cumpărărilor nete ale băncii centrale din piaţa valutară, de 77,7 milioane dolari, cedărilor de valută la rezerva statului în suma totală de 16,9 milioane dolari, al veniturilor din administrarea rezervei internaţionale de 13,7 milioane dolari şi altor intrări nete în suma totală de 18,5 milioane dolari. În aceeaşi perioadă, BNR a efectuat plăţi de 84,2 milioane dolari în contul ratelor şi dobânzilor scadente la datoria publică externă, directă şi garantată de Ministerul Finanţelor şi răscumpărări de titluri de stat în valută, emise de Ministerul Finanţelor pe piaţa internă, în sumă de 16,6 milioane dolari. Până la sfârşitul acestui an, plăţile scadente în contul datoriei publice externe directe şi garantate de Ministerul Finanţelor Publice însumează 542 milioane dolari.

INFLAŢIA ÎN 2001 AR PUTEA SĂRI LA 32%

Nivelul inflaţiei va depăşi, la sfârşitul acestui an, ţinta de 29% avansată de autorităţile dela Bucureşti, din cauza creşterii preţurilor la unităţi, este concluzia unui sondaj realizat de Reuters printre analiştii economici. Cursul de schimb al leului îşi va continua, potrivit sondajului, creşterea graduală, urmând să ajungă la 32.553 lei/dolar la sfârşitul anului, faţă de 30.660 lei/dolar cât este în prezent.

ACCIZELE MARI LA CAFEA ÎNCURAJEAZĂ CONTRABANDA

Chiar dacă, în prezent preţul cafelei la bursele internaţionale este în scădere, comercianţii români nu pot reduce preţurile din cauza accizelor mari pe care trebue să le plătească şi concurenţei neloiale a cafelei de contrabandă.

Un studiu realizat recent pe piaţa cafelei arată că, din colectarea taxelor vamale şi a accizelor, se incasează 156 milioane euro. La această sumă, sectorul oficial contribuie cu 109,74 milioane euro, iar marfa de contrabandă cu numai 46,14 milioane euro. Studiul arată că, dacă ar fi eliminate accizele, ar dispare şi cafeaua de contrabandă, iar încasările din taxele vamale plătite de sectorul oficial ar creşte.

SE SCUMPESC PAŞAPOARTELE

Începând cu data de 11 Octombire, pentru obţinerea unui paşaport Românii vor trebui să plătească 540.000 lei. Astfel, taxa pentru eliberarea unui paşaport a fost majorată, în baza avizului Oficiului Concurenţei, dela 155.000 lei la 225.000 lei, în timp ce taxa consulară, în valoare de 315.000 lei, rămâne neschimbată, a anunţat recent Direcţia Generală de Evidenţă Informatizată a Persoanei citată de Mediafax.

Solicitanţii care au achitat cu chitanţă contravaloarea paşaportului până la data de 11 Octombrie şi care cer emiterea documentului după această dată vor plăti diferenţa dintre preţul vechi şi cel nou.

PRM A CERUT SUSPENDAREA LEGII TICU

Deputatul PRM Ilie Merce a cerut din nou suspendarea Legii Ticu. Dela tribuna Camerei el a despicat firul în 4: că Legea nu e bună, că a devenit un instrument al vendetelor politice şi că nu colaborarea în sine cu Securitatea este problema de fond ce se cere soluţionată.

Recent presa a dezvăluit că liderul PRM Ilie Merce a fost ofiţer de Securitate, desfăşurând activităţi tipice de poliţie politică, urmărind ziarişti şi adunând probe împotriva lor. Din această cauză deputatul PRM, ar fi trebuit să intre în categoria celor deconspiraţi, înainte de alegeri. Dar SRI a declarat că nu se află dosare făcute foştilor ofiţerilor de Securitate.

ROMNET A CÂŞTIGAT DOUĂ PREMII

Premiul Microsoft pentru secţiunea site-urilor B2C a fost acordat site-ului ROMSTAL (www.romstal.ro), proiectat de Rom Net. Site-ul a fost ales dintre 68 de site-uri participante, acesta devenind astfel cel mai bun site B2C al anului 2001. Premiul pentru cea mai bună companie de *"advertising -on-line"* a anului 2001 a fost acordat tot firmei Rom Net, pentru compania C.E.R.F. 2001 - Computers and Electronics Romanian fair (www.cerf.ro/).

DROGURILE ÎN ROMÂNIA: INDUSTRIE DE 60 MILIARDE USA

Potrivit săptămânalului Capital, surse autorizate au avansat ipoteza unui tranzit prin România a 60% din marfa comercializată în Europa de Vest. Dacă aprecierile sunt corecte, ar însemna că tranzacţii ilegale de peste 60 miliarde dolari (faţă de un PIB de 40 miliarde) depind de tranzitul pe aceasta rută. Numai valoarea stupefiantelor confiscate depăşeşte un miliard de dolari.

LUK-OIL LA UN PAS DE FALIMENT

Contractul de privatizare al rafinăriei Petrotel detonează un nou scandal, susţine Curentul. Încercând să determine Guvernul să-i păsuiască cu plata datoriilor de peste 50 milioane de dolari, oficialii companiei LUKoil ameninţă cu retragerea din România. Un prim semnal de ameninţare îl constituie faptul că, au fost trimişi în concediu fără plată 1.500 dintre cei 3.000 de angajaţi ai rafinăriei ploieştene Petrotel.

SPORT

DIN NOU CAMPIOANE MONDIALE LA GIMNASTICĂ

Formaţia feminină a României a câştigat medalia de aur în concursul pe echipe din cadrul Campionatelor Mondiale de gimnastică artistică dela Gent (Belgia).

Echipa României, alcătuită din gimnastele Andreea Răducan, Loredana Boboc, Andreea Ulmeanu, Silvia Stroescu, Sabina Cojocar şi Carmen Ionescu, a obţinut un total de 110,209 puncte, devansând reprezentativele Rusiei (109,023 puncte) şi Statelor Unite (108,514 puncte). Echipa României a câştigat la Gent cel de-al cincilea titlu mondial consecutiv.

CUPA ROMÂNIEI - optimi de finală -

Rezultate şi marcatori

-Fieni, Stadion "Cimentul": RAPID BUCUREŞTI - FC ARGEŞ-DACIA 2-0 (1-0) (Rat 13, Iencsi 74)

-Bucureşti, Stadion "Cotroceni": DINAMO SPORTUL STUDENŢESC 6-0 (1-0), (S. Ilie 28, 59, Stânga 62, Năstase 86, Kiriţă 89, Tameş 90).

-Târgu Jiu, Stadion: "Municipal": UM TIMIŞOARA - ASTRA PLOIEŞTI 0-4 (0-4), (Movilă 10, Dăscălescu 14, Stancu 25, Crăciun 43).

-Făgăraş, Stadion: "Nitramonia": MINAUR ZLATNA - FC BRAŞOV 0-5 (0-3) (Onofraş 22, 25, Moldovan 32, Surdu 73, A. Ghindaru 87).

-Craiova, Stadion: "Extensiv": CSM REŞIŢA - STEAUA BUCUREŞTI 1-2 (1-1) (Ciocoi 13p / M. Rădoi 20, Cl. Răducanu 89).

-Sibiu, Stadion: "Independenţa": GLORIA BISTRIŢA - EXTENSIV CRAIOVA 0-1 (0-0) (Sola 57).

-Bistriţa, Stadion: "Gloria": FCM BACAU - FC BIHOR ORADEA 1-2 (0-1) (Cursaru 90p / Kenesei 16, Gado 69).

-Buzău, Stadion "Gloria": CEAHLAUL P. NEAMT - CIMENTUL FIENI 1-0 (0-0) (Enache 64).

*Pentru sferturile de finală ale Cupei României s'au calificat RAPID, DINAMO, ASTRA, FC BRASOV, STEAUA, EXTENSIV, FC BIHOR şi CEAHLĂUL.

NADIA COMANECI CANDIDEAZĂ PENTRU C.O.I.

Nadia Comaneci, una din cele mai faimoase gimnaste ale tuturor timpurilor, plănuieşte să candideze pentru un loc în Comitetul Olimpic Internaţional. Candidatura sa a fost aprobată de Comitetul Olimpic Român, după ce preşedintele acestuia, Ion Ţiriac, a eşuat de două ori în tentativa sa de a ajunge în forumul suprem al gimnasticii mondiale.

GIGI NEŢOIU ACUZAT DE PRESA DIN BĂNIE

Gazeta de Sud, Craiova îl acuză pe Gigi Neţoiu că vinde tot ce are mai valoros în echipă şi cumpără cam ce refuză alţii.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A după etapa a 12-a

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pct.
1.	Rapid	12	8	3	1	22	- 8	27
2.	Dinamo	12	7	4	1	29	- 13	25
3.	FC Naţional	12	6	5	1	20	- 8	23
4.	Steaua	12	7	1	4	22	- 14	33
5.	FCM Bacău	12	6	2	4	18	- 13	20
6.	Farul	12	5	3	4	18	- 17	18
7.	Oţelul	12	5	4	4	12	- 10	6
8.	Univ. Craiova	12	4	4	4	18	- 18	16
9.	Gloria Bistriţa	12	5	1	6	10	- 17	16
10.	FC Braşov	12	4	3	5	12	- 14	15
11.	Ceahlăul	12	4	2	6	13	- 17	14
12.	Astra	12	2	6	4	13	- 13	12
13.	Petrolul	12	3	3	6	12	- 21	12
14.	FC Argeş	12	3	3	6	8	- 19	12
15.	Sportul stud.	12	3	1	8	13	- 23	10
16.	UM Timişoara	12	1	3	8	9	- 24	6

BRONZ LA SABIE PENTRU ROMÂNIA LA NIMES

Echipa masculină de sabie a României a câştigat medalia de bronz, în cadrul Campionatelor Mondiale de scrimă, care se desfăşoară la Nimes, informează AFP. Echipa României, formată din sportivii Mihai Covaliu, Florin Zalomir şi Dan Gaureanu, a învins, cu scorul de 45-40, formaţia Germaniei, în finala mică a probei.

Reprezentativa României a fost învinsă, în semifinale, cu scorul de 45-28, de echipa Ungariei. Finala probei a fost câştigată de reprezentativa Rusiei, care a învins, cu scorul de 45-37, echipa Ungariei.

ALIN STOICA LA NEGOCIERI CU ANDERLECHT

Internaţionalul român Alin Stoica încearcă să redeschidă negocierile privind încheierea unui nou contract cu clubul său Anderlecht, dar va refuza să-şi limiteze cererile salariale. Anderlecht a încercat în ultima vreme, fără succes, un transfer al mijlocaşului român, dar, în prezent, Alin Stoica pare decis să rezolve diferendul cu gruparea belgiană.

"Nimeni nu mă poate blama că nu-mi iubesc clubul. Sunt aici de cinci ani şi întotdeauna am dat tot ce-am avut mai bun pentru club. Conform spuselor agentului meu, salariul pe care-l solicit este unul normal pentru un club ca Anderlecht, dar nu voi face public acest lucru. Voi face tot ce pot pentru Anderlecht", a declarat Alin Stoica.

Anderlecht a cunoscut un debut slab de campanie europeană, fiind eliminată din Liga Campionilor şi Cupa UEFA.

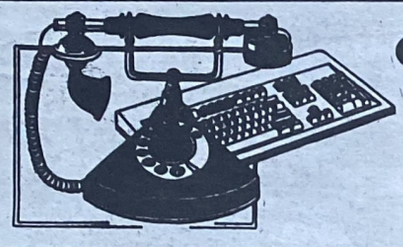

din cele 3 colțuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

AFGANISTANUL ATACAT ŞI RIPOSTA BIOTERORISTĂ

Deoarece Talibanul a refuzat în continuare să predea pe Osama bin Laden şi pe ceilalţi teroriştii care fac parte din *Al Qaeda*, pe data de 7 Octombrie, la ora 12 (ora Washingtonului, ora 20 la Kabul) a început atacul american asupra Afganistanului, cu un bombardament de aviaţie şi cu rachete lansate de pe navele din Golful Persic şi Marea Arabiei. Au fost atacate bazele teroriste de antrenament ca şi obiective militare şi aerodromuri dela periferiile capitalei Kabul, ale oraşelor Kantahar, Jalalabad, Shindand, Herat şi Mazar-e-Sharif şi Konduz.

Bombardamentele au continuat şi în zilele următoare, pentru lichidarea acestor obiective. Deşi marea parte a forţelor militare este formată de USA şi de Marea Britanie, lupta împotriva Talibanilor şi al Qaeda condusă de bin Laden este dusă de o coaliţie formată de Statele Unite, Marea Britanie, Franţa, Canada şi Germania. Şi alte ţări şi-au anunţat sprijinul lor, dacă nu cu forţe militare cel puţin cu serviciile lor secrete pentru prinderea persoanelor care au legături cu organizaţiile teroriste.

În afară de avioanele de pe port-avioanele *Enterprise* şi *Carl Vinson* din regiune, au participat avioanele de bombardament B-1B şi B-52 dela baza engleză Diego Garcia din Oceanul Indian.

După începerea atacului asupra Afganistanului, bin Laden a mai transmis un nou avertisment în care a spus că Statele Unite nu vor avea securitate decât după ce trupele americane vor părăsi locurile sfinte şi după ce se va putea vedea o situaţie reală în Palestina.

Ameninţările lui Laden au început să se contureze la câteva zile după atacul asupra Afganistanului, când au început să apară primele cazuri de antrax în Statele Unite, anunţând deci utilizarea de către teroriştii a armei bacteriologice, cu grave consecinţe şi implicaţii în viaţa de zi cu zi a populaţiei şi deci şi o posibilă ameninţare cu arme biologice mai de temut.

Antraxul cutanat (pustula malignă), cunoscut popular ca buba neagră sau dalac, este o boală care apare la animalele ierbivore ca vite, oi, capre şi cai. Omul se infectează accidental după contactul cu carnea animalelor care conţine bacilul antraxului (Bacillus Anthracis).

Forma cea mai des întâlnită este forma cutanată în urma contactului pielei cu produsul infectat. Netratată, această formă devine periculoasă în urma toxinelor produse de acest bacil virulent protejat de o capsulă, care produc moartea în 20% din cazuri.

Bacilul are şi o formă de rezistenţă, sporul, care rezistă la fierbere şi care poate trăi în mediul înconjurător ani de zile. Inhalarea lui, de exemplu prin scuturarea blănilor sau prelucrarea lânei animalelor care au murit de această boală, duce la forma cea mai gravă, forma pulmonară, care dă peste 95% cazuri mortale, chiar tratată cu antibiotice, datorită germinării sporului şi tranformării lui în bacil. Acesta produce toxina a cărei diseminare rapidă în organism produce moartea.

În cazul când sporii sunt înghiţiţi, apare forma intestinală, forma prin care se infectează ierbivorele după ce au păscut într'o zonă contaminată cu spori, deci o formă gravă, cu 50-90% mortalitate, chiar tratată.

Primele cazuri au apărut în Florida, fiind vorba de antrax pulmonar, când sporii bacilului au fost inhalaţi. Au apărut apoi cazuri de antrax cutanat la New York, la reţelele de televiziune ABC, CBS şi NBC, în urma contaminării cu spori trimişi prin plicuri de corespondenţă, sub forma unui praf fin.

Cu implicaţii şi mai serioase au fost depistările de spori in Senatul american, în care au fost expuse 29 de persoane, ceea ce a dus la închiderea pentru câteva zile a Capitoliului pentru măsuri de desinfectare.

Au mai apărut în continuare cazuri mortale de antrax prin inhalare şi chiar descoperirea prezenţei de antrax la serviciul de poştă al corespondenţei pentru Casa Albă. Cazurile cel mai frecvente au fost la serviciile poştale din New York, Washington şi New Jersey, datorită posibilităţii de a trimite plicuri contaminate cu praful respectiv care conţine spori. Până la sfârşitul lunii au apărut cazuri la Departamentul de Stat, Curtea Supremă de Justiţie şi chiar la CIA.

În primele plicuri cu spori s'au găsit texte scrise de mână cu ameninţări ca *"Nu puteţi să ne opriţi. Avem acest antrax. Acum veţi muri. Vă e frică? Moarte Americii. Moarte Israelului. Allah e mare"*.

Toate aceste evenimente au creat un fel de panică ce a dus la disruperea activităţii guvernamentale, a întreruperii serviciului poştal şi a făcut deci pe lucrători mai puţin productivi. Controalele riguroase pe aeroporturi şi la graniţe au stânjenit traficul comercial cu toate consecinţele lui negative.

Teroriştii au reuşit cu minimum de efort să producă frică şi destabilizare, mediile de informaţie amplificând paranoia prin tot felul de interpretări menite să crească tirajul ziarelor şi zelul comentatorilor. Pentru măsurile de desinfecţie, vaccinare şi antibiotice se vor cheltui miliarde de dolari.

Se crede că prima oară antraxul a fost utilizat ca armă bacteriologică în 1937 de către Japonezi, în urma războiului cu China. În 1942 Marea Britanie a făcut experienţe cu antrax pe insula *Gruinard* de lângă coasta Scoţiei. O acţiune masivă de decontaminare a insulei a început în 1979 şi a fost completată de-abia în 1987 după utilizarea a 280 tone de formol (formaldehidă) şi 2.000 tone de apă de mare.

În 1943 şi Americanii au început să se joace cu antraxul, ca să-l dezvolte ca armă, programul biologic continuând în anii '50 şi '60 la Fort Derick, în statul Maryland. În anii '50 Universitatea Statului Iowa a produs tulpina virulentă de antrax *"Ames"*, care mai apoi a fost vândută în mai multe părţi ale lumii... Aşa că...

În 1972 o convenţie internaţională a scos în afara legii dezvoltarea şi depozitarea armelor biologice. De reamintit că în 1979 spori de antrax aerosolizat, scăpaţi accidental la o instalaţie militară sovietică, a omorît 68 de persoane.

În 1991, trupele americane trimise în războiul din Golf au fost vaccinate pentru antrax, iar în 1998 s'a aprobat vaccinarea tuturor serviciilor militare.

Preşedintele Bush a dus o vie activitate pentru ridicarea moralului poporului american. În cuvântările sale, el a subliniat din nou că lupta Americii este impotriva terorismului, nu a Islamului, aşa cum caută să agite lumea islamică propaganda de dezinformare a reţelelor teroriste, care a ajuns până acolo încât să acuze pe Americani că trimit alimente otrăvite în pachetele paraşutate de aviaţia americană pentru sutele de mii de refugiaţi care vor să treacă în Pakistan. De asemenea Talibanii masează vehicule militare lângă barăcile Crucii Roşii...

Bush şi Putin

Bush şi Jiang Zemin

Foarte importantă este pentru Americani convingerea lumii arabe prietene de justeţea luptei începută în Afganistan. Guvernul lui Bush are dificila misiune de a menţine balanţa între prietenia cu Israel şi nemulţumirea Arabilor de ccea ce se petrece acolo.

Între guvernul israelian şi guvernul american au existat fricţiuni după ce Sharon a atras atenţia Washingtonului: *"să nu căutaţi să domoliţi pe Arabi în dauna noastră. Este inacceptabil. Israelul nu va fi o altă Cehoslovacie"*, aluzie la cedarea acesteia de către Anglia, pentru a obţine o pace cu Germania. Bush a declarat supărat că această declaraţie este inacceptabilă.

Ce crede lumea arabă este exemplificat de declaraţiile prinţului saudit *Alvaleed bin Talal*, nepotul regelui Fahd care a vizitat locul dezastrului dela New York impreună cu primarul Rudolph Giuliani.

Spunând că nu este un echivalent moral şi nici o justificaţie pentru uciderea atâtor mii de nevinovaţi, el a dat apoi un interviu la CNN în care a spus că Preşedintele Bush are tot dreptul să dea loviturile militare asupra Talibanilor, dar că el trebue să se uite la rădăcinile problemei. *"Oarba alianţă şi favoritismele pentru Israel nu pot ajuta fiindcă trebue să înţelegeţi că poporul arab vede zilnic cum Palestinienii sunt măcelăriţi. El crede că în mod real Statele Unite sunt principalul spirijinitor în ceea ce se întâmplă acolo"*. Donaţia de 10 milioane de dolari pentru victimele atacului a fost refuzată de primarul New Yorkului.

Deşi în stare de război, se continuă sistemul democratic american de a da zilnice conferinţe de presă de purtătorii de cuvânt ai Casei Albe, Pentagonului sau Departamentului de Stat, în care apar uneori chiar miniştri sau generali asediaţi de stolurile de reporteri agresivi, care pun întrebări situate pe gama dela naiv până la inconştient.

Răspunsurile eventuale pot pune în primejdie operaţiunile militare, cum a remarcat cu supărare Secretarul Apărării, Donald Rumsfeld.

Pe data de 20 Octombrie războiul din Afganistan a intrat într'o nouă fază, când au fost trimise primele trupe terestre sub forma unor formaţii de comando. Un grup a fost debarcat din elicopterele venite de pe portavionul *Kitty Hawk* şi a distrus complexul liderului taliban mollahul Mohamed Omar din Kandahar, iar alt grup format din trupele de elită Rangers, a fost paraşutat la 100 km mai la Sud, pentru a distruge un aeroport.

Ambele formaţii au fost aduse la bazele lor, după executarea misiunii, fără pierderi. La sfârşitul lui Octombrie erau pregătite pentru a interveni şi trupe de comando engleze.

În dorinţa de a obţine cât mai multe aprobări pentru războiul împotriva terorismului, după circuitul făcut de Colin Powell în mai multe state musulmane, Preşedintele Bush a participat la Shanghai la forumul APEC (Asia-Pacific-Economic-Cooperation), la care au participat 21 de naţiuni printre care în afară de Statele Unite au participat şi Rusia şi Canada, ca ţări cu ieşire la Oceanul Pacific.

Liderii, în afară de înţelegerile comerciale, au condamnat atacul asupra Statelor Unite din 11 Septembrie şi au promis să ia măsuri financiare pentru oprirea fondurilor destinate terorismului.

Mai importante au fost întâlnirile Bush-Jiang Zemin şi Bush-Putin. Dela preşedintele chinez s'a primit promisiunea de colaborare a serviciilor secrete, ca şi de stoparea fondurilor financiare destinate terorismului.

Preşedintele Rusiei a fost complet de acord cu măsurile luate de preşedintele american după atacul asupra Americii, considerând ca acţiunile au fost *"cumpănite şi adecvate"*, adăugand că *"este foarte important să ştim că dacă începem să luptăm împotriva terorismului, trebue să mergem până la capăt, fiindcă altfel teroriştii ar putea crede că nu sunt vulnerabili"*.

Putin a fost de acord cu cererea americană de a modifica tratatul antibalistic din 1972, dacă Bush va decide să nu se retragă din el. De reamintit că Putin a intervenit ca Tadjikistanul să accepte pe teritoriul său baze americane pentru atacul asupra Afganistanului şi a fost primul şef de stat care a telefonat lui Bush la 11 Septembrie.

Afganistanul are o suprafaţă de 652.225 km² şi o populaţie de 28 milioane de locuitori. Jumătate dintre aceştia sunt de origine Pashtun, urmaţi de Tadjici, Uzbeci şi Hazari.

Majoritatea Afganistanului este formată din munţi infertili şi deşert, dar în partea de Nord are câmpii arabile, ceea ce face ca numai o optime din suprafaţa ţării să fie arabilă şi din aceasta numai o treime să fie irigată.

Produsul naţional pe cap de locuitor al Afganistanului este printre cele mai scăzute din lume. Din cauza lipsei de asistenţă medicală, există o incidenţă mare de tuberculoză, dezinterie bacilară şi amebiană.

Osama bin Laden

În 1979 ţara este invadată de URSS şi urmează o luptă de gherilă a Afganilor, dusă de Mujahedini. În 1989 trupele sovietice se retrag. După câţiva ani de război civil, se formează un guvern mujahedin care, la rândul lui, va fi înlocuit de Taliban în 1994, un partid islamic ortodox, sprijinit de Pakistan.

Antraxul continuă să se extindă încet şi s'au primit noi mesaje de ameninţare teroristă pentru începutul lunii Noembrie.

Tabără teroristă înainte şi după bombardament

INSTITUŢIONALIZAREA CORUPŢIEI

George GEORGESCU

PDSR
"Un partid numit corupţie".

Urmare din numărul trecut

Mulţi membri ai acestui partid au fost implicaţi într'un număr extrem de mare de abuzuri şi afaceri frauduloase, precum *"Afacerea Apartamentul"*, *"Legitimaţiile de revoluţionar"*, *"Filiera Franceză"* sau *"Afacerea Jimbolia"* din timpul guvernului Văcăroiu, în care 965 de vagoane ce conţineau 36.500 tone de combustibil au trecut în mod fraudulos frontiera româno-iugoslavă pe la Jimbolia. *"Încălcarea de către România a embargoului impus fostei Iugoslavii, a fost o decizie luată la nivel înalt"*, a declarat în anul 1998 fostul director SRI Virgil Măgureanu, care a mai spus că Ion Iliescu şi primul ministru N. Văcăroiu erau ţinuţi la curent cu încălcarea embargoului.

După cum a declarat într'o conferinţă de presă fostul preşedinte Constantinescu, învins în lupta declanşată contra corupţiei, Combinatul Petrochimic *"Solventul"* a pompat între anii 1993-95 prin conducte subterane peste 38 de mii de tone de motorină şi 8.000 de tone de benzină, sustrăgându-se dela plata comisionului vamal, realizând astfel o evaziune fiscală de peste 7 miliarde de lei, fiind implicaţi în această afacere membri ai guvernului Văcăroiu.

Alţi senatori ai acestui partid, precum Iorgovan sau Duţă, au apărat în instanţă pe cei mai mari excroci din România. În urma unui control efectuat de Garda Financiară la una din cele 10 firme ale deputatului pedeserist G. Bivolaru, s'a descoperit o evaziune fiscală de cca. 5 miliarde de lei. El a fost învinuit de înşelăciune, fals intelectual şi uz de fals. Împreună cu soţia sa, Mona de Freitas, a cauzat BRD pagube în valoare de 100 miliarde lei, între anii 1993-96. Cu tot efortul depus câţiva ani de parlamentarii PDSR de a-l salva, lui Bivolaru i s'a ridicat imunitatea parlamentară. Un alt deputat PSD (PDSR), Tudor Baltă şi-a construit în Muncipiul Constanţa o vilă, un hotel şi jumătate din Eximbank.

După recâştigarea alegerilor din anul 2000, PSD (PDSR) neavând practic o opoziţie care să-i monitorizeze acţiunile, a pornit o campanie de acaparare a Puterii Legislative şi Judecătoreşti, numind magistraţi înregimentaţi politic în partidul dela putere, pentru ca absolut toate cazurile de corupţie în care sunt implicate personalităţi pedeseriste să fie înmormântate. În alte dosare, prin trafic de influenţă şi falsuri, anumiţi parlamentari, demnitari şi membri ai guvernului au obţinut ilegal în intervalul dintre anii 1990-97 locuinţe din fondul de protocol. Şi această afacere a fost înmormântată, deoarece pe lista întocmită de Valerian Stan, Şeful Departamentului de Control al Guvernului Ciorbea apăreau membri marcanţi ai PDSR şi PD. Muşamalizarea Afacerii *"Apartamentul"* a debutat cu îndepărtarea lui Valerian Stan din funcţie.

MINISTERUL DE INTERNE. Acest minister care are menirea să vegheze asupra ordinei în ţară este, din păcate, plin de cadre corupte, complici ai reţelei de excroci. Secţia Parchetelor Militare a trimis în judecată, în luna August crt. o întreagă reţea de hoţi care au furat aproape 1 milion de tone de petrol din conducte în cursul anului 2000. Aceste bande au acţionat în linişte, fiind păzite de cadre ale poliţiei din judeţele Vâlcea şi Olt. Pe întreg teritoriul ţării, ofiţeri cu funcţii importante în IJP şi-au construit vile, restaurante, au cumpărat magazine, câte 2 sau 3 apartamente sau limuzine luxoase.

În judeţul Gorj, maşini furate în străinătate au fost înmatriculate de poliţiştii din Tg. Jiu cu sprijinul unui colonel, şef al poliţiei rutiere. Şi în Jud. Prahova un lt. col. din poliţia rutieră IJP Prahova a înlesnit vânzarea şi înmatricularea ilegală a unor autoturisme furate în străinătate, iar în Municipiul Constanţa ofiţeri de poliţie şi-au construit vile luxoase pe Valea Prahovei şi la Braşov. Până şi şeful Biroului Furturi Auto al Poliţiei Sector 2 Bucureşti a fost arestat, fiind prins în urma unui flagrant, dând mită unui coleg pentru a elibera un excroc. Un caz deosebit de grav este cel al lui Mihai Danielescu, fiul unui colonel dela Dinamo, care a omorît un bătrân cu maşina într'un refugiu de staţie de autobuz. Deşi conducea un autoturism cu număr fals şi a fugit dela locul accidentului, el a fost eliberat din arest, faptele lui, inclusiv omorul fiind considerate *"infracţiuni minore"*, deoarece tatăl lui are relaţii până la vârful MI şi al PSD/PDSR.

SISTEMUL FINANCIAR-BANCAR. Ziarul elveţian de limbă franceză *"La Tribune de Geneve"* a publicat de curând un articol referitor la Sever Mureşan, fostul preşedinte al *"Bancorex"*, fost ofiţer la Dinamo Bucureşti, condamnat la Geneva la 3 ani şi 6 luni temniţă grea, pentru deturnare de fonduri în detrimentul Băncii *"Dacia Felix"*, al căror total se ridica la 26 milioane dolari. La data de 31 Mai 2001 din România s'a plătit cauţiunea de 150.000 de franci, iar în luna lunie el a fost extrădat în ţară unde, însă, a fost pus în libertate după câteva zile numai de justiţia dâmboviţeană. La o întrebare pusă de jurnalişti, care l-au întrebat dacă a fost ofiţer SIE, Sever Mureşan a răspuns: *"Am avut realţii cu toate serviciile secrete. Le-am ajutat pe toate. Am avut acces la informaţiile tuturor serviciilor secrete"*. Prejudiciul total pricinuit de el la *"Bancorex"* este estimat la 4.500 miliarde de lei. Prin această bancă s'au derulat *"Afacerea Jimbolia"*, *"Afacerea Costea"* cu faimosul album şi afişele electorale ale lui Ion Iliescu, pentru instrumentarea cărora judecătorul Ovidiu Budușan a fost mazilit. Albumul *"Eterna şi Fascinanta Românie"* a fost editat din dispoziţiile secretarului general al guvernului Văcăroiu, Viorel Hrebenciuc, cu suma de 5,7 milioane dolari primiţi dela Bancorex, unde Temeşan era director.

Falimentarea Băncii *"Bancoop"* a păgubit pe cei peste o jumătate de milion de deponenţi cu 2.700 miliarde de lei. Directorul Băncii Alex. Dinulescu a fost condamnat la 10 ani închisoare, dar judecarea lui s'a făcut în stare de libertate şi infractorul a reuşit să se sustragă executării pedepsei, fugind în străinătate. A fost dat în urmărire prin Interpol, dar nu a fost prins nici până în ziua de azi. Sub pretextul că va furniza ţării noastre tehnologie ultramodernă, Societatea Megapower a obţinut cu aprobarea guveranţilor de atunci, suma de 12 milioane dolari dela Banca Română de Dezvoltare, sumă pe care nu a înapoiat-o niciodată, aşa cum nu a livrat nici măcar un singur articol din tehnologia de vârf promisă. De altfel, nici nu ar fi putut să facă acest lucru, deoarece după ce s'au văzut cu banii în buzunar, organizatorii au înregistrat în anul 1993 falimentul firmei la un Tribunal din California. Cei care au investigat acest caz, au descoperit strânse relaţii între cel care a înfiinţat firma Megapower şi anumiţi lideri politici din perioada de vacuum legislativ de după Decembrie 1989. Parlamentul României a luat cunoştinţă de dimensiunile acestui scandal şi afacerea Megapower a făcut la timpul respectiv obiectul investigaţiilor unui comisii senatoriale, dar începând cu anul 1994 a fost înmormântat cu cea mai mare discreţie.

TRANSPORTURILE. După Revoluţie, Flota Maritimă Civilă a ţării noastre era alcătuită din 345 de nave de transport şi pescuit, care străbăteau mările şi oceanele lumii, fiind administrate de NAVROM, UZINIMPORTEXPORT, ÎNTR. DE PESCUIT OCEANIC etc. Această flotă, astăzi decimată, reprezenta la timpul respectiv o componentă economico-strategică de mare importanţă. Afacerişti fără scrupul au aplicat o politică de jaf faţă de flota comercială a ţării, pe care practic au lichidat-o, înstrăinând-o pe preţuri de nimic. Astăzi nici un gram din peştele congelat pe care navele achiziţionate pe bani grei îl aduceau dela mari distanţe, nu mai intră în porturile româneşti. Compania Maritimă ROMLINE SA Constanţa a încredinţat managementul a 3 nave unei companii de navigaţie străină, al cărei administrator era un cetăţean care avea la activ 70 de condamnări pentru infracţiuni economice. Cine este vinovat de jaful datorită căruia Flota noastră comercială practic nu mai există şi nu mai reprezintă o forţă economică? Dosarele acestei afaceri au fost înmormântate, iar cei care au anchetat jaful au fost înlăturaţi, deoarece mulţi dintre cei implicaţi făceau parte din structurile puterii postdecembriste.

În anul 1996, după câştigarea alegerilor de către CDR şi schimbarea procurorului general N. Cochinescu, pătrunsese o rază de lumină în toate aceste afaceri. Astăzi, însă, nimeni nu mai pomeneşte de ele, întrucât după revenirea PDSR la putere în Decembrie 2000, toţi magistraţii care se ocupau de aceste cazuri, prima victimă fiind generalul Dan Voinea, au fost înlăturaţi sau li s'au luat dosarele, peste ele aşternându-se colbul uitării. Lipsa unei independenţe reale a Justiţiei, complet aservită în momentul de faţă partidului de guvernământ a dus la instituţionalizarea corupţiei, fenomen care este controlat şi exploatat de structurile mafiote ale căror tentacule duc până la vârful puterii pedeseriste.

Pentru eradicarea acestui fenomen, epurarea morală trebue să înceapă în primul rând cu Justiţia, care este iremediabil compromisă la ora actuală, ea reprezentând o stavilă în calea normalizării vieţii în societatea românească, netezind în acelaşi timp drumul spre dictatură unui partid plin de sechele ale comunismului.

În al doilea rând urmează partidul tandemului Iliescu-Năstase, care trebue supus unor intervenţii chirurgicale de amploare, pentru a se extirpa din rândurile sale tumorile ce colcăie de excroci ce şi-au găsit adăpost în acest eterogen conglomerat politic, putred de corupt.

Pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

Criza în relaţiile Bucureştiului cu Chişinăul

Relaţiile dintre România şi Republica Moldova au intrat într'o perioadă tensionată, după ce la mijlocul lunii Noembrie Premierul Adrian Năstase şi-a anulat vizita la Chişinău, ca urmare a discursului anti-românesc al Ministrului Justiţiei dela Chişinău, Ion Morei. Aflat la Strasbourg, la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, unde se judecă dosarul privind Mitropolia Basarabiei, el a acuzat autorităţile dela Bucureşti de *"amestec în treburile interne"* ale Republicii Moldova şi *"expansionism românesc"*.

Dela venirea la putere a comuniştilor, în Februarie, Chişinăul a practicat o politică constantă de rusificare. Limba rusă a devenit obligatorie în şcoli şi a fost adoptată o lege a minorităţilor, prin care populaţia majoritară este numită *"moldovenească"*, iar Românii sunt consideraţi minoritari.

Dosarul dela Strasbourg se referă la refuzul autorităţilor dela Chişinău de a înregistra Mitropolia Basarabiei. Oficialii moldoveni s'au arătat surprinşi de reacţia autorităţilor dela Bucureşti faţă de mesajul prezentat la Strasbourg de Ministrul Morei, informează BASA-press, preluată de Mediafax. Tarlev a declarat pentru BASA-press că nu i s'a prezentat oficial declaraţia Guvernului român, din care rezultă că Năstase nu va mai veni la Chişinău, unde urma să participe la trilaterala româno-moldo-ucraineană. Oficialul şi-a exprimat regretul că omologul său dela Bucureşti nu a făcut uz de linia telefonică directă, instalată recent, pentru a-l anunţa în legătură cu situaţia creată şi cu decizia pe care a luat-o, dar el s'a declarat optimist şi a spus că nu crede că relaţiile bilaterale vor fi afectate de incidentul produs.

Pe de altă parte, liderul fracţiunii parlamentare comuniste, Victor Stepaniuc, formaţiune aflată la guvernare, susţine că Guvernul român a avut o reacţie exagerată la o luare de poziţie a Ministrului Morei. În opinia lui, mesajul lui Morei este comparabil, ca intonaţie şi lexic, cu opiniile vehiculate la Bucureşti, în presa sau în cercurile puterii.

În intervenţia sa ca reprezentant al Guvernului dela Chişinău, în cadrul audierilor la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în dosarul legat de Mitropolia Basarabiei, Ministrul Ion Morei a susţinut că: *"Interesul politic şi administrativ, adică de amestec direct în treburile statului suveran şi independent Republica Moldova, este promovat de către România în spaţiul dintre Prut şi Nistru prin intermediul unor forţe moldoveneşti pro-române. Acest amestec, făcut uneori în stil hei-rup-ist, a generat multe stări conflictuale şi destabilizatoare în zonă"*.

"Care e raţiunea promovării şi legalizării în final în Republica Moldova a cultului românesc identic sută la sută cu cel moldovenesc? Explicaţia e una singură: semănarea discordiei între credincioşi, pentru a se ajunge, în sfârşit, la confruntare şi la o perpetuă stare de beligeranţă, de destabilizare a situaţiei sociale şi politice în Republica Moldova! Se mizează pe faptul că, în ape tulburi, expansionismul românesc va pescui mai uşor, inclusiv prin intermediul Patriarhiei Române", a mai spus oficialul Republicii Moldova.

Declaraţiile au fost considerate de Guvern o *"probă de iresponsabilitate"* şi *"ofensatoare"*. România şi Moldova au mai multe proiecte comune pe plan economic. De exemplu, Bucureştiul a alocat un milion de dolari ca asistenţă financiară pentru unele categorii de cetăţeni de dincolo de Prut, pentru plata paşapoartelor. Mai mult, România a susţinut în mod constant primirea Moldovei în Pactul de Stabilitate, organizaţie care acordă o mare importanţă colaborării regionale. Moldova este singura ţară fostă sovietică devenită membru cu drepturi depline în Pact.

Se întăresc măsurile de penitenciar pentru membrii grupului Ilaşcu

Administraţia închisrii dela Hlinaia nu le-a permis rudelor lui Tudor Petrov-Popa, unul din membrii grupului Ilaşcu, să-l vadă pe motiv că acesta ar putea fi vizitat doar de două ori pe an.

Sora lui Tudor Petrov-Popa, Raisa Popa, a declarat că responsabilii dela penitenciar au spus că fratele ei va putea fi vizitat doar de două ori pe an şi va primi pachete cu produse alimentare o dată pe lună.

Tudor Petrov Popa a fost transferat recent dela penitenciarul din Tiraspol la cel din Hlinaia. Raisa Popa a spus că regimul închisorii dela Hlinaia este mult mai dur.

SITUAŢIA DIN ŢARĂ

DIN NOU PROBLEMA RELAŢIILOR CU RUSIA, SAU ÎNGÂNAREA ÎNGÂNĂRILOR

——Ion BOIERU——

Un lucru foarte ciudat se întâmplă în politica externă a Partidului Socialist al lui Adrian Năstase. Pe neaşteptate, au apărut în presa română tot felul de informaţii despre vizitele membrilor guvernului, într'un du-te vino fără întrerupere, la Moscova. Un ziar din ţară a intitulat seria de informaţii privind aceste vizite *"Toate drumurile duc la Moscova"*. Informaţiile sunt aproape complete, afară de cazul că există puncte despre care nu au vorbit emisarii guvernului, la reîntoarcerea dela Moscova a celor ce au făcut această călătorie.

În acest moment, chiar dramatic, al preocupărilor oficiale cu problemele legate de aderarea la NATO şi Uniunea Europeană, graba guvernanţilor care s'au dus la Moscova cu intenţia de a relansa ideea semnării unui *"tratat de bază"* cu Rusia, crează în ţară o adevărată stare de îngrijorare, cel puţin în rândurile Românilor care alcătuiesc *"Ţara reală"*, nu a politicii de stânga care este dominată de Partidul Socialist al lui Adrian Năstase şi al lui Ion Iliescu.

Firește, este nevoie de a asigura relaţii bune cu toţi vecinii ţării noastre, în perspectiva integrării în structurile politice euro-atlantice. Dar graba care se face cu relaţiile dintre România şi Rusia este suspectă pe diverse motive pe care nu le înşirăm acum, căci sunt arhicunoscute dezbaterile în legătură cu acţiunile lui Ion Iliescu din trecutul apropiat. Şi, putem trece peste ele, ca să discutăm perspectivele actuale, cu datele de care dispunem la ora actuală.

Primul punct pe care vrem să-l expunem este modalitatea prin care se fac negocierile acestui tratat cu Rusia. Guvernul actual, care nu reprezintă ţara, ca orientare şi ideologie pur românească, este prea îndrăzneţ ca să poarte astfel de negocieri cu Rusia. În anii 1945-1946, după Armistiţiul ruşinos, care s'a făcut cu Rusia Sovietică apoi Tratatul de Pace, nici una din clauzele acestui tratat nu a fost favorabilă României. Ţara a fost iobăgită de Moscova şi ameninţată cu lichidarea ei definitivă, dacă nu interveneau evenimentele din anii '90, care au dus la prăbuşirea *"Imperiului satanic"*, cum afirma Preşedintele american Reagan.

România a făcut, după Decembrie 1989, un nou tratat cu Rusia necomunistă, în titulatura sa, dar nerespectând drepturile României, care se cunosc foarte bine. Motivul - guvernul care a succedat lui Decembrie '89 era de coloratură marxistă, dominat de aceleaşi obiective, uneori camuflate, dar niciodată eliminate, nici chiar astăzi. *"Tratatul acela cu Rusia a fost şi rămâne o adevărată ruşine pentru Ţara Românească"*.

Acum se încearcă un nou tratat, fără ca diplomaţia română să elimine greşelile de atunci, prin discutarea şi eliminarea efectelor Tratatului Ribbentrop-Molotov, prin care a fost ocupată Basarabia noastră strămoşească; şi, tot atunci s'a renunţat la Tezaurul românesc, care se găsea la Moscova, din timpul Primului Război Mondial.

Negociatorii de acum, care au fost la Moscova, afirmă că este vorba, în cazurile menţionate mai sus de subiecte care aparţin trecutului. Acest lucru nu este adevărat: ele aparţin prezentului nostru. Noi, adică Ţara Românească, nu putem renunţa la Basarabia şi la Tezaurul de Aur, care aparţin poporului român, şi *"nimeni nu are dreptul să ofere Rusiei, aceste părţi ale patrimoniului naţional"*. Ministrul de Externe al României, fostul ambasador în Statele Unite, nu are încuviinţarea Ţării să facă astfel de afirmaţii. Înseamnă că nu are nimic comun cu poporul român şi cu istoria acestui popor. El, oare nu ştie că Rusia niciodată, în trecut, nu a respectat nici unul din angajamentele pe care şi le-a luat faţă de România?

Înainte de 1945, Beneş, fiind ambasador la Moscova şi prieten cu Iuliu Maniu, i-a trimis acestuia din urmă o scrisoare, prin Decembrie 1943, în care îi aducea la cunoştinţă că a fost chemat de Molotov, Ministrul de Externe al Rusiei Sovietice, prin care îi solicita să comunice, din partea lui, lui Maniu, că Rusia Sovietică nu are nici o pretenţie teritorială asupra Basarabiei. Ce s'a ales de această promisiune a lui Molotov, după invadarea României, după 23 August 1944? Ne poate explica cineva din guvernul actual şi, în special, ministrul de Externe, acest lucru?

Geoană a declarat ceva foarte grav, că *"România este dispusă să lanseze într'o manieră spectaculoasă relaţiile sale politice şi economice cu Rusia"*. Este vorba despre un spectacol sportiv sau cinematografic, sau despre tragedia unei ţări, care este vecină cu Rusia, în care nu poate avea încredere nici măcar o iotă? Şi, care rămâne în permanenţă un pericol pentru existenţa noastră naţională, în devenirea istoriei.

Politica aceasta, indicată de actualii guvernanţi este o îngânare a îngânărilor, pe care numai ei şi-o permit, fără asentimentul general al ţării. Aceşti guvernanţi mai bine ar sta să mediteze, înainte de a se aventura într'un joc de-a politica. Generaţiile viitoare nu trebue să moştenească greşelile contemporanilor.

Regele Carol I, care făcea parte dintr'un alt neam şi care, prin adopţie, a devenit Român, în Consiliul de Coroană, dinainte de Primul Război Mondial, s'a supus hotărârilor Consiliului, de a intra în război împotriva Germaniei, adică împotriva foştilor lui conaţionali. Acesta a fost un gest spectaculos, nu concesiile care se fac Rusiei de astăzi, cum zice Geoană.

Vizitatorii de azi ai Moscovei ne spun că Rusia nu s'ar mai opune aderării noastre la NATO. Dar şi aici există o capcană, căci, în fond, pe noi nu ne interesează opoziţia Moscovei faţă de aderarea noastră la NATO şi Uniunea Europeană. Noi suntem o ţară europeană şi liberă să aibă politica ei externă, fără să ceară asentimentul Rusiei.

Dacă, în condiţiile de astăzi, Rusia s'a aliniat Americanilor, în lupta contra terorismului internaţional, asta este treaba Rusiei, nu a noastră. Rusia îşi desfăşoară politica ei externă, după chivernisirea propriilor ei interese. În realitate, noi credem că Rusia urmăreşte o apropiere de NATO, nu numai pe chestiunea terorismului internaţional, dar că ea este interesată, foarte interesată, să se transforme NATO, dintr'o organizaţie militară într'una politică, cum a fost Liga Naţiunilor şi apoi ONU, în care să obţină dreptul de veto, cu care să aibă o dominaţie perfectă.

Au analizat actualii conducători de guvern toate problemele, actuale şi pe cele din pespectiva viitorului, cu răspunderile care le revin, ca să aibă curajul să hotărască soarta României în acest moment de răscruce, sau vor doar să ne amăgească cu îngânarea îngânărilor? Nu le este frică, că vor scrie în istoria noastră o nouă tragedie?

Dela 1 Ianuarie 2002 produsele industriale importate din ţările UE vor fi scutite de taxe vamale

Renunţarea, începând cu 1 Ianuarie 2002, la taxele vamale pentru produsele industriale importate din statele UE, a reprezentat, în ultimul timp, subiectul unor discuţii aprinse, între autorităţi şi membrii comunităţii de afaceri din România. O mare parte dintre oamenii de afaceri şi-au exprimat teama că intrarea în concurenţă directă cu firmele occidentale i-ar putea duce la faliment.

Mihai Ionescu, secretarul general al Asociaţiei Naţionale a Exportatorilor şi Importatorilor din România (ANEIR), a afirmat recent că desfiinţarea taxelor vamale între România şi statele membre ale UE, începând cu 1 Ianuarie 2002, momentul intrării în circulaţie a monedei unice europene - euro, ar putea aduce României serioase prejudicii, având în vedere situaţia actuală a economiei naţionale.

Chiar Primul ministru Adrian Năstase a recunoscut că România nu este încă pregătită să facă faţă, pe termen mediu, presiunilor competitive şi forţelor de piaţă din cadrul Uniunii Europene. Există însă şi păreri conform cărora renunţarea la taxele vamele în relaţia cu UE reprezintă un proces gradual, care nu va afecta foarte tare industria românească.

Potrivit Acordului de asociere a României la UE, eliminarea sau diminuarea taxelor vamale la importul de produse agroalimentare din UE se realizează numai parţial, având în vedere sensibilitatea deosebită a acestui sector. Aderarea României la UE, aşa îndepărtată cum este, va implica, însă, suprimarea totală a taxelor vamale pe ansamblul produselor agroalimentare. Aceste schimbări trebue privite însă, în contextul în care, tot dela începutul anului viitor, România va avea o nouă Lege a TVA-ului, care desfiinţează legătura existentă între acest impozit şi taxele vamale. Mai exact, taxele vamale zero nu mai înseamnă, dela 1 Ianuarie 2001, TVA zero. În plus, potrivit proiectului Legii TVA, vor fi desfiinţate scutirile de TVA pentru importurile realizate prin zonele defavorizate şi pentru IMM-uri. Micii întreprinzători vor putea beneficia, însă, de suspendarea plăţii taxei pe valoare adăugată, pe o perioadă de maximum 30 de luni dela efectuarea importurilor, pentru utilajele care au o vechime de cel mult un an, importate în vederea realizării de investiţii.

"Alinierea României la taxele vamale, pe baza clauzei naţiunii celei mai favorizate, prevăzute în Tariful vamal comun al Uniunii Europene, implică, în general, diminuarea protecţiei vamale a producţiei naţionale, atât la produsele agricole, cât şi industriale", se arată într'un studiu asupra implicaţiilor aderării României la UE asupra politicii comerciale, realizat de Centrul Român de Comerţ Exterior (CRCE), instituţie publică aflată sub autoritatea Ministerului Afacerilor Externe. Potrivit studiului, în anul 1999 media simplă a taxelor vamale, efectiv aplicate, pe baza clauzei naţiunii celei mai favorizate la importul în România a fost de 19,8%, în timp ce aceeaşi medie la importul în UE a reprezentat numai 6,9%. De asemenea, în ceea ce priveşte produsele care nu concurează direct producţia autohtonă, diminuarea protecţiei vamale va afecta numai încasările provenind din taxele vamale, fără alte implicaţii comerciale.

Studiul realizat de CRCE subliniază că pe plan vamal, pentru a fi contracarate efectele nefavorabile ale integrării României la UE, este necesară creşterea competitivităţii internaţionale a producţiei naţionale şi asigurarea unei diminuări graduale a protecţiei vamale la importurile din UE. De asemenea, specialiştii CRCE apreciază că România ar putea cere nişte derogări temporare la măsurile prevăzute în domeniul vamal.

România ar trebui să negocieze o reducere graduală a taxelor vamale *"Pentru a minimaliza şocul care s'ar putea produce prin preluarea dintr'o dată a Tarifului vamal comun al UE, este indicat a se negocia un proces gradual de reducere a taxelor vamale de import în România, în regimul clauzei naţiunii celei mai favorizate, în cadrul OMC. În acest fel s'ar putea realiza o apropiere treptată a taxelor vamale de import în România, în acest regim, de nivelul taxelor vamale din Tariful vamal comun al UE, pe care ar urma să-l adoptăm faţă de ţările terţe cel mai devreme în anul 2007"*, se mai arată în studiu.

Mai exact, în cazul în care schimbările intervenite în protecţia vamală vor avea efecte negative importante asupra unor produse ar putea fi examinată oportunitatea unor solicitări de eventuale derogări temporare privind produsele respective. În acest sens, este menţionat exemplul Ungariei care, în cursul negocierilor de aderare la UE, a solicitat deschiderea unor contingente tarifare anuale, pentru o perioadă de cinci ani, după data aderării sale, pentru 20 de poziţii tarifare, care sunt exceptate de taxe vamale, sau sunt supuse în Ungaria la taxe vamale mult mai scăzute decât cele prevăzute în tariful vamal comun al UE. Studiul precizează că în cazul României s'ar putea pune problema solicitării de eventuale derogări temporare, în special dela suprimarea taxelor vamale la importul de produse agroalimentare din UE, în momentul aderării la această organizaţie. *"Ar fi prudent ca partea română să îşi rezerve dreptul ca, pe parcursul negocierilor de aderare la UE să solicite eventual derogări temporare din punct de vedere vamal, în funcţie de evoluţia situaţiei"*, subliniază, în încheiere, experţii Centrului Român de Comerţ Exterior (CRCE).

CITIŢI ACEST ZIAR! REÎNNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"!

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $ 60 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)